

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (42), май 2013 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Защита на личните данни в изборния процес	3
15-та среща на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа	4
53-та среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите	5
Заседания на координационните групи за надзор на Визовата информационна система и на Евродак	7
Заседания на Съвместните надзорни органи на Европол, Шенген и Митници	8
Липсата на лична неприкосновеност е заплаха за демокрацията	10
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	11
Становища на Работна група по чл. 29 относно принципа за целесъобразност и приложенията за мобилни устройства	12
Започна изпълнението на плана за обучение за настоящата година	14
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	15
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	16
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	17
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	84
КОМЕНТАРИ	125
Работата в облака, големите данни и защитата на личните данни	125

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

Във връзка с провеждането на избори за народни представители на 12 май 2013 г. и с цел спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни при обработване на личните данни от компетентните лица, Комисията за защита на личните данни се произнесе със **становище** по поставени актуални въпроси и издаде **указания** за регистрация на районните избирателни комисии като администратори на лични данни.

На 7 март 2013 г. Комисията за защита на личните данни прие становище по приложението на Закона за защита на личните данни при подготовката и провеждането избори за народни представители на 12 май 2013 г. Становището е отговор на запитване, в което Красимира Медарова – председател на Централната избирателна комисия (ЦИК) и Севинч Солакова –

секретар на ЦИК, се обръщат към КЗЛД със следните въпроси:

1. Необходима ли е регистрация в КЗЛД на инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители?
2. Във връзка с възникнали задължения на ЦИК да обработва нови категории лични данни, следва ли да бъдат заявени в КЗЛД нови регистри или е достатъчно да бъдат актуализирани някои от вече заявените седем регистъра, като бъдат допълнени с новите данни?
3. Какви действия трябва да предприеме ЦИК за спазване изискванията на Закона за защита на личните данни във връзка с изпълнението на нова разпоредба от Избирателния кодекс, според която заседанията на ЦИК се излъчват в реално време чрез интернет?

В становището си Комисията за защита на личните данни прави необходимия правен анализ, в резултат на който:

1. Със свое решение от редовно заседание на 06.03.2013г. (Протокол № 8), Комисията за защита на личните данни освободи от задължение за регистрация като администратори на лични данни на инициативните комитети по чл.96, т.2 от Изборния кодекс.
2. Посочва конкретно необходимите действия, които ЦИК следва да извърши по отношение информацията за водените регистри, както и да актуализира инструкцията, приета на основание чл.23, ал.4 от ЗЗЛД, като в нея бъде отразено актуалното състояние на водените към момента регистри.
3. Заявява, че излъчването на заседанията на ЦИК в реално време в интернет е законосъобразно и допустимо, тъй като е нормативно установено задължение и изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес с цел предоставяне възможност на широката общественост да се информира за важните въпроси, разисквани при провежданите от ЦИК заседания.

На 4 април КЗЛД публикува на своята интернет страница съобщение, с което информира районните избирателни комисии, че могат да извършат своята регистрация като администратори на лични данни в приемната на КЗЛД или чрез изпращане на попълнените формуляри по пощата. Комисията публикува на своя институционален сайт подробни указания относно:

- качеството администратор на Районните избирателни комисии;
- задължението за регистрация в КЗЛД;
- начина на подаване на заявление и съдържанието на заявлението;

- правомощията на РИК;
- целите на обработване на данните;
- техническите и организационните мерки и поддържаните регистри

Тъй като Районните изборителни комисии, в изпълнение на своите законоустановени правомощия обработват лични данни на физически лица, се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗЗЛД имат задължение за подаване на заявление за регистрация по образец, утвърден от КЗЛД. Това свое задължение те следва да изпълнят след назначаването им от Централната изборителна комисия и преди започване обработването на лични данни. С факта на подаване на заявление (в т.ч. и с изпращане на попълненото заявление по пощата) задължението за регистрация се счита за изпълнено, поради което те имат право да започнат обработването на лични данни. Тъй като Районните изборителни комисии се явяват администратори на лични данни, чиито цели и средства за обработване са определени в закон - Изборния кодекс, конкретните цели за обработване трябва да бъдат обвързани единствено с правомощията им по чл.29 от Изборния кодекс. Преди преустановяване на обработването на лични данни и изтичане на мандата на РИК, председателят ѝ следва да подаде заявление за нейното заличаване от регистъра по чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

На 24 април представители на Комисията за защита на личните данни участваха в заседание на Изборния борд към премиера, на което бяха обсъдени възникналите съмнения за злоупотреби с лични данни в подписките за партиите. По време на заседанието бе представена информация от Главна дирекция „ГРАО“ за проверките по заявления на граждани дали техните подписи фигурират в документите. Пред изборния борд представителите на КЗЛД обясниха как всеки изборител може да провери дали някоя партия не злоупотребява с данните му, при което стана ясно, че информацията от ГРАО е единствената достоверна за това дали е злоупотребено с лични данни. В случай, че се окаже, че неправомерно са ползвани лични данни, благодарение на информацията от ГРАО, може да се сезира КЗЛД, съда или прокуратурата.

15-ТА СРЕЩА НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТ ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

От 10 до 12 април 2013 г. в Белград, Република Сърбия, се проведе 15-тата среща на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа. Във форума участваха представители на органите по защита на данните на Албания, Босна и Херцеговина, Унгария, Македония, Полша, Русия, Словакия, Словения, Сърбия, Украйна, Хърватска, Черна гора и Чехия. Представители на Комисията за защита на лични данни на срещата бяха нейният председател - Венета Шопова, и членовете на комисията - Красимир

Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков. Работната среща се проведе в три сесии: безопасност на личните данни, обработването на лични данни във връзка с трудовите отношения, както и независимостта на органите по защита на данните и предизвикателствата, пред които се изправят.

В първата работна сесия се обсъдиха новите тенденции на обработването на лични данни в публичния сектор, с акцент върху обработването на данни с автоматични средства и оценката на

въздействието върху тези данни. Преобладаващото мнение в дискусиите бе, че при разпространението на автоматичните средства за обработване на данни трябва да се вземат предвид специални мерки за обезпечаване на сигурността и те трябва да бъдат достигнати като се използват най-добрите практики на органите по защита на данните, в съответствие с изискванията на законодателството на Европейския съюз. Обсъдиха се практически случаи от дейността на органите по защита на данните в различните държави, при което се наложи заключението, че са налице почти еднакви проблеми във всички държави в Централна и Източна Европа. При всички нарушения е констатирано, че не са били предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на данните или тези мерки не се прилагат поради лоши организационни процедури, отсъствие на въведени стандарти или поради т.нар. „човешки фактор“ (незнание или нежелание на служителите да прилагат правилата).

Фокус на обсъжданията през втората сесия бе процесът по наемане на работа и свързаното с това обработване на лични данни. Централна тема тук бе осъществяването на видеонаблюдение на работното място - задълженията на работодателя, както и правото му да бъде информиран. Дискутира се обработването на лични данни в контекста на осигуряването на заетостта и използването на биометрични данни за контрол на работното време.

Третата сесия бе посветена на въпроси, свързани с независимостта на органите по защита на данните и предизвикателствата пред тях. Участниците стигнаха до единното становище, че са много действията, които трябва да бъдат предприети с цел постигане на независимостта на органа по защита на данните както по отношение на изпълнителната, така и при законодателната власт. Дискусиите във връзка с предизвикателствата върху органите по защита на личните данни бяха фокусирани най-вече върху трансфера на лични данни, видеонаблюдението на публични места и взаимодействието с медиите.

КЗЛД представи своите стратегически принципи и приоритети, както и добри практики по отношение дейностите за повишаване информираността на гражданите, изготвянето на методология за извършване на проверки, приемането на нова Наредба за минимално ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

На 12 април, в рамките на работното посещение, председателят и членовете на КЛЗД се срещнаха с Негово Превъзходителство Посланика на Република България в Република Сърбия, г-н Ангел Димитров. Дискутирани бяха въпроси, свързани с провеждането на държавната политика по отношение защитата на лични данни, доброто междуинституционално сътрудничество с Министерство на външните работи и партньорството между органите по защита на данните на България и Сърбия.

53-ТАСРЕЩА НА МЕЖДУАРОДНАТА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 15 и 16 април 2013 г. в Прага, Република Чехия, в сградата на Министерството на правосъдието, се проведе 53-тата среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Участваха представители на различни органи по защита на данните, както и на телекомуникационни оператори от Белгия, Великобритания, Германия, Италия, Испания, Македония, Норвегия, Полша, Португалия, Република Корея, САЩ, Финландия, Франция, Швейцария, Холандия и др. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейните членове Красимир Димитров, Валентин Енев и проф. Веселин Целков.

Една от главните теми в двудневните обсъждания бе свързана с проблемите при защита на данните в интернет. В контекста на „правото да бъдеш забравен“ се разгледа преработеният и допълнен документ относно уебсайтовете, съдържащи индексирани. Работният документ съдържа представяне на т.нар. „уеб тракинг“ като процес, при който се четат или се записват уникални идентификационни

кодове, които могат директно или индиректно да се свържат с потребител, компютър или друго устройство посредством използването на различни услуги с цел да се събере, комбинира и анализира информация за потребителската активност. Тази информация се използва за различни цели, най-често комерсиални. Освен детайлно описание на процеса, както и информацията относно начините, по които се осъществява, документът предлага препоръки към потребителите, доставчиците на услугите, както и други заинтересовани лица. Посочва се, че трябва да се въведат механизми, които позволяват на потребителите по улеснена процедура да упражняват правата си на защита на личната неприкосновеност и на защита на личните данни, както и да им се предостави възможност да изберат дали искат да предоставят данните си за уеб-тракинг. След детайлно обсъждане на документа, се взе решение за неговото приемане и изпращане до всички участници в групата, така че всякакви коментари и бележки да бъдат разгледани и приети най-късно до 30 май 2013г.

Обсъди се защитата от проследяване на уебсайтовете като средство за осъществяване на контрол над неприкосновеността на интернет потребителите. Част от съдържанието, изображенията, рекламите и анализите в посещаваните уеб сайтове се предоставят на трети лица. Защитата от проследяване предоставя допълнително ниво на управление и избор на информацията, която уеб сайтовете на трети лица могат да използват за проследяване на потребителите. Чрез списъци за защита от проследяване може да се избира кои сайтове на трети лица могат да получават потребителска информация и да следят потребителите онлайн.

Работната група разгледа документа относно видеонаблюдението от въздушни обекти. Основната препоръка е то да бъде ограничено до такава степен, че да е необходимо само при зададени точни параметри и да има основателна причина за неговото извършване. Важно е да се има предвид, че изображения, получени при видеонаблюдение от въздушни обекти, могат да се използват от съда, само ако има предварително съдебна заповед за тяхното събиране. Всички лица, които могат да бъдат обект на такова наблюдение, трябва да бъдат информирани по подходящ начин преди неговото извършване. Необходимо е да се постигне контрол върху това кой извършва видеонаблюдението, за какво използва данните и дали ги унищожават след изтичане на срока за съхранение.

Норвежкият орган по защита на данните направи презентацията относно така наречените “big data” - големи масиви с лични данни. В тази връзка беше обсъден опитът на българския орган по защита на данните с имплементирането на това понятие в новата Наредба за минималното ниво на технически и организационни мерки за защита на данните. Изрази се желание за съвместна работа по подготовката на документ относно големите масиви с данни и представянето му на някоя от следващите срещи на работната група.

Обсъдиха се резултатите от проверката на Facebook, както и изпълнението на препоръките, издадени от ирландския орган по защита на данните. Специално внимание се отдели на използването на Skype в публичната администрация и в частните компании, по-специално в здравеопазването и социалното осигуряване. Един от фокусите на обсъждания бе трансграничното уведомяване за нарушаване на сигурността, като във връзка с това комисарят по защита на данните на Нова Зеландия представи за обсъждане документ, подготвен за Международната среща по правоприлагане, която ще се проведе в Монреал, Канада, на 14 и 15 май. Разгледано бе сътрудничеството между Международната група, Регионалните конференции на комисарите по защита на данните и Международната конференция на комисарите по защита на данните. Обсъдиха се въпроси, свързани с личната неприкосновеност и международната стандартизация.

Държавите-участници, както и международни организации представиха своите доклади за развитието на защитата на личната неприкосновеност в сферата на телекомуникациите. Основните акценти в доклада на българския надзорен орган бяха защитата на личните данни при изграждането на електронното правителство, започналата цифровизация, издаването на Задължителни указания по Закона за електронните съобщения и приемането на нова Наредба за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Особен интерес предизвика новата наредба във връзка с имплементирането на понятието “big data” и въвеждането

на „изключително високо“ ниво на въздействие и ниво на защита на личните данни.

В рамките на работното посещение за участие в срещата на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите, представителите на КЗЛД посетиха българското посолство в Прага, където се срещнаха с временно управляващия мисията -Горяна Ленкова, и със завеждащия консулската служба - Тюркян Акиф. Срещата протече в изключително ползотворен и за двете страни дух, като бяха обсъдени новите аспекти на технологичното споразумение между МВР и МВнР за издаване на лични документи на български граждани.

ЗАСЕДАНИЯ НА КООРДИНАЦИОННИТЕ ГРУПИ ЗА НАДЗОР НА ВИЗОВАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА И НА СИСТЕМАТА ЕВРОДАК

В два поредни дни, на 11 и 12 април 2013 г., в Брюксел бяха проведени заседания на надзорните координационни групи на Визовата информационна система на Европейския съюз (ВИС) и системата Евродак.

На второто заседание на Работната група за надзор на Визовата информационна система, която стартира работа през ноември 2012 година, бяха дискутирани процедурните правила, въпроси, отнасящи се до председателството на Групата, координацията на различни нива и политиката по информираност. На този етап, въпреки че участва пълноценно в работата на Надзорната група, България все още няма право на глас до окончателното присъединяване на страната ни към Шенгенското пространство.

В рамките на заседанието беше проведена дискусия с представителите на Агенцията на Европейския съюз за широко-машабни ИТ системи (eu-LISA), която поддържа и отговаря за сигурността на системите ШИС II, ВИС и Евродак. Предмет на разговорите с представителите на eu-LISA бе развитието на Визовата информационна система и разширяването на нейния операционен обхват в трети страни. Към момента Агенцията работи върху проект, насочен към подобряване качеството на пръстовите отпечатъци, който се базира на Биометричната съпоставителна система (BMS) и трябва да бъде завършен до края на календарната година. На този етап продължава работата по установяване на достъп до системата на правоприлагащите органи на европейско и национално ниво. Достъпът и сигурността на връзката на национално ниво се регламентират и контролират от държавите-членки, като всяка държава-членка е задължена да съхранява доклад с историята на достъпа.

Съгласно работната програма на Координационната група за надзор на ВИС, на национално ниво Визовата информационна система трябва да се инспектира веднъж на 4 години. До края на годината, Работната група трябва да разработи обща рамка за извършване на проверките, която може да включва и обща методология.

На проведеното през април заседание на Надзорната група на ВИС също така беше споделян националният опит и добри практики на държавите-членки по отношение на настоящото опериране и надзор на Визовата информационна система, както и техните бъдещи планове. Държавите-членки бяха поканени да представят националните правни рамки, регулиращи ВИС, извършените до моменти проверки на националната част на Системата и предвидените бъдещи такива. За целта, бе разпространен въпросник, в който държавите да представят своята настояща практика и бъдещи приоритети. Българският надзорен орган информира относно Наредбата за реда за достъп до националната Визова информационна система на Република България и до Визовата информационна система на Европейския съюз и заложените в нея изисквания, свързани със защитата на данните. Представени бяха резултатите и препоръките в следствие на извършените до момента инспекции на Националния визов център (Н.ВИС), както и на дипломатическите и консулските представителства на България в Кишинев (Молдова), Белград (Сърбия) и Истанбул (Турция), както и информация

относно Плана за бъдещи проверки, който ще бъде изготвен в зависимост от хода на присъединяване на България към Шенген.

На проведеното на 12 април заседание на Координационната група за надзор на Евродак също бе проведена дискусия с представители на Агенцията за широко-машабни ИТ системи. Предмет на разговора бяха последните развития на системата Евродак. Основните цели на системата Евродак са по отношение на бежанците и превенцията на тероризма. Ще се промени срокът за съхранение на данните за различните категории, включително за съхранение на информацията, получена по линия превенцията на тероризма. По отношение на превенцията на тероризма, всяка страна-членка ще трябва да прави годишна проверка и да изпраща доклад с резултатите до Европейската комисия, която от своя страна ще изготвя обобщен доклад. Заложено е ново изискване за държавите-членки да изготвят План за сигурност, както и да информират LISA за всеки инцидент, свързан с нарушение сигурността на данните. Представителите на LISA понастоящем работят върху изграждането на сигурна база за всички системи, за които отговаря. Затова е много важно да се даде точна дефиниция на нарушението на сигурността на данните с цел еднакво прилагане на регламента. Следващата среща на групата ще бъде през октомври.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ НА ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ

На 18 и 19 март 2013 г. в Брюксел се проведеха заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници. Комисията за защита на личните данни бе представена от своите членове - Мария Матева и проф. Веселин Целков.

На заседанието на **Съвместния надзорен орган по Европол** се проведе избор на нови председател и заместник-председател, поради изтичане мандата на предишните. За председател бе избрана Наташа Пирк от Словения, а за неин заместник - Вана Палумбо от Италианския орган по защита на данните. Гласувани бяха и нови кандидатури за членове на Комитета по жалбите.

Обсъдиха се резултатите и се приеха докладите за извършена проверка на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ) за 2012 г. Дискутира се и въпросът за евентуалното декласифициране на предишните доклади за ППФТ, като се отбеляза, че този въпрос се проучва и от Европол. Представен бе устен доклад за годишната проверка на Европол, както и някои първоначални заключения на координатора на проверката и някои от членовете на екипа. Обсъди се и междинен доклад за проучване на условията в националните звена на Европол. Обект на дискусии бяха планове на Европол за информационно приложение за мрежата за сигурен обмен на информация (SIENA), чиято основна цел е да улесни обмена на оперативни данни между държавите-членки. Делегатите бяха информирани за напредъка на Европол във връзка с работата на Европейския център по киберпрестъпност (чиято дейност стартира през януари 2013 г.), като бе взето решение становището на надзорния орган относно проекта за регламент за Европол да бъде изготвено с отчитане на съображенията на този център. По отношение на проекторегламента за Европол, на заседанието се изрази мнение, че той ще доведе до понижаване на стандартите за защита на данните и се взе решение за писмено уведомяване на Европейската комисия, като се изтъкнат ключовите първоначални опасения.

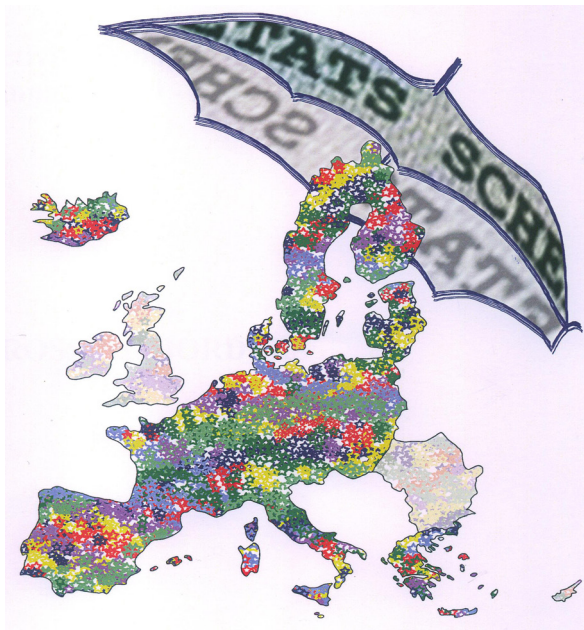
Представен бе окончателният доклад за дейността на надзорния орган за периода 2008-2012 година. Делегатите решиха да публикуват доклада на национално равнище чрез уебсайтовете на съответните органи, след като бъдат преведени на съответните езици.

Във връзка с присъединяването на Хърватска към Европейския съюз от 01.07.2013 г. се взе решение да се отправи покана към хърватския орган за защита на данните за участие като наблюдател на следващото заседание, което ще се проведе на 10 юни 2013 г. в Брюксел.

Последно заседание на Съвместния надзорен орган по Шенген

Проведеното на 19 март заседание на **Съвместния надзорен орган по Шенген** беше последно, тъй като от 9 април 2013 той преустановява своята дейност. Създава се нова надзорна структура, която ще прилага контрол на Шенгенската информационна система (ШИС), Визовата информационна система (ВИС) и системата Евродак (за обработка на дактилоскопични отпечатъци). Новата структура ще осъществява сътрудничеството и координацията между страните-членки на ЕС и Европейския надзорен орган по защита на данните. При трансформирането на системата за надзор и контрол, с цел гарантиране на нейната ефикасност, ще бъде реализирана приемственост и оптимизация. Очаква се първото заседание да се проведе през юни 2013 г. На своето последно заседание надзорният орган отчете 21 години съвместни усилия на няколкостотин души, обединени в своята дейност по защита на личните данни и неприкосновеност. Представен бе и окончателният доклад на Надзорния орган за дейността му в периода 2009-2012 година.

На своето заседание, състояло се на 19 март, **Съвместният надзорен орган за митниците** анализира практиката за прилагане на работната рамка за защита на данните и Митническата информационна система (МИС). Прие се окончателен вариант на брошура, която съдържа въпроси по информацията, обменяна между митническите органи. Ще бъде представен и общ формат на оформление, след което брошурата ще бъде преведена на различни езици. Обсъдиха се въпроси, свързани с достъпа до Митническата информационна система, като се подчерта, че трябва да има единна точка за контакт с МИС. Посочи се, че в случай на необходимост за достъп до системата, националните органи взимат решение за това на принципа „необходимост да се знае“, като при наличие на престъпление, достъп се извършва от съответните отговорни органи. Подчерта се, че принципната позиция на Надзорния орган по този въпрос ще подпомогне формулирането на съответни национални позиции.

ЛИПСАТА НА ЛИЧНА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ Е ЗАПЛАХА ЗА ДЕМОКРАЦИЯТА

„Отсъствието на лична неприкосновеност е присъща за слабо развитите демокрации” - това бе един от изводите на заключителната конференция *Online Privacy: Consenting to your Future* на проекта „Отношение на потребителите към личната неприкосновеност относно услугите, свързани с потребителското съдържание в дигиталната икономика“ (CONSENT). Комисията за защита на личните данни взе участие във финалния етап на проекта, който представи ключови резултати относно потребителските нагласи по отношение на съгласието в дигиталния свят. Срещата се проведе в Малта на 20 и 21 март 2013 г. и събра мулти-дисциплинарния екип по проекта, състоящ се от представители на академичната общност и неправителствения сектор от Европа и САЩ. Проектът има и български партньор в лицето на Фондация „Право и Интернет“.

Предмет на анализ на проекта CONSENT, финансиран от Седмата рамкова програма на ЕС, е как в съвременното информационно общество поведението на потребителите и търговските практики променят ролята на съгласието при обработването на лични данни. Въпреки че потребителското съгласие е фундаментална стойност, върху която се гради европейската пазарна икономика, начинът по който се „взема“ съгласието на потребителите при предоставянето на онлайн услуги е спорен. Търговският успех на доставчиците на електронни услуги зависи в голяма степен от разкриването на лична информация в значителен обем. При повечето web2 приложения се изискват много лични данни с цел пълна идентификация на бъдещия потребител. Общата информация за продуктите представя по неясен начин заложените политики по неприкосновеността. Проблем представлява и неразбирането на техническите приложения и последиците от тяхното използване в съвременните условия на съвместимост на повечето IT системи.

Работата по проекта обхваща преглед на чести потребителски практики и създаване на инструментариум и политики за действие, които да допринесат за решаване на проблемите, идентифицирани в рамките на проучването. Методологията на проекта, в своята практическа част, включва попълването на онлайн въпросници и провеждането на кратки събеседвания с активни онлайн потребители в 26 държави. Според анкетиранияте потребители като основни рискове са посочени: разкриването на лична информация на трета страна; схващането, че предоставената лична информация се използва от уеб собствениците за цели, които не са предварително посочени; използването на лични данни за изпращане на нежелани съобщения, загуба на лични данни и др. В някои държави е посочен и рискът за личната безопасност, т.е тези потребители смятат, че могат да станат жертва на измама, в следствие на разкриване на лични данни в интернет. Проучването отчита нисък процент на потребителите, които четат политиките по неприкосновеността преди приемането на дадена дигитална услуга (24%), нисък е процентът и хората, които ги разбират (около 11%), както и на потребителите, които имат изграден навик да правят персонални настройки по неприкосновеността.

Сред направените препоръки са повишаването на автономността и безопасността на потребителите, засилване на контрола върху личната информация и гарантиране предоставянето на валидно съгласие. Съгласно доразвитата дефиниция в предложения нов Регламент за защита на данните, съгласието следва да е не само свободно дадено и информирано, но също и изрично, тоест то трябва по неоспорим начин да валидира волята на предоставилото го лице. Според учените, работили по проекта, опциите за съгласие, предлагани от доставчиците на дигитални услуги, заобикалят законодателните изисквания на ЕС, тъй като не отговарят на критериите за информирано и изрично съгласие. Повечето доставчици предлагат така нар. „празно“ съгласие, което се обвързва повече с предоставянето на исканата услуга, а не е израз на доверие към прилаганата политика по неприкосновеност. В този контекст бе дискутирана необходимостта от прилагане на пазарен подход спрямо неприкосновеността – да се избира не само между различни електронни услуги, но също така да се развие конкурентна среда по отношение опциите за защита на личните данни. От ключово

значение е и качеството на политиките по неприкосновеност. Експертите са единодушни, че текстовете на политиките по неприкосновеността са написани на неразбираем правен жаргон, който в повечето случаи остава неясен за потребителите и тяхната концепция следва да се преосмисли.

На срещата се чуха и гласовете на практиците в областта, които подчертаха, че не бива да се поставя свръх фокус върху концепцията за съгласието. То е ефикасен инструмент, но може да е и много подвеждащо, ако се използва в погрешен контекст. Не бива да се забравя, че съгласието е само едно от основанията за обработването на лични данни, наред с встъпването в договорни отношения (което дава много по-голям контрол на потребителя), легитимния интерес и др.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 16 април 2013 г. в Брюксел се състоя 50-тата среща на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Представител на Комисията за защита на личните данни бе нейният член Мария Матева.

Основни теми в обсъжданията бяха подобряването на международното сътрудничество между правоприлагащите органи, проектостановище за информационната система за обработката на машинночетимата част на личните документи на пътуващите с авиолиниите, както и проектостановище по Директивата за предоставяне за повторна употреба на публичната информация на общественния сектор, в която не се съдържат лични данни. Обсъди се подготовката на пролетната конференция на комисарите по защита на данните и неприкосновеността, която ще се проведе в Лисабон, Португалия. Представена бе програмата на конференцията.

Участниците в срещата обсъдиха ръководството за финансиране на Органите по защита на данните, изготвено въз основа на въпросник, попълнен от всички органи. Основните цели на ръководството са намаляване на административната тежест, както и гарантиране на фундаменталните човешки права. Посочи се, че един от проблемите, който се очертава пред някои органи, е финансирането им от регистрационната система, която отпада с новата регулация.

Представител на Европейската комисия докладва за дискусии в Работна група „Обмен на информация и защита на личните данните” (ДАПИКС), свързани с проблемни части в някои глави на Регламента за защитата на данните, които ще бъдат обект на предстоящо обсъждане и гласуване в Комитета по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи към Европейския парламент. Обект на дискусии бе темата за профилирането, във връзка с която в момента се подготвя съответен работен документ. Изтъкна се, че няма легална дефиниция за това какво е профилиране. Подчерта се огромният ефект, който тази дейност може да има по отношение на физическите лица. В подготвяния документ се обсъждат също псевдонимизацията и анонимизацията. На срещата се подчерта, че в това отношение трябва да има обща правна рамка в ЕС, както и общи мерки. Участниците изразиха мнение, че трябва да се изготви и ръководство за това. На въпросите, свързани с псевдонимизацията и анонимизацията, бе поставен специален акцент, като се подчерта, че към момента Групата по технологиите изготвя становище по анонимизацията, което ще бъде готово вероятно през октомври тази година.

Глобалната мрежа за прилагане правото на неприкосновеност (GPEN) бе дискутирана като едно от средствата за осъществяване на международно сътрудничество и взаимодействие. Европейският надзорен орган по защита на данните изрази своето виждане, че тя може да се счита за отворена система за сътрудничество. Изтъкнаха се някои проблеми на тази мрежа по отношение на конфиденциалността и се подчерта, че предстои оптимизация на сайта на GPEN.

Участниците в срещата обсъдиха някои аспекти на проекта INDECT, имащи отношение към защитата на неприкосновеността и личните данни. Целта на проекта INDECT е разработването на инструменти за автоматично откриване на заплахи, като се разработят нови и иновативни алгоритми за подпомагане на вземането на решения в борбата срещу тероризма и други престъпни дейности (трафика на хора, детската порнография, откриване на опасни ситуации, използването на опасни предмети на обществени места и т.н.). В проекта са разработени специализирани инструменти за защита неприкосновеността на личния живот на гражданите в области, обхванати от визуални системи за мониторинг.

Разгледан бе въпросът за изготвянето на стандарти в сферата на защита на личните данни съвместно с Международната организация по стандартизация (ISO). Предстои изготвянето и на стандарт, който да регулира проследяването в интернет (do not track).

Поведоха се дискусии относно процедурата за оценка на адекватно ниво на защита на данните на провинция Квебек предвид федералната структура на Канада и съществуващото различие в правната уредба на федерално ниво и на ниво провинция.

Обсъдиха се направените от Индия постъпки за сключване на търговско споразумение с ЕС като се обърна внимание, че за целта най-вероятно ще се изиска държавата да предприеме съответните действия по стартиране на процедура за оценка адекватността на защитата на личните данни.

Подгрупа „Граници, пътуване и правоприлагане“ предостави информация, че с Канада няма да се сключва допълнителен договор за обмен на данни на пасажерите, ползващи въздушен транспорт (PNR информация). Обсъди се необходимостта за създаване на допълнителен правен документ по отношение предоставянето на АПИ информация (информация от машинночетимата част на личните документи) на трети страни.

Изтъкнати бяха проблеми на пакета за „умните граници“ (програмата за регистриране на често пътуващите извън рамките на Шенген), чиято основна цел е предотвратяване на нелегалната емиграция. Дискутираха се съществуващи резерви по отношение на необходимостта от тази система, поради наличието на Шенгенската база от данни.

На състоялата се среща с Джули Брил, комисар от Федералната търговска комисия на САЩ, членовете на Работната група по чл. 29 бяха информирани, че с цел уеднаквяване правилата за защита на данните и неприкосновеността с тези на ЕС, комисията е представила на Конгреса доклад с три предложения - неприкосновеност при проектиране на системите (privacy by design), опростяване на избора и прозрачност. Г-жа Брил изтъкна, че може да възникне проблем при прилагането на тези принципи в САЩ, поради наличието на различна правна система в сравнение с тази на ЕС.

СТАНОВИЩА НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОНОСНО ПРИНЦИПА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ И ПРИЛОЖЕНИЯТА ЗА МОБИЛНИ УСТРОЙСТВА

Принципът за целесъобразността и отражението на приложенията за мобилни устройства върху неприкосновеността са обект на анализ в две ключови становища на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО (Работна група по чл. 29).

Отговорността на администраторите на лични данни пред очакванията на потребителите и закона, и обратният контрол на лицата върху предоставените лични данни, са необходимите условия за правилно прилагане на принципите за защита на личните данни. Съвременната информационна среда, характеризираща се с постоянно технологично развитие, изисква гъвкавост и способност за бърза адаптация. Този процес не може да подмине правото за неприкосновеност, което също следва да притежава определена динамика и еластичност. Представените тук становища WP202 (относно приложенията за мобилни устройства) и WP203 (относно принципа за целесъобразността) на

европейските органи по защита на данните, обединени в Работна група по чл. 29, разглеждат именно този динамичен признак на неприкосновеността в общото поле на гарантирана защита.

Становището за целесъобразността на обработването на лични данни разглежда границите на целите, за които могат да бъдат използвани личните данни. Когато дадено физическо лице предостави свои лични данни на определена организация, то това лице има определени очаквания за каква цел ще бъде използвана събраната лична информация. Принципът на целесъобразността защитава субектите на данни като поставя определени ограничения пред обработването на техни лични данни. Спазването на принципа на целесъобразността, оправдаване на очакванията и доверието на субектите на данни е крайъгълен камък на защитата на личните данни. Същевременно, в някои случаи автоматично събираните лични данни могат да бъдат действително полезни за възникнали в последствие цели, които не са били посочени при първоначалното им събиране. Не всички случаи на такова последващо обработване на данни трябва да бъдат изключени без допълнителен анализ. Има случаи, в които обработването на данни за допълнителни цели е оправдано, но в добре премерени граници. Прилагането на принципа на целесъобразността предполага балансиран подход, който да отчита необходимостта от предсказуемост на действията на администратора, и правна сигурност, от една страна, и прагматичната необходимост от гъвкавост, от друга. Един от критериите, по които се прави оценка на случаите, разглеждани от гледна точка на принципа на целесъобразността, е съвместимостта на първоначалните цели, които трябва да са точно дефинирани, с допълнителните цели, за които се обработват данните. Допълнителното обработване за различни от първоначално посочените цели не означава задължително, че целите са несъвместими, но съвместимостта трябва да бъде оценена във всеки конкретен случай, както се вземат предвид всички съпътстващи обстоятелства. Според експертите, такива съпътстващи обстоятелства са: съотносимостта между целите; контекстът, в който се обработват данните и очакванията на лицата; естеството на личните данни и ефекта на допълнителното обработване върху субектите на данни. Не на последно място от значение са и мерките, които администраторът предприема за гарантиране защитата на лицата, вкл. и с оглед на възможни неблагоприятни последствия за личния им живот. Допълнителното обработване на данни за несъвместими цели е в противоречие с изискванията на закона и затова е забранено. Обработването на данни за цели, които не са съвместими с първоначално конкретизирани цели не може да бъде оправдано в контекста на възникнало ново правно основание като промяна на политиката по неприкосновеността на организацията.

Свободното и информирано съгласие е водещ аспект в становището на Работната група по чл. 29, разглеждащо рисковете пред неприкосновеността при използването на приложения за мобилни устройства. Потребителите на смарт телефони теглят средно по 37 приложения. Тези приложения могат да събират голямо количество съхранявани в устройството лични данни, вкл. албуми със снимки, видео, списъци с контакти, банкова информация и данни за местоположението на лицето. Някои приложения могат включително да използват различни сензори на мобилните устройства за записване и снемане в реално време на лична информация като микрофони и сензори за следене на движението на лицето. Това обикновено става без свободното и информирано съгласие на потребителите, което е нарушение на законодателството на Европейския съюз. Въпреки че целта на създателите на приложения за мобилни устройства е да предоставят нови и иновативни услуги, използването на такива приложения могат да доведат до значителен риск за личния живот и репутацията на потребителите, ако не са приведени в съответствие с изискванията на европейското законодателство. Приложенията за мобилни устройства трябва, на първо място, да бъдат предлагани, заедно с информация за данните, които ще бъдат обработвани, за да изпълнят критерия за информираност на лицата. Втората стъпка е потребителите да могат да упражняват реален контрол върху своите лични данни. Не на последно място, слабата сигурност, също представлява сериозен риск за защитата на личните данни. Неоторизираното обработване, тенденцията към събиране на данните в „максимален обем“ и твърде голямата гъвкавост на целите, създават предпоставка за пробив в сигурността на данните. Становището изброява специфичните задължения, както към създателите на приложения, така и към останалите страни, включени в тяхното усъвършенстване и разпространение - магазините

за приложения, агенциите за реклама, както и производителите на операционни системи и устройства. Специално внимание се отделя на приложенията, насочени към деца. Основните изведени със становището препоръки са за осъзнаването на отговорностите на всички, включени в процеса страни, за създаването на безопасна, защитена и съобразена със защитата на данните среда на приложенията.

ЗАПОЧНА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ОБУЧЕНИЕ ЗА НАСТОЯЩАТА ГОДИНА

Комисията за защита на личните данни започна изпълнението на своя обучителен план за настоящата година. През април 2013 г. бяха проведени 2 обучения за администратори и обработващи на лични данни.

На 25 април бе проведено обучение за служители на „Държавна агенция за закрила на детето”. По време на обучението бе оказано съдействие на служителите от агенцията и бяха дадени указания за изготвяне на нова вътрешна инструкция на администратора, която да съответства на Наредба 1 от 31 януари 2013 г.

На 26 април се състоя обучение, организирано съвместно с ELSA България – Европейската асоциация на студентите юристи. В мероприятиято взеха участие 60 студенти по право от различни български университети, които демонстрираха силен интерес към въпросите, свързани със защитата на личните данни и неприкосновеността. От страна на обучаемите бяха зададени както теоретични въпроси, свързани с правната уредба на проблематиката,

така и практически казуси и запитвания, отнасящи се до кредитополучателите и техните права, достъпа до лични данни, събрани чрез видеонаблюдение, оторизацията на служители за събиране на лични данни, практиката на банките и мобилните оператори, свързани със събирането и обработване на лични данни.

От страна на „Държавна агенция за закрила на детето” и ELSA България бе изразена благодарност за проведените обучения и старанието на лекторите и бе заявена готовност за продължаване на ползотворното сътрудничество с Комисията за защита на личните данни. Комисията бе удостоена със сертификат за изключителни заслуги към Европейската асоциация на студентите юристи ELSA България.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2013 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците март и април 2013 г. са извършени общо 186 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 174 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 164 администратори, а на 10 процедурата е прекратена на различни основания.

През този период приключиха плановите проверки на „Ти Би Ай Лизинг“ ЕАД и Апелативен съд – Велико Търново с издаване на задължителни предписания.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2013 г.“ бяха открити проверките на Министерство на външните работи – Визова информационна система и Министерство на труда и социалната политика.

В процес на приключване са плановите проверки на Изпълнителна агенция по горите, „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Александровска“ ЕАД и Национален център по наркомании.

През март и април 2013 г. са съставени 9 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 4 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД е неспазване разпоредбите на чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (обработване на лични данни за целите на нов регистър без да е уведомена КЗЛД за промяната на данните от първоначалното заявление за регистрация, преди нейното извършване) и на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

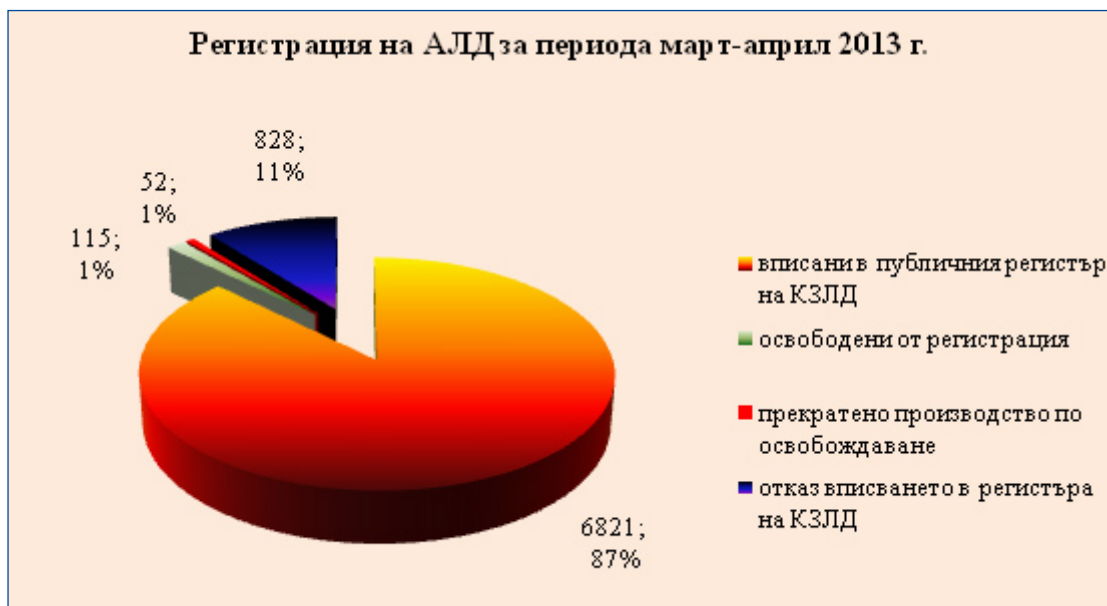
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2013 Г.

През периода март-април 2013 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 8042 потребителски профила на администратори на лични данни (АЛД). От тях 7853 са на такива, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 189 – на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 288183 потребителски профила – 258723 на АЛД, подали заявления за регистрация и 29460 – на такива, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 6082 администратора са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 6821 нови администратора на лични данни, с което общият брой на вписаните в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 217602;
- за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД – 115 администратора на лични данни, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 27061;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 52 администратора на лични данни, с което общият им брой достигна 1537;
- за отказ вписването в регистъра на КЗЛД на 828 администратора на лични данни, с което общият им брой става 2151.

За проверка по чл. 17б от ЗЗЛД са подадени 632 АЛД, в това число 170 съгласно решение на КЗЛД от 03.08.2011 г.

През периода са обработени 8322 новоподадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 16756 електронни съобщения до администратори, а във входящата поща на електронната система са получени 68 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 9 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки, включващи нововписани и субекти с промяна на обстоятелствата по последното им състояние.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж 213/2012 г. София, 01.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 06.02.2013 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 213/25.07.2012 г., подадена от Д.Т.Ш. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.), „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че на 30.05.2012 г. е получила от „С.Г.Г.” ООД извънсъдебна покана за доброволно плащане, като в текста на съобщението не е било посочено към кого е задължението. След извършена справка на посочените телефонни номера за връзка е уведомена, че задължението ѝ е към „К.Б.М.” ЕАД. Г-жа Д.Т.Ш. сочи, че е страна по три договора, сключени с мобилния оператор, по които ежесечно е „извършвала редовни и точни плащания”. Твърди, че на 06.04.2011 г. предсрочно е погасила задълженията си по договора за лизинг и собствеността на мобилния телефон ѝ е била прехвърлена, но въпреки това през м. юни 2011 г. отново е започнала да получава фактури, към които е начислявана и лизингова такса за изплащане на мобилен телефон. На подадена до Г. жалба е получила отговор, че е възникнало недоразумение и неправилно начислената сума е използвана за погасяване на дължими задължения по фактури. Поради неплащане на задълженията си за ползвани услуги в размер на 368.05 лв., чийто размер жалбоподателката оспорва, „К.Б.М.” ЕАД прекратява договора за мобилни услуги.

Д.Т.Ш. посочва, че е титуляр и на договор за мобилен номер, сключен с „М.” ЕАД, който се ползва от нейния баща. Освен, че е уведомена на пощенския си адрес с покана за доброволно плащане, през м. юли 2012 г. служители от „С.Г.Г.” ООД са започнали да звънят и на нейния баща с настояване за плащане на нейните задължения към Г. Д.Т.Ш. е насочила жалбата си срещу „М.” ЕАД, тъй като счита, че дружеството неправомерно е разкрило личните ѝ данни на „К.Б.М.” ЕАД, както и на „С.Г.Г.” ООД.

Според нея дружеството не е спазило задължителното предписание на КЗЛД от 12.03.2008 г. и е нарушило и чл. 4 от ЗЗЛД. Едновременно с посоченото, Д.Т.Ш. твърди, че при сключването на договори с мобилния оператор на 19.10.2010 г. и на 17.02.2011 г., е изискано и предоставено ксерокопие на личната ѝ карта. Счита тези действия на „К.Б.М.” ЕАД за административно нарушение, тъй като надхвърлят целите на обработване на лични данни.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Допълнително споразумение от 19.10.2010 г.; Договор за лизинг от 19.10.2010 г.; Договор за мобилни услуги от 17.02.2011 г.; Договор от 26.04.2011 г. за изкупуване на мобилен телефонен апарат; Допълнително споразумение от 30.12.2008 г.; Жалба от 12.09.2011 г.; Предизвестие за прекратяване на договор; Писмо – отговор от 19.09.2-11 г. от Г.; Фактура № 7168292889/05.11.2011 г.; Извънсъдебна покана за доброволно плащане; Договор от 17.09.2009 г. и Задължително предписание на КЗЛД от 12.03.2008 г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно

притежават „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружествата са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани по регистъра по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.11.2012 г. (Протокол № 42), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 16.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Д.Т.Ш. и ответни страни – „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. в качеството им на администратори на лични данни.

С писмо с изх. № П 3873/10.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала други органи по случая. В деловодството на КЗЛД е депозирано писмо с вх. № ПЪЛН-1/04.01.2013 г. с приложено пълномощно, с което жалбоподателката упълномощава своя съпруг адв. М.Ш. да я представлява пред КЗЛД във връзка с подадената жалба, ведно с Удостоверение за сключен граждански брак.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П 3870/10.08.2012 г., № П 3871/10.08.2012 г. и № П 3872/10.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „М.” ЕАД, „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за образуването административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становище и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С 399/16.08.2012 г., от „М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че дружеството обработва личните данни на Д.Т.Ш. единствено за целите на сключения на 17.09.2009 г. договор за мобилни услуги и по никакъв повод данните й не са предоставяни на трети лица. Твърди се, че жалбоподателката заплаща регулярно дължимите суми и не се е налагало предоставянето на данните й на фирми за събиране на вземания, в т.ч. и на „С.Г.Г.” ООД, с което дружество „М.” ЕАД няма сключен договор.

Към писмото са приложени копия на: Договор 17.09.2009 г. Приложение № 1 към него; Данни за потребител от 17.09.2009 г.; Заявка - декларация от 17.09.2009 г. и Пълномощно на М.С.

С писмо с вх. № С 405/21.08.2012 г., от Г. е получено становище, в което се посочва, че след извършена проверка е установено, че г-жа Д.Т.Ш. е страна по три договора с оператора. За ползвани услуги не е заплатила задължения по фактури от 05.08.2011 г. и 05.09.2011 г., поради което СИМ картите са деактивирани и са начислени дължимите неустойки. На правно основание - сключен със „С.Г.Г.” ООД договор на 30.07.2009 г. и Анекс към него от 19.07.2010 г., Г. възлага на дружеството събирането на неизплатените суми от свои абонати. Посочва се, че в сключените договори жалбоподателката е декларира, че е запозната с Общите условия на Г., съгласно които потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни за целите на събиранията на вземания.

Към писмото са приложени: Пълномощно на Л.К.; Договор от 30.07.2009 г. и Анекс № 2 към него; Договор от 29.12.2007 г. и Допълнително споразумение от 19.10.2010 г. към него; Договор от 17.02.2011 г.; Договор за лизинг от 19.10.2010 г.; Фактури от 05.08.2011 г., от 05.11.2011 г. и 05.09.2011 г.; Последна покана за доброволно плащане от 05.10.2011 г.; Кредитно известие от 05.10.2011 г.; Договор за изкупуване на мобилен апарат от 06.04.2011 г.

В становище с вх. № С 412/22.08.2012 г., от „С.Г.Г.” ООД се посочва, че по силата на договор от 30.07.2009 г., събирането на неизплатените задължения на г-жа Д.Т.Ш. са възложени за събиране

от Г. Предоставените лични данни са единствено и само с оглед целите на договора – събиране на просрочени задължения от потребители на оператора.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 16.01.2013 г. (Протокол № 1), страните са редовно уведомени. За жалбоподателката се явява съпругът ѝ М.Ш. „К.Б.М.” ЕАД се представлява от юрк. Л.К. с пълномощно по преписката. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. Е.Д.М. с пълномощно по жалбата. От „М.” ЕАД не изпращат процесуален представител. Г-н М.Ш. не оспорва наличието на задължения към Г., но счита въпроса за гражданскоправен. Посочва, че няма претенции спрямо „М.” ЕАД. Юрк. Е.Д.М. заявява, че счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството „С.Г.Г.” ООД обработва лични данни по договор с Г. за възлагане извънсъдебното събиране на просрочени задължения, в т.ч. и на жалбоподателката. Юрк. Л.К. заявява, че осъществено обработване на личните данни на г-жа Д.Т.Ш. е на валидно правно основание, при наличие на изричното ѝ съгласие, поради което счита жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни задължава „С.Г.Г.” ООД да представи договор с „К.Б.М.” ЕАД, по силата на който личните данни на жалбоподателката са предоставени на фирмата за събиране на вземания.

В изпълнение на приетото решение на КЗЛД, с писмо с вх. № П-448/23.01.2013 г. от „С.Г.Г.” ООД в деловодството на Комисията е депозирано заверено ксерокопие на договор от 30.07.2009 г. с Г. и Анекс № 1 от 30.03.2010 г. към него, Анекс № 1 към договора за конфиденциалност и предоставяне на информация и Пълномощно на Е.М.

Видно от договора, сключен на 30.07.2009 г., чийто срок е удължен с Анекс № 2 от 12.07.2010 г., мобилният оператор възлага на „С.Г.Г.” ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. За целите на договора „К.Б.М.” ЕАД предоставя определен в договора обем от лични данни на свои абонати – длъжници.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу разпространяването на личните данни на Д.Т.Ш. от страна на мобилните оператори - „К.Б.М.” ЕАД и „М.” ЕАД на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор за мобилни услуги от 29.12.2007 г., от Допълнително споразумение от 19.10.2010 г., както и от Договор за мобилни услуги от 17.02.2011 г. и Договор за лизинг от 19.10.2010 г., между Д.Т.Ш. и „К.Б.М.” ЕАД са налице валидни правоотношения. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. Г-жа Д.Т.Ш. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключените договори, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни „К.Б.М.” ЕАД да обработва личните ѝ данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни във връзка с договорните правоотношения между страните.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребителите. В т. 11 от цитираните договори за мобилни услуги, както и в чл. 6 от Договора

за лизинг, подписани от г-жа Д.Т.Ш., се съдържа текст, съгласно който с подписването му абонатът декларира, че е запознат и съгласен с Общите условия за ползване на мрежата на Г. Следва да се има предвид факта, че договорът има доброволен характер и при сключването на договори с мобилния оператор Д.Т.Ш. е имала правна възможност да възрази, да изрази несъгласие с определени клаузи, което не е сторено.

В т. 43 от Общите условия, се съдържа текст, съгласно който потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка.

За ползвани услуги жалбоподателката не е заплатила задължения по Фактури № 7164344022/05.08.2011 г. и № 7165618078/05.09.2011 г., за които задължения с писмо от 05.10.2011 г. жалбоподателката е надлежно уведомена от Г. Г-жа Д.Т.Ш. не оспорва наличните задължения, напротив, в жалбата посочва, че не е заплатила задължението си, тъй като смята, че то не отговаря нито по основание, нито по своя размер.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „С.Г.Г.” ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „К.Б.М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че фирмата за събиране на вземания ползва (употребява) личните данни на абонатите на Г. от негово име и за негова сметка с цел събиране на просрочени задължения. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание - сключен на 30.07.2009 г. договор със „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор възлага на „С.Г.Г.” ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на Г., в т. ч. и на г-жа Д.Т.Ш. С оглед предприемане на извънсъдебни действия по събирането на нейното вземане, жалбоподателката е уведомена от „С.Г.Г.” ООД с писмо 23.05.2012 г., в което са посочени телефони за връзка.

От изложеното следва извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно както от страна на мобилния оператор, така и от фирмата за събиране на вземания „С.Г.Г.” ООД, в съответствие с императивните законови изисквания.

Относно размера на дължимите суми, както и начислените неустойки касаят отношения, които не са включени в компетентността на административния орган.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 213/25.07.2012 г., подадена от Д.Т.Ш. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 256/2012 г.

София, 05.03.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 06.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 256/20.08.2012 г., подадена от Р.И.Я. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Р.И.Я. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че дружеството „М.” ЕАД е нарушило Закона за защита на личните данни, като е предоставило негови лични данни, без негово знание на „К.Р.М.” ООД.

Р.И.Я. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се предприемат необходимите действия за отстраняване му.

Към жалбата е приложено като доказателство, копие на уведомително писмо от „К.Р.М.” ООД, с дата 19.06.2012 г.

Жалбата, подадена от Р.И.Я. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В приложеното към жалбата доказателство е посочената точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай

е „М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 50151, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Р.И.Я., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „М.” ЕАД на „К.Р.М.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писма изх. № № П 4817/26.09.2012 г. и П 4738/24.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД.

На 03.10.2012 г. е постъпило писмено становище от „М.” ЕАД. В същото се сочи, че Р.И.Я. е страна по следния договор сключен с „М.” ЕАД – Договор № Я0284752, за номер ***** за предоставяне на електронни съобщителни услуги. По който договор са издадени фактури, които г-н Р.И.Я. не е заплатил в определения срок, а именно: Фактура № 244865945, издадена на 23.12.2011 г., на стойност 31.99 лв., Фактура № 247357924, издадена на 25.01.2012 г., на стойност 14.40 лв. и Фактура № 249477671, издадена на 23.02.2012 г., на стойност 0.6 лв.

Във връзка с така цитираните вземания, мобилният оператор е предприел действия по събиране на дължимите ликвидни и изискуеми вземания, като ги е предал за събиране на „К.Р.М.” ООД.

Като правно основание за предоставянето на свързаните с г-н Р.И.Я. лични данни, мобилният оператор сочи сключен с дружеството за събиране на вземания Договор от 03.10.2011 г., удължен с Анекс от 27.02.2012 г., по силата на който на „К.Р.М.” ООД е възложено да събира от името и за сметка на „М.” ЕАД неизплатени суми от абонати.

„М.” ЕАД счита подадената от Р.И.Я. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Данни за абоната- физическо лице от 06.09.2008 г.; Приложение № 1 към Договор № Я0284752 от 06.09.2008 г.; Фактура № 0247357924 от 25.01.2012 г.; Фактура № 0244865945; Фактура № 0249477671 от 23.02.2012 г.; Договор от 03.10.2011 г., сключен между „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД, ведно с Пълномощно от 03.10.2011 г. и Анекс от 27.02.2012 г.

До дружеството „К.Р.М.” ООД са изпратени две писма, с които е изискано изразяването на становище и представяне на относими към административната преписка доказателства. Първото писмо с рег. № П4817/26.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, видно от известие за доставка (обратна разписка), е надлежно получено на 29.09.2012 г. Второто писмо с рег. № П-6034/15.11.2012 г., видно от известие за доставка (обратна разписка), е надлежно получено на 16.11.2012 г. Дружеството „К.Р.М.” ООД не е изпълнило указанията на Комисията, в указания срок.

В редовно заседание проведено на 05.12.2012 г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 256/20.08.2012 г., подадена от Р.И.Я. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните са редовно уведомени за откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество.

Дружеството „К.Р.М.” ООД, представя своето становище по подадената от г-н Р.И.Я., на 08.01.2013 г. В същото дружеството уведомява Комисията, че обработва лични данни на абонати на „М.” ЕАД, с правно основание Договор от 03.10.2011 г., изменен с Анекс от 16.12.2011 г., от името и за сметка на „М.” ЕАД, в качеството си на обработващ лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

„К.Р.М.” ООД счита подадената от г-н Р.И.Я. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор от 03.10.2011 г., сключен между „К.Р.М.” ООД и „М.” ЕАД; Пълномощно от 03.10.2011 г., Анекс от 16.12.2011 г. към Договор от 03.10.2011 г.,

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Р.И.Я. е в договорни правоотношения с „М.” ЕАД, а именно налице е сключен между двете страни Договор № Я0284752 от 06.09.2008 г. за мобилен номер *****. Във връзка, с който Договор са издадени следните фактури, които г-н Р.И.Я. не е заплатил: Фактура № 244865945, издадена на 23.12.2011 г., на стойност 31.99 лв.; Фактура № 247357924, издадена на 25.01.2012 г., на стойност 14.40 лв. и Фактура № 249477671, издадена на 23.02.2012 г., на стойност 0.60 лв., от което следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Видно от жалбата, г-н Р.И.Я. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитираният договор. Подписвайки Договор № Я0284752 от 06.09.2008 г. за мобилен номер ***** , Р.И.Я. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същите. В така подписаният Договор, е разписан следния текст: „С подписване на настоящия договор Абонатът декларира, че е получил екземпляр от Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.” ЕАД по стандарти GSM и UMTS”. От своя страна т. 40.г. (Доп. съгласувано с Решение № 639/13.04.2006 г. на КРС) от Общите условия гласи: „М. има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните Услуги, както и в случаите по т. 69.в и т. 69.г.”

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-н Р.И.Я., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „К.Р.М.” ООД е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД се установи, че дружеството „К.Р.М.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор от 03.10.2011 г., удължен надлежно с Анекс от 16.12.2011 г., сключен между „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД, на дружеството за събиране на вземания е възложено да събира от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от неизрядни абонати – длъжници. В договора, администратора на лични данни изрично е определил обема лични данни на клиентите, който ще бъде предоставен на дружеството, както и целите на обработването им.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н Р.И.Я. лични данни на „К.Р.М.” ООД от страна на „М.” ЕАД не представлява нарушени на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 256/20.08.2012 г. подадена от Р.И.Я. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж 216/2012 г.
София, 12.03.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 216/27.07.2012 г. подадена от Б.Г.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Б.Г.И. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че търпи заплахи, грубост и арогантност от дружеството „С.Г.Г.” ООД. Във връзка с което поведение на дружеството за събиране на вземания е подала заявление, с поставени въпроси до „К.Б.М.” ЕАД.

С оглед конкретизирането предмета на жалбата, с писмо изх. № ПЗ795/08.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа Б.Г.И. да уточни дали сезира КЗЛД за нарушени права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) или обжалва отказ за достъп до отнасящите се за нея лични данни по чл. 26 от ЗЗЛД. На следващо място е изискано от жалбоподателката да уведоми Комисията дали администраторът на лични данни „К.Б.М.” ЕАД е отговорил на отправеното до него заявление.

На 09.08.2012 г. г-жа Б.Г.И. е изпълнила указанията на КЗЛД и е уведомила административният орган, че сезира КЗЛД за нарушени права по ЗЗЛД.

Жалбоподателката е заявила, че към настоящия момент няма получен отговор от „К.Б.М.” ЕАД.

Б.Г.И. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се предприемат необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Б.Г.И. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността

на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В постъпилото впоследствие заявление, адресирано до „К.Б.М.” ЕАД, подадено от г-жа Б.Г.И., е записана точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 28772, в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД.

В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е извършена проверка и по отношение на дружеството „С.Г.Г.” ООД. Установено е, че същото е подало заявление по реда на чл. 17 от ЗЗЛД, регистрирано е под Идент. № 52178, със заявени три броя регистри, а именно: „Персонал”, „Длъжници” и „Клиенти”.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Б.Г.И., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „К.Б.М.” ЕАД на „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

„К.Б.М.” ЕАД депозира своето становище с писмо вх. № С427/03.09.2012 г. В същото „К.Б.М.” ЕАД уведомява Комисията, че между дружеството и г-жа Б.Г.И. е имало валидно сключен договор от 2004 г., за СИМ карта с номер *****.

Мобилният оператор заявява, че тъй като г-жа Б.Г.И. не е заплатила в срок ликвидни и изискуеми задължения на 17.05.2006 г. СИМ картата с номер ***** е била изключена.

„К.Б.М.” ЕАД уточнява, че за използваните услуги от по-горе цитираният номер са издадени фактури от 01.10.2005 г., 01.11.2005 г., 01.12.2005 г., 01.01.2006 г. и 01.02.2006 г., като по същите са постъпили частични плащания от страна на г-жа Б.Г.И., но не са погасени в пълен размер.

Относно предоставянето личните данни на г-жа Б.Г.И. на „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор се позовава на възникнали ликвидни и изискуеми задължения и сключен между двете дружества Договор за цесия от 17.09.2009 г. „К.Б.М.” ЕАД заявява, че е цедирало вземането си на „С.Г.Г.” ООД, като за извършеното прехвърляне г-жа Б.Г.И. е била надлежно информирана.

„К.Б.М.” ЕАД счита подадената от Б.Г.И. жалба за неоснователна.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени заверени копия от: Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 17.01.2009 г.; Фактура – Дубликат № 5017576133 от 01.10.2005 г.; Фактура – Дубликат № 5018143165 от 01.11.2005 г.; Фактура – Дубликат № 5018728173 от 01.12.2005 г.; Фактура – Дубликат № 5019954364 от 01.02.2006 г. и Фактура – Дубликат № 5019334294 01.01.2006 г.

На 01.10.2012 г. е постъпило писмено становище от „С.Г.Г.” ООД. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен Договор за Цесия, по силата на който мобилният оператор прехвърля на дружеството за събиране на вземания, вземания по договори за мобилни услуги и анекси

към тях срещу трети лица – длъжници.

Дружеството „С.Г.Г.” ООД уточнява, че встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, ако има такива.

Като правно основание за обработването на личните данни на жалбоподателката, дружеството за събиране на вземания се позовава на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, във връзка с по-горе цитирания договор за цесия.

„С.Г.Г.” ООД заявява, че за прехвърленото вземане г-жа Б.Г.И. е била надлежно уведомена.

„С.Г.Г.” ООД счита подадената от г-жа Б.Г.И. жалба, за неоснователна.

Към становището е приложено Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

В редовно заседание проведено на 14.11.2012 г., Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 216/27.07.2012 г., подадена от Б.Г.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква от мобилния оператор да представи допълнително, относимо към административната преписка доказателство, а именно – Договор от 2004 г. за СИМ карта с номер *****, сключен между „К.Б.М.” ЕАД и Б.Г.И.

На 15.12.2012 г., в изпълнение на дадените от Комисията указания, „К.Б.М.” ЕАД представя Договор за мобилни услуги № 0923737 от 26.08.2004 г.

Ответната и заинтересованата страна в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

С оглед ненадлежно полученото от г-жа Б.Г.И. уведомително писмо с рег. № П-6139/20.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, същата е била уведомена за насрочената дата, на която жалбата ѝ ще бъде разгледана по същество, по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, със Съобщение рег. № СИЩ – 5/10.01.2013 г., като паралелно с това е изпратено уведомително писмо и до останената от нея електронна поща за контакт.

В открито заседание проведено на 16.01.2013 г. Комисията взема решение, с което отлага разглеждането на жалба с рег. № Ж 216/27.07.2012 г. подадена от Б.Г.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, за следващо заседание и изисква от дружеството „С.Г.Г.” ООД да представи ново относимо към административната преписка доказателство, а именно уведомлението за цесия, с което е съобщено на г-жа Б.Г.И., че дългът ѝ е цедиран на дружеството за събиране на вземания.

На 23.01.2012 г. в изпълнение на дадените от Комисията указания, дружеството „С.Г.Г.” ООД, чрез пълномощника си Е.М., представя: Уведомление, с което дружеството „Д.С.” ООД, потвърждава изпратеното Уведомление по чл. 99 от ЗЗД до Б.Г.И. от „С.Г.Г.” ООД.

Представено е и самото Уведомление за цесия по чл. 99 от ЗЗД, адресирано до г-жа Б.Г.И..

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателката е страна по следния договор, сключен с „К.Б.М.” ЕАД - Договор за мобилни услуги № 0923737 от 26.08.2004 г. за СИМ карта с мобилен номер *****, по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 01.10.2005 г., 01.11.2005 г., 01.12.2005 г., 01.01.2006 г. и 01.02.2006 г.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на

задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството „К.Б.М.” ЕАД” е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрация пред Комисията. Дружеството е регистрирано под Идент. № 28772, със заявени три броя регистри: „Персонал”, „Потребители” и „Регистър видеонаблюдение”. В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е извършена проверка и по отношение на дружеството „С.Г.Г.” ООД. Установено е, че същото е подало заявление по реда на чл. 17 от ЗЗЛД, регистрирано е под Идент. № 52178, със заявени три броя регистри, а именно: „Персонал”, „Длъжници” и „Клиенти”.

Видно от жалбата, г-жа Б.Г.И. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитирания договор. Подписвайки Договор № 0923737 от 26.08.2004 г., Б.Г.И. е дала своето изрично съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработени за целите на договора. В подписания от г-жа Б.Г.И. договор е записан следният текст: „Долуподписаният, запознат съм и съм съгласен да спазвам общите условия за ползване на мрежата на Г. и потвърждавам верността на посочените по-горе данни. Запознат съм с доброволния характер и условията на обработка и предоставяне на личните данни. Съгласен съм с тези условия, включително давам съгласието си за копиране и съхранение на документите по т. 11 (копие от документ за самоличност на клиента/пълномощника).

Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Б.Г.И., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор за Цесия от 17.09.2009 г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор е цедирал своето вземане към г-жа Б.Г.И. на дружеството за събиране на вземания. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Б.Г.И. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-жа Б.Г.И. лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Б.Г.И. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Относно твърденията, че е налице мълчалив отказ от страна на „К.Б.М.” ЕАД по подаденото от Б.Г.И. заявление по чл. 29 от ЗЗЛД, административният орган приема, че не е налице такъв, тъй като видно от приложеното Заявлението, същото е подадено единствено и само по електронен път, но не са предоставени данни да е спазен Закона за електронния документ и електронния подпис. В проведен телефонен разговор с жалбоподателката, същата е потвърдила, че не е използвала електронен подпис и не разполага с доказателства за надлежното връчване на подаденото от нея заявление по чл. 29 от ЗЗЛД

На следващо място, видно от заявлението в същото липсват основни реквизити, регламентирани в чл. 30, ал. 1. т. 1 и т. 4, а именно адрес на съответното физическо лице, адрес за кореспонденция и дата на подаване на заявлението.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 216/27.07.2012 г. подадена от Б.Г.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 257/2012 г.

гр. София, 12.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 06.02.2013 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 257/20.08.2012 г., подадена М.Р.Б. и М.Х.Б. срещу ДАМТН.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.Р.Б. и М.Х.Б. сезират Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразяват твърдения за извършено от страна на ДАМТН (ДАМТН), неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с тях лични данни.

Жалбоподателите твърдят, че на 06.08.2012 г. са установили, че на интернет страницата на ДАМТН е публикувана информация за издадена заповед за забрана на разпространение и изтегляне от пазара на лични предпазни средства, поради несъответствия със съществени изисквания. Наред с която, са публикувани и техни лични данни, като управители на дружеството – вносител „Е.И.-Е.” ООД.

М.Р.Б. и М.Х.Б. уточняват, че не им е известно кога е извършена тази публикация, като изразяват предположение, че е след 11.07.2011 г., тъй като на тази дата е изготвено съдебно решение по заведено от тях дело пред Върховен административен съд (ВАС) срещу ДАМТН.

Жалбоподателите считат, че ДАМТН е нарушила Закона за защита на личните данни, като е публикувала неправомерно единните им граждански номера на интернет страницата на агенцията.

Жалбоподателите допълват, че ДАМТН е публикувала наименованието, адреса, ЕИК на дружеството, като тази информация е достатъчна за идентифициране на нарушителя – търговец и информиране на потребителя.

М.Р.Б. и М.Х.Б. считат, че ДАМТН е нарушила правата им като физически лица по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

М.Р.Б. и М.Х.Б. искат от Комисията да постанови решение, с което да задължи ДАМТН да заличи свързаните с тях лични данни от интернет страницата на агенцията, да наложи санкция

за нарушените им права по ЗЗЛД, а така също и да наложи задължително предписание, с оглед предотвратяването на бъдещи подобни нарушения на ЗЗЛД.

Като доказателства по жалбата са приложени копия от разпечатка направена на 06.08.2012 г. от интернет страницата на ДАМТН и Решение № 10361 от 11.07.2011 г. на ВАС – Седмо отделение.

Жалбата, подадена от М.Р.Б. и М.Х.Б. срещу ДАМТН е съобразена с Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В приложените към жалбата доказателства е посочената точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава ДАМТН дружествата. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД е установено, че администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подала заявление за регистрацията и е вписан с Идент. № 156528.

М.Р.Б. и М.Х.Б., в качеството си на жалбоподатели има правен интерес да сезират Комисия за защита на личните данни, тъй като предприемат действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с тях лични данни от страна на ДАМТН.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 28.11.2012 г. Комисията обявява жалбата за допустима, насрочва я за разглеждане по същество на 06.02.2013 г. и конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподатели - М.Р.Б. и М.Х.Б., ответна страна – ДАМТН.

Страните са редовно уведомени за откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ДАМТН.

ДАМТН представя своето становище с писмо вх. № П4423/12.09.2012 г. В същото се сочи, че обявлението на интернет страницата на ДАМТН рубриката „Спрени продукти/Опасни продукти/Лични предпазни средства”, касаещо лични предпазни средства с вносител „Евромастер импорт-експорт” ООД, чиито управители са жалбоподателите, е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на ДАМТН.

Като правно основание за публикуването на личните данни на жалбоподателите, на интернет страницата на агенцията, ДАМТН сочи чл. 30 е от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП), с поред който при изпълнението на контролните си функции ДАМТН изнася пред средствата за масово осведомяване информацията, посочена в същия член.

ДАМТН уточнява, че публикуването на интернет страницата на продуктите, за които

контролният орган е установил несъответствие със съществените изисквания към продукта е извършено при спазване на изискванията на наредбите по чл. 7 от ЗТИП, с цел да се осигури защитата на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, защитата на потребителите и опазването на околната среда и вещите.

ДАМТН оспорва изразените от жалбоподателите твърдения, за датата на публикуване на личните им данни и уведомява, че датата на поставяне е 25.05.2009 г.

ДАМТН счита, че обработването на личните данни на жалбоподателите е свързано със защитата на общественения ред, тъй като се касае за извършено административно нарушение.

ДАМТН счита, че агенцията не е нарушила ЗЗЛД и моли Комисията, в случай, че счете обратното да приеме, че извършеното деяние е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Като доказателства по административната преписка са приложени заверени копия от Заповед № СП-091/08.12.2008 г. на Началник отдел „Контролно – методически” (КМ) и екранна разпечатка от административния панел на интернет страницата на ДАМТН.

В откритото заседание на КЗЛД, проведено на 06.02.2013 г. (Протокол № 4), за жалбоподателя М.Р.Б. се явява Д.И.Д. – адвокат, регистриран към Софийска адвокатска колегия (САК). Адвокат Д.И.Д. представя конкретно Пълномощно, с което е упълномощена да представлява М.Р.Б., във връзка с образуваното административно производство пред КЗЛД и Договор за правна защита и съдействие от 05.02.2013 г. За ДАМТН се явява И.Г.Д. – старши юрисконсулт в отдел „Правни дейности” в ДАМТН. Господин И.Г.Д. представя конкретно пълномощно, с което е упълномощен да представлява ДАМТН, във връзка с образуваното административно производство.

На поставения от Комисията въпрос защо са публикувани единните граждански номера на жалбоподателите, на интернет страницата на Държавната агенция, юрисконсулт И.Г.Д. заявява, че оповестяването им цели по-точна идентификация на представителите на самото дружество. Пълномощникът на ДАМТН допълва, че освен БУЛСТАТ е трябвало да се оповестят и управителите на дружеството, за да „не стане грешка”.

Юрисконсулт И.Г.Д. заявява, че ДАМТН е в обхвата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и 5 от ЗЗЛД, поради което подадената от М.Р.Б. и М.Х.Б. жалба, следва да бъде обявена за неоснователна. Пълномощникът на ДАМТН допълва, че публикуването на информацията има за цел да не се допуска увреждане на здравето на гражданите при употреба на лични предпазни средства. Като публикуването налага да се посочат и управителите на дружеството, с цел гражданите да не сключват с управителите на дружеството сделки за дистрибуция и покупко-продажби. Пълномощникът счита, че чрез единните граждански номера на управителите на дружеството, нарушителите се идентифицират най-точно.

Пълномощникът ДАМТН уточнява, че към настоящия момент единните граждански номера на жалбоподателите са премахнати от официалната страница на Държавната агенция.

Изразено е и мнение от страна на пълномощника на ДАМТН, че в конкретния случай се касае за малковажно нарушение.

От своя страна адвокат Д.И.Д. счита, че жалбата на нейния доверител следва да бъде обявена за основателна, тъй като ДАМТН е действала незаконосъобразно и недобросъвестно, тъй като целта на специализирания закон, който е Законът за технически изисквания към продуктите, изисква да се дефинира нарушителят търговско дружество, а не физически лица. Адвокат Д.И.Д. допълва, че нарушителя на нормите по този закон е едно търговско дружество, което е различно от лицата, които работят в него.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е основателна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че към момента на постъпване на жалбата, подадена от М.Р.Б. и М.Х.Б., а именно 20.08.2012 г., Единните граждански номера и на двамата жалбоподатели са били публикувани на официалната интернет страница, на ДАМТН.

От правна страна Комисията установи, че никъде в разпоредбата на чл. 30е от Закона за техническите изисквания към продуктите, на която се позовава Държавната агенция, като основание за обработване на личните данни на жалбоподателите, не е регламентирана необходимостта от оповестяване, пред средствата за масово осведомяване, на Единните граждански номера, на производителя, представителя или други лица, които са пуснали продукт, несъответстващ на законоустановените, съществените изисквания.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Правното основание за обработване на личните данни на М.Р.Б. и М.Х.Б., е само и единствено, в качеството им на управители на „Е.И.-Е.” ООД, по повод разпространението на продукти от дружеството, в изпълнение на чл. 30е от Закона за техническите изисквания към продуктите, във връзка със Заповед № СП – 091/08.12.2008 г. на Началник отдел „КМ”, към ДАМТН. В конкретния случай е следвало на официалната интернет страница на ДАМТН лицата да бъдат идентифицирани с Единен идентификационен номер (ЕИК), в качеството им на управители на дружеството „Е.И.-Е.” ООД, а не като физически лица с Единните им граждански номера.

Следва да се отбележи, че към настоящия момент Единните граждански номера на М.Р.Б. и М.Х.Б., са заличени.

Несъстоятелни са твърденията на Държавната агенция, че конкретния случай следва да бъде квалифициран като маловажен. Комисия за защита на личните данни осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, без да степенува случаите на нарушение по важност.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай се установи, че служителите на ДАМТН, не са предприели необходимите мерки, поради което личните данни на М.Р.Б. и М.Х.Б. са станали достояние на неограничен кръг хора. Тези действия съставляват неправомерно обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисия за защита на личните данни взе предвид обстоятелството, че след депозирането на жалбата от М.Р.Б. и М.Х.Б., нарушението е отстранено. Взе се предвид и, че настоящото наказание е първо за ДАМТН.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. № Ж 257/20.08.2012 г., подадена М.Р.Б. и М.Х.Б. срещу ДАМТН за основателна.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) на ДАМТН, БУЛСТАТ: **, с Председател: А.Д.А., със седалище и адрес на управление: гр. София, ****, за това, че в качеството си на администратор на лични данни не е предприела необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателите от неправомерно разпространение, с което са нарушени чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 272/2012 г.

гр. София, 12.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 06.02.2013 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 272/31.08.2012 г., подадена от Н.Н.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Н.Н.Г. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че през 2012 г. е получил обаждане от дружеството „С.Г.Г.” ООД, посредством което е бил уведомен, че дължи сума в размер на 76 (седемдесет и шест) лв., а така също и, че дружеството за събиране на вземания е изкупило дълга му от „К.Б.М.” ЕАД.

Н.Н.Г. уточнява, че през 2004 г. е сключил договор с от „К.Б.М.” ЕАД, като към 2007 г. той е

бил прекратен. Господин Н.Н.Г. твърди, че е заплащал стриктно и своевременно дължимите месечни сметки, респективно не е оставял неплатени такива към мобилния оператор.

Жалбоподателят заявява, че се е запознал с общите условия на подписания от него договор и в тях никъде не е присъствала клауза, която позволява оператора да предоставя личните му данни на трети лица.

Н.Н.Г. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата са приложени като доказателства Договор за мобилни услуги № 0970804 от 25.06.2004 г. и Заявление за преминаване към програма от 20.02.2006 г.

Жалбата, подадена от Н.Н.Г. срещу от „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД е съобразена със законово изискуемите реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена годината на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.Б.М.“ ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството „К.Б.М.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрация пред Комисията. Дружеството е регистрирано под Идент. № 28772, със заявени три броя регистри: „Персонал“, „Потребители“ и „Регистър видеонаблюдение“.

В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, е извършена проверка и по отношение на дружеството „С.Г.Г.“ ООД. Установено е, че същото е подало заявление по реда на чл. 17 от ЗЗЛД, регистрирано е под Идент. № 52178, със заявени три броя регистри, а именно: „Персонал“, „Длъжници“ и „Клиенти“.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в неправомерното им обработване от „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 28.11.2012 г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 272/31.08.2012 г., подадена от Н.Н.Г. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писменни становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

„К.Б.М.“ ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С511/04.10.2012 г. В същото се

сочи, че между г-н Н.Н.Г. и мобилния оператор са сключени следните договори: Договор за мобилни услуги от 25.04.2004 г. за СИМ карта № ***** и Договор за мобилни услуги от 07.03.2007 г. за СИМ карта с мобилен номер *****.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н Н.Н.Г. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 01.05.2007 г. и 01.06.2007 г. за предоставени услуги и месечни такси по посочените договори. Във връзка с което, на основание Договор за цесия от 17.09.2009 г., „К.Б.М.” ЕАД е цедирало вземането си на „С.Г.Г.” ООД, като за извършеното прехвърляне г-н Н.Н.Г. е надлежно информиран.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени заверени копия от: Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Договор за мобилни услуги № 30090310 от 07.03.2007 г. и приложение към същия; Договор за мобилни услуги № 0970804 от 25.06.2004 г.; Фактура- дубликат № 7103205356 от 01.05.2007 г.; Фактура дубликат № 7104035648 от 01.06.2007 г.; Кредитно известие – дубликат № 7104915820 от 01.07.2007 г.; Фактура № 7105863066 от 01.08.2007 г. и Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 17.09.2009 г.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 01.10.2012 г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен Договор за цесия, по силата на който мобилния оператор прехвърля на дружеството за събиране на вземания, вземания по договори за мобилни услуги и анекси към тях срещу трети лица – длъжници. „С.Г.Г.” ООД уточнява, че встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите им лихви, ако има такива.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че неизплатеното задължение на жалбоподателя към „К.Б.М.” ЕАД е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД и е било част от предмета на цесията, по силата на посочения по-горе договор за цесия, за което прехвърляне г-н Н.Н.Г. е бил надлежно уведомлен.

„С.Г.Г.” ООД счита подадената от Н.Н.Г. жалба за неоснователна.

Към становището не са приложени доказателства.

Дружеството „С.Г.Г.” ООД, не представя в указания срок, пълномощно в полза на Е.М.

На 01.02.2013 г., в деловодството на КЗЛД е постъпило писмо от г-н Н.Н.Г. В същото жалбоподателят заявява, че в административното производство образувано по неговата жалба, има нарушение на чл. 154, ал. 1 от ГПК. Като основания за това си твърдение г-н Н.Н.Г. посочва, че не се е запознал с Общите условия на мобилния оператор, а така също, че към момента на подписване на Договора, не е имало клауза която да го информира за последващо предоставяне личните му данни на трето лице.

Господин Н.Н.Г. заявява, че Договорът за цесия, сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, няма действие спрямо него, тъй като той не е бил уведомлен надлежно за извършената цесия, съгласно разпоредбите на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД.

На следващо място жалбоподателят заявява, че е нарушена нормата на чл. 16 от ЗЗД, респективно не е бил уведомлен за промяната на Общите условия на мобилния оператор.

За откритото заседание на КЗЛД, за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 06.02.2013 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят, ответната страна, както и заинтересованата страна не се явяват, не изпращат процесуални представители.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Жалбата е насочена срещу неправомерно предоставяне на свързаните с жалбоподателя лични данни на „С.Г.Г.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателя е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.“ ЕАД: Договор за мобилни услуги № 30090310 от 07.03.2007 г., за мобилен номер ***** и Договор за мобилни услуги № 0970804 от 25.04.2004 г., за СИМ карта № *****. По които договори са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 01.05.2007 г. и 01.06.2007 г.

С оглед изложеното, следва да се направи обоснован извод за наличието на две от предпоставките за допустимост на обработване личните данни на Н.Н.Г., а именно визираните в чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД. Хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД допуска обработване на лични данни, в случай, че то е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. На следващо място в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е предвидена допустимост на обработването, при необходимост за реализиране на законни интереси. Видно от представените като доказателства, издадени фактури е налице законен интерес.

Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва истинността на положените върху погоре цитираните договори, подписи.

Ответната страна е представила и валидно сключен Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 17.09.2009 г., сключен между между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, по силата на който данните на г-н Н.Н.Г. са били предоставени от първото дружество на второто.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с Н.Н.Г. лични данни на „С.Г.Г.“ ООД, от страна на „К.Б.М.“ ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Жалбата е основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД, поради следните съображения:

Дружеството „С.Г.Г.“ ООД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е задължено да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. В административното производство не е установено наличието на нито една от предпоставките за допустимост, регламентирани в чл. 4 от ЗЗЛД, във връзка с които да бъдат обработвани личните данни на г-н Н.Н.Г. от страна на „С.Г.Г.“ ООД.

За законосъобразното обработване на личните данни на Н.Н.Г., дружеството за събиране на вземания се позовава на сключения договор за цесия с „К.Б.М.“ ЕАД, но не представя доказателство, че същият е породил действие спрямо длъжника. Прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.

В чл. 99 от ЗЗД е вменено задължението на предишния кредитор да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне.

Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от АПК, административният орган приема за общоизвестен факт, подписаното между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД – Пълномощно от 02.08.2010 г., по силата на което Изпълнителния директор на мобилния оператор е упълномощил управителят на дружеството за събиране на вземания, да извършва уведомяването по смисъла на чл. 99 от ЗЗД.

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. Дружеството „С.Г.Г.“ ООД твърди, че е уведомило надлежно г-н Н.Н.Г. съгласно разпоредбите на чл. 99 от ЗЗД, за извършеното прехвърляне на вземането му от страна на „К.Б.М.“ ЕАД, но не подкрепя това свое твърдение с доказателства.

Във връзка с изложеното и поради липсата на уведомление до г-н Н.Н.Г. по смисъла на чл. 99 от ЗЗД, с което той да бъде надлежно уведомен за цедирането на неговото задължение и встъпването на нов кредитор, а именно „С.Г.Г.“ ООД, административният орган приема, че прехвърлянето не е породило действие спрямо длъжника – Н.Н.Г.

Следва да се вземе предвид, че на „С.Г.Г.“ ООД бе указана възможността да представи доказателства оспорващи, изложените в жалбата твърдения.

Към момента на вземане на настоящото решение, дружеството „С.Г.Г.“ ООД не се е възползвало от възможността да подкрепи с доказателства, твърденията за надлежно извършено уведомление по реда на чл. 99 от ЗЗД, до Н.Н.Г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД и основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисията взе предвид и факта, че в случая са нарушени правата на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. **Обявява жалба с рег. № Ж 272/31.08.2012 г., подадена от Н.Н.Г. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, за неоснователна.**
2. **Обявява жалба с рег. № Ж 272/31.08.2012 г., подадена от Н.Н.Г. срещу „С.Г.Г.“ ООД, за основателна.**
3. **Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 16 000 лв. (шеснадесет хиляди лева) на „С.Г.Г.“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: ***** представлявано от С.И.Ц., за това, че дружеството „С.Г.Г.“ ООД в качеството си на ад-**

министратор на лични данни е обработвало личните данни на Н.Н.Г. без наличие на условие за допустимост за обработване на личните му данни, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж - 346/2012 г.

София, 12.03.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), в открито заседание, проведено на 13.02.2013 г., разглежда по същество жалба с рег. № Ж - 346/30.11.2012 г., подадена от Т.А.Т. срещу „Ф.Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Т.А.Т. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „Ф.Б.” ЕООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 23.11.2012 г. е получил Уведомление с дата 21.11.2012 г. от дружеството „Ф.Б.” ЕООД. Същото имало за цел да уведоми г-н Т.А.Т. за дължима сума в размер на 224.00 лв., която е следвало да бъде заплатена в 5-дневен срок. В уведомлението било разписано още, че в случай на неизпълнение в указания срок, Дружеството ще предаде задължението на подизпълнител за образуване на гражданско дело, както и ще бъде образувано изпълнително дело, при съдебен изпълнител, за нейното принудително събиране.

Т.А.Т. допълва, че във връзка с така получената Покана за доброволно изпълнение, с оглед изясняването на случая е прозвънял на оставения от дружеството телефонен номер за контакт. В проведения телефонен разговор, служител на „Ф.Б.” ЕООД е заявил, че г-н Т.А.Т. е кандидатствал за отпускане на бърз кредит, който не е издължил в срок.

Жалбоподателят уточнява, че е потърсил и адвокатска помощ, с оглед несъгласието си за наличието на взаимоотношение между него и „Ф.Б.” ЕООД. На пълномощника на

г-н Т.А.Т. – адвокат Т., дружеството заявило, че първия е кандидатствал онлайн, чрез попълване на формуляр за бързо отпускане на кредит, като за целта е изпратил име, Единен граждански номер, адрес, банкова сметка, избрана сума и срок за нейното връщане. „Ф.Б.” ЕООД уточнили, че г-н Т.А.Т. е получил кратко текстово съобщение (СМС) на посочения от него мобилен номер, който го е уведомил, че е одобрен за заявения кредит. Дружеството допълва, че г-н Т.А.Т. е изпратил потвърждение чрез СМС, което се е счело за подпис и от този момент договорът бил сключен.

Т.А.Т. заявява, че никога не е кандидатствал за бърз кредит от „Ф.Б.” ЕООД, респективно не е участвал в по-горе описаната процедура за получаването на такъв.

Жалбоподателят отбелязва, че е направил справка за изискванията на „Ф.Б.” ЕООД при кандидатстване за бърз кредит, от която е установил, че при одобрение, кандидатстващите за първи път трябва да изпратят на електронен адрес ***или на факс: ***** - сканирано копие на личната си карта, като собственооръчно изпишат на него „Вярно с оригинала” и се подпишат. Господин Т.А.Т. заявява, че не е предоставял сканирано, заверено копие на неговата лична карта, на „Ф.Б.” ЕООД.

Т.А.Т. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че се установи допуснато нарушение на Закона за защита на личните данни, да се предприемат необходимите мерки за отстраняването му.

Към жалбата е приложено като доказателство, копие от Уведомление с изх. № 3012112100688 от 21.11.2012 г. на „Ф.Б.” ЕООД.

Жалбата, подадена от Т.А.Т. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от Закона. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Ф.Б.” ЕООД. Дружеството „Ф.Б.” ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Регистрирано под Идент. № 247990 в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на свързаните с жалбоподателя лични данни.

Т.А.Т. в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с него лични данни от страна на „Ф.Б.” ЕООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Ф.Б.” ЕООД.

„Ф.Б.” ЕООД представя своето становище с писмо вх. № П-6932/21.12.2012 г. В същото се сочи, че по конкретния случай с г-н Т.А.Т. е била извършена проверка, от която е установено следното: Т.А.Т., с ЕГН: *****, адрес: ***** е депозирал молба за кандидатстване за бърз кредит на 29.04.2010 г. в 12:51 ч., която е разгледана и одобрена с кратко текстово съобщение на 29.04.2010 г. в 13:01 ч., изпратено на мобилен номер *****. След одобрението, желаната сума в размер на 160 лв. е преведена на банкова сметка: *****, с титуляр Т.А.Т., на 29.04.2010 г. В 13:03:51 ч.

Кредитната институция отбелязва, че към момента на кандидатстването на г-н Т.А.Т. за бърз кредит, не е имало изискване за изпращането на сканирано, заверено копие на документа за самоличност.

За правомерното обработване на свързаните с Т.А.Т. лични данни, дружеството се позовава на чл. 4, ал. 3 от Закона за защита на личните данни. Докато за съхранението на същите, на чл. 42, ал. 1 от Закона за счетоводството.

Дружеството „Ф.Б.” ЕООД заявява, че не изисква окончателно решение на съд, за да спре обработването на лични данни, а според въведени вътрешни правила, след като едно лице е подало жалба до разследващите органи, се счита, че това е доказан случай за измама.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Молба за кандидатстване за заем № 14148, от Т.А.Т. (извадка от електронната система на дружеството); Общи условия уреждащи отношенията между „Ф.Б.” ЕООД и техните потребители, по повод предоставянето на финансови услуги от разстояние (действащи към 29.04.2010 г.); Платежно нареждане с Уникален регистрационен номер № 114299480 от 29.04.2010 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Д.В.Н.

С писмо изх. № П-6769/15.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н Т.А.Т. да уведоми административният орган, дали е сезирал разследващите органи по същия повод, по който е сезирал КЗЛД.

На 27.12.2012 г. г-н Т.А.Т. уведомява Комисията, че е сезирал Районна прокуратура – гр. Х., по същия повод, по който е сезирал КЗЛД, като по жалбата му е била образувана пр.пр. № 2018/2012 г. по описа на Районна прокуратура – гр. Х.

Т.А.Т. уточнява, че на 03.12.2012 г. пр.пр. № 2018/2012 г. е изпратена по компетентност на Районна прокуратура – гр. София.

Жалбоподателят иска от Комисията да вземе в предвид, че сочените от „Ф.Б.” ЕООД: мобилен телефон - ****; IP адрес – **** и банкова сметка – ****, никога не са били негови.

Следва да се отбележи, че към писмото си г-н Т.А.Т. е описал приложени допълнителни доказателства, но същите не са постъпили в КЗЛД.

С оглед полученото уведомително писмо от г-н Т.А.Т., с писма рег. № № П-62/04.01.2013 г. и П-400/22.01.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от Районна прокуратура – гр. Х. и Районна прокуратура – гр. София.

На 25.01.2013 г. Районна прокуратура – гр. Х. уведомява Комисията, че на 03.01.2013 г. от Районна прокуратура – гр. Х. е назначена предварителна проверка в Областна Дирекция на МВР Х., с оглед установяване на достатъчно данни за наличието на извършено документно престъпление.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-н Т.А.Т. е сезирала Районна Прокуратура – гр. Х. с жалба за извършено документно престъпление.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка, от Областна Дирекция на МВР Х. могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията административно производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост резултатите от предприетите действия от разследващите органи и установяването на инкриминирано деяние и извършителят му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административно-наказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

Водима от горното, Комисията,

РЕШИ:

На основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, обявява жалба с рег.№Ж-346/30.11.2012 г., подадена от Т.А.Т. срещу „Ф.Б.” ЕООД за допустима.

Конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподател – Т.А.Т. и ответна страна – „Ф.Б.” ЕООД.

На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж - 346/30.11.2012 г., подадена от Т.А.Т. срещу „Ф.Б.” ЕООД, до отпадане на основанията за спиране.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 194/2012 г.
София, 14.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 194/16.07.2012 г., подадена от А.А.А. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

А.А.А. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („БТК” АД) и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 15.06.2012 г. е получил писмо от „С.Г.Г.” ООД, с което дружеството го е информирало за наличието на неизплатени суми към „БТК” АД, като в същото не са били посочени основанията, на които се дължи.

А.А.А. допълва, че след по-горе цитираното писмо е получил две телефонни обаждания и едно кратко текстово съобщение от „С.Г.Г.” ООД, в които дружеството го информирало за неизплатена сума към „БТК” АД в размер на 230 лв.

А.А.А. уточнява, че не е абонат на „БТК” АД от края на 2007 г. до началото на 2008 г., като след този период не е получавал уведомление от телекомуникационната компания за наличието на неизплатени суми.

Жалбоподателят заявява, че не е давал съгласие телефонният му номер, а така също и други негови лични данни да бъдат предоставяни на трети лица.

А.А.А. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че се установи допуснатото нарушение на Закона за защита на личните данни, да се предприемат необходимите мерки за отстраняването му.

Към жалбата е приложено като доказателство, копие на Уведомление за цесия с рег. № 2112061316491.

Жалбата, подадена от А.А.А. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД. И двете дружества са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н А.А.А., изразяваща се в неправомерната им употреба от „БТК” АД на „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 19.12.2012 г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 194/16.07.2012 г. подадена от А.А.А. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква представянето на следните относими към административната преписка доказателства: от „БТК” АД – сключените между дружеството и А.А.А. договори; - месечните сметки, цитирани в изразеното становище, за периода 01.09.2008 г. до 31.03.2009 г. и Договор за цесия сключен между „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД и от „С.Г.Г.” ООД – пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Е.М.

В изпълнение на постановеното от Комисията решение, с писмо рег. № П-1227 от 22.02.2013 г. „БТК” АД представя следните доказателства: Месечна сметка № 1029971438 от 04.10.2008 г.; Месечна сметка № 1031496131 от 04.11.2008 г.; Месечна сметка № 1033041336 от 07.12.2008 г.; Месечна сметка № 1034816891 от 04.01.2009 г.; Месечна сметка № 1036665594 от 05.02.2009 г.; Месечна сметка № 1040307258 от 04.04.2009 г.; Договор за цесия от 27.04.2012 г., сключен между „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД; Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 12.02.2007 г. и Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 22.08.2007 г.

Следва да се отбележи, че към настоящата административната преписка е приложено, служебно от административния орган - Пълномощно (безсрочно) от 06.06.2012 г., с което управителя на „С.Г.Г.” ООД е упълномощил Е.Д.М., да представлява дружеството пред КЗЛД.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

„БТК” АД представя своето становище с писмо вх. № С 368/03.08.2012 г. В същото се сочи, че г-н А.А.А. е титуляр по договори сключени с „БТК” АД за интернет и фиксирана гласова услуга.

„БТК” АД заявява, че А.А.А. има неизплатени задължения към „БТК” АД в размер на 229.96 лв., по шест месечни сметки, за периода 01.09.2008 г. до 31.03.2009 г., както следва: - 1029971438 от 04.10.2008 г. – 9.53 лв.; - 1031496131 от 04.11.2008 г. – 6.40 лв.; - 1033041336 от 07.12.2008 г. – 32.80 лв.; - 1034816891 от 04.01.2009 г. – 32.80 лв.; - 1036665594 от 05.02.2009 г. – 32.80 лв. и 1040307258 от 04.04.2009 г. – 115.63 лв. В тази връзка, по силата на сключен договор за цесия, телекомуникационната компания е прехвърлила задължението на А.А.А. на „С.Г.Г.” ООД.

Телекомуникационната компания счита, че в конкретното административно производство е пасивно легитимирана страна, тъй като настоящия кредитор по дълга е „С.Г.Г.” ООД.

„БТК” АД счита подадената от А.А.А. жалба за неоснователна.

Като доказателства по жалбата, към становището е приложено заверено копие от пълномощно за представителна власт пред административния орган.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 03.12.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателя са обработени в изпълнение на сключен между дружеството и „БТК” ЕАД, договор за цесия и съгласно пълномощно от 27.04.2012 г.

Дружеството за събиране на вземания уточнява, че спрямо задължението на г-н А.А.А. е встъпило в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, ако има такива.

„С.Г.Г.” ООД отбелязва, че са спазени изискванията на чл. 99 от ЗЗД, респективно г-н А.А.А. е бил надлежно уведомен за направената цесия.

Към становище не са приложени доказателства.

На 24.07.2012 г. е проведен телефонен разговор с г-н А.А.А. В същия той е уведомил Комисията за наличието на подадена от него жалба в Районна прокуратура – К., за извършено документно престъпление.

За проведения телефонен разговор е съставен Протокол с рег. № ПР79/24.07.2012 г.

Във връзка с получената от жалбоподателя информация, с писмо рег. № П4482 от 17.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от Районна Прокуратура – К., с оглед установяване предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 и т. 5 от АПК.

В отговор, с писмо рег. № П4795 от 25.09.2012 г. Районна прокуратура – К. уведомява Комисията, че А.А.А. не е подавал жалба в органа на досъдебното производство, респективно няма образувана преписка, нито досъдебно производство.

Комисия за защита на личните данни приема, подадената от А.А.А. жалба за неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че А.А.А. е страна по договори за интернет и фиксирана гласова услуга, сключени с „БТК” АД, а именно: Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 12.02.2007 г. и Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 22.08.2007 г.

Видно от представените като доказателства месечни сметки, жалбоподателят има натрупани задължения по-горе цитираните договори, за периода 01.09.2008 г. до 31.03.2009 г.

Следва да се отбележи, че и в двата договора се съдържа текст, който информира абонатът, че подписвайки договорът той декларира, че е запознат и се съгласява да спазва Общите условия на „БТК” АД за предоставяне на АДСЛ услуги, публикувани на интернет страницата на дружеството – www.btc.bg. Записано е още, че „БТК” АД има право едностранно да променя Общите условия, като публикува промените на интернет страницата си. Такива промени влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им. Потребителите, които не са съгласни с последващи едностранни промени, могат да уведомят „БТК” АД до изтичане на едномесечния срок, че отхвърлят промените. В противен случай, промените влизат в сила автоматично след изтичане на едномесечния срок.

От своя страна в т. 2.2. Лични данни от Общите условия за предоставяне на услугата „БТК ADSL” е разписан следният текст: „Потребителят се съгласява БТК да използва предоставените лични данни с цел доставка и поддържане на Услугата, както и кредитна оценка на Потребителя”.

А.А.А. твърди, че не е абонат на „БТК” АД от края на 2007 г. до началото на 2008 г., но не подкрепя това свое твърдение с доказателства.

По административната преписка не са събрани и доказателства да наличието на образувана проверка или досъдебно производство пред разследващите органи, за извършено документно престъпление, а именно подправяне на подписа положен от г-н А.А.А. върху спорните договори.

От така изложеното следва да се направи обоснован извод, че са налице две от условията за допустимост на обработване личните данни на г-н А.А.А., визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, а именно лицето, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие, както и в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Подписвайки Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 12.02.2007 г. и Заявление/Договор за АДСЛ (ADSL) от 22.08.2007 г., А.А.А. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат обработвани за целите на договорите, както и за извършване на кредитна оценка.

Следва да се отбележи, че с оглед събраните по административната преписка, като доказателство месечни сметки е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н А.А.А.

лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД.

Във връзка неизплатените суми от страна на г-н А.А.А., съгласно сключен Договор за прехвърляне на вземания от 27.04.2012 г., сключен между „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД, първото дружество е цедирало своето вземане към г-н А.А.А. на второто дружество.

По административната преписка е налице Уведомление за цесия, с което по реда на чл. 99 от ЗЗД, А.А.А. е бил уведомен за извършената цесия.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, водима от горното, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 194/16.07.2012 г., подадена от А.А.А. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-55/2013 г.

София, 14.03.2013г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, в заседание, проведено на 27.02.2013 г. , на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. №Ж-55/15.02.2013г., подадена от С.Г.Д. срещу „Е.-П.П.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

С.Г.Д. сезира Комисията с жалба, в която сочи следната фактическа обстановка:

На 10.06.2010г. е била извършена проверка на електромера на жалбоподателката, във връзка с нейно заявление за извършване на замерване на същия в лаборатория. На посочената дата домът на госпожа С.Г.Д. е посетен от служители на „Е.-П.П.” АД. Лицата я уведомили, че не са установили отклонение на уреда, но въпреки това са го подменили с нов. Във връзка с подмяната на електромера е съставен протокол, в който са вписани личните данни на жалбоподателката и на съпруга ѝ и са били накарани да го подпишат. След подписването на протокола, жалбоподателката установила, че в него

са отразени единният ѝ граждански номер и номера на документа ѝ за самоличност. В протокола бил записан и единният граждански номер и на съпруга ѝ.

С.Г.Д. приема, че служителите на дружеството не са администратори на лични данни и не би следвало да разполага с информация по отношение на единните граждански номера на нея и съпруга ѝ.

Към жалбата е приложен като доказателство констативен протокол №01833110.06.2010г. и пълномощно.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материално-правната разпоредба на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана.

Видно от приложеният към жалбата констативен протокол 01833110, същият е съставен на 10.06.2010г. Следва да се приеме, че това е и датата на узнаване на твърдяното от жалбоподателката неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни. В жалбата се твърди, че констативният протокол е подписан от госпожа С.Г.Д. и съпруга ѝ, от което следва да се направи обосновано предположение, че преди да го подпишат са се запознали със съдържанието му и са установили вписването на свързаните с тях лични данни в него.

Жалбата, с която е сезирана Комисията е подадена на 15.02.2013г., тоест повече от две години от узнаване на претендираното нарушение на ЗЗЛД от страна на служители на „Е.-П.П.” АД, изразяващо се в записването на лични данни в констативен протокол, удостоверяващ смяната на електромера на жалбоподателката.

Следва да се отбележи, че в жалбата се съдържат данни, както за нарушаване на правата на С.Г.Д., така и на нейният съпруг С.П. Жалбата, с която е сезирана Комисията е подадена от адв. В.Д. от адвокатска колегия – гр. Х. Към жалбата е приложено пълномощно, от което е видно, че само С.Г.Д. е упълномощила адвокат Д. да я представлява и то само пред съдилищата в Република България. Липсата на представителна власт е предпоставка за недопустимост на жалбата, но тя също така както ѝ жалбата на госпожа С.Г.Д. е просрочена.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на личните данни, който води КЗЛД се установи, че „Е.-П.П.” АД е изпълнило задължението си да подаде заявление за регистрация, в качеството му на администратор на лични данни и дружеството е регистрирано с идентификационен номер 29780. Заявени са два броя регистри, които то води, а именно: ”Потребители” и ”Персонал”.

Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.3 във връзка с §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, администратор на лични данни може да възложи на „обработващ лични данни”, което лице може да бъде както физическо, така и юридическо или държавен орган или орган на местно самоуправление да извърши действия по обработване на лични данни от негово име. В конкретния случай, служителите на „Е.-П.П.” АД са обработващи лични данни по смисъла на закона.

В чл.59 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на “Е.Б.М.” АД, лицата, на които “Е.Б.М.” АД е възложило изпълняването на дейности съгласно Общите условия, следва да се легитимират във всички случаи с лична служебна карта, на която има снимка. В случаите, в които по силата на Общите условия се съставя констативен протокол, той се подписва от представителя на “Е.Б.М.” АД и от ползвателя или упълномощено от него лице. В жалбата липсват данни, лицата които са извършили смяна на електромера на госпожа

С.Г.Д. да не са се легитимирали като служители на енергийното дружество и да нямат качеството на обработващи лични данни. Представеният констативен протокол сочи точно обратното. Той е съставен на бланка на дружеството и съставителите им са индивидуализирани с три имена и служебен номер.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни и чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.6 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява рег. № Ж-55/15.02.2013г., подадена от С.Г.Д. срещу „Е.-П.П.” АД за недопустима – просрочена и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж - 354/2012 г.

София, 19.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 06.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба рег. № Ж-354/04.12.2012 г., подадена от В.М.Д. срещу „БТК” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В.М.Д. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („БТК”АД) неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че при посещение на магазин от търговската верига на „БТК” АД, находящ се в гр. Г., в същия ѝ било съобщено за дължимата сума в размер на 1000 лв. към телекомуникационната компания. Сумата била дължима във връзка със сключен между г-жа В.М.Д. и „БТК” АД, договора за две карти за мобилни услуги и два броя мобилни телефона.

В.М.Д. уточнява, че на поставените от нея въпроси към служителите на „БТК” АД – кога и къде е подписан договорът, същите ѝ отговорили, че това се е случило в „MALL OF SOFIA” – гр. София, на 14.12.2010 г.

Госпожа В.М.Д. добавя, че служителите на „БТК” АД ѝ предоставили копия от спорния договор, а именно Договор № 830319145714122010 – 20993753, уведомително писмо за наличието на дължимата сума и копие от документа ѝ за самоличност. От получения договор г-жа В.М.Д. установила, че на адреса ѝ в гр. П., който бил отбелязан като адрес за получаване на фактурите, за получател било записано лицето М.А.

Жалбоподателката заявява, че на твърдяната от „БТК” АД дата не е била в гр. София, респективно не е посетила „MALL OF SOFIA” и не е подписала спорния договор. На следващо място, че не е клиент на „БТК” АД, никога не е предоставяла личната си карта телекомуникационната

компания и не познава адресатът на фактурите М.А.

В.М.Д. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата са описани като приложения, копия от спорния договор, лична карта и уведомително писмо от „БТК” АД, но същите не са постъпили в деловодството на Комисията.

С писмо изх. № П-6883 от 20.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа В.М.Д. да уведоми административният орган, дали е сезирала разследващите органи по същия повод, по който е сезирала КЗЛД, както и да представи всички относими към административната преписка доказателства, с които разполага.

С оглед надлежното получаване на писмото с указанията от г-жа В.М.Д., но неизпълнение на същите в указания от Комисията срок, с жалбоподателката бяха проведени два разговора. В същите г-жа В.М.Д. уведоми Комисията, че предмета на нейната жалба е извършено документно престъпление, с личните й данни, като по този повод е сезирала Районна прокуратура – гр. Г.

За проведените разговори с жалбоподателката бяха съставени два протокола, а именно Протокол с рег. № ПР – 10 от 14.01.2013 г. и Протокол с рег. № ПР – 31 от 07.02.2013 г.

Във връзка с получената информация от жалбоподателката, с писмо рег. № П – 903 от 11.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от Районна прокуратура – гр. Г. да потвърди за наличието на подадена от В.М.Д. жалба, за установяване извършено документно престъпление, с личните й данни.

В отговор, с писмо вх. № П - 1176 от 20.02.2013 г. Районна Прокуратура – гр. Г. е уведомила Комисията, че в същата е образувана преписка № 211/2013 г., по повод подадена жалба от В.М.Д., като към настоящия момент е възложено извършването на проверка от ОД на МВР – гр. Г. с оглед установяване данни за извършено престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа В.М.Д. е сезирала Районна Прокуратура – гр. Г. с жалба за извършено документно престъпление.

Съгласно чл. 54 от Административно-процесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед събраните доказателствата по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка от ОД на МВР – гр. Г., могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост резултатите от предприетите действия, от разследващите органи и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр.

с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, водима от горното, Комисията,

РЕШИ :

Спира образуваното административно производство по жалба рег. № Ж-354/04.12.2012 г., подадена от В.М.Д. срещу „БТК” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ СЛ-41/2012 г.

София, 21.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 06.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа редовността на искане с рег. № СЛ-41/18.12.2012 г., подадено от Д.А., срещу „Б.С.” ЕООД и фирма „А.”.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с искане, подадено от Д.А., съдържащо твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „Б.С.” ЕООД, изразяващо се в предоставянето им на фирма „А.”.

Г-н Д.А. сочи, че притежава имот в гр. София, ж. к. „Младост 1”, по повод който има неуреден спор за размера на месечните задължения към етажната собственост. Информира, че управлението на етажната собственост е възложено на фирма „Б.С.” ЕООД и прилага копие от сключения договор.

Г-н Д.А. твърди, че на 30 ноември 2012 г. е получил обаждане от лице, представило се за служител на фирма „А.”, което му съобщило, че има задължения към „Б.С.” ЕООД, които следва да заплати.

Жалбоподателят сочи, че от фирма „А.” имат информация за личните му данни: име, телефонен номер, притежаван имот и други данни, с които разполага „Б.С.” ЕООД, по повод сключения договор за управление на етажна собственост. Отбелязва, че не е давал съгласието си „Б.С.” ЕООД да предоставят личните му данни на трети лица.

В жалбата са посочени адрес за кореспонденция, телефонен номер и имейл адрес.

Жалбата не е подписана.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната

администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: лични данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Извършена е проверка на искането на г-н Д.А. по отношение на редовността му, от която се установи, че то не отговаря на изискванията на чл. 30, ал. 1 от /ПДКЗЛДНА/ и чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, а именно липсва подпис на подателя. Искането на Д.А. не е подписано, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същото е нередовно.

В условията на служебно начало и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛД и чл. 30, ал. 1 от АПК, до г-н Д.А. е изпратено писмо на Председателя на Комисията (П-64/04.01.2013 г.), с указания да отстрани недостатъка на подадения сигнал, като надлежно подпише същия.

Г-н Д.А. е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания в тридневен срок от получаване на съобщението за това, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения адрес за кореспонденция, а именно: гр. София, ***** . Видно от известие за доставяне – обратна разписка с номер R 2100015418970, пратката не е потърсена и писмото се е върнало в цялост при подателя – КЗЛД.

Направен е опит за връзка с г-н Д.А. на посочения от него телефонен номер, но контакт не е осъществен.

В Гражданско-процесуалния кодекс /ГПК/ е регламентирана възможността за връчване на съобщения на имейл адрес. Съгласно чл. 42, ал. 4 от ГПК, приложим субсидиарно по аргумент на чл. 144 от АПК, връчването на съобщения може да стане и на посочен от страната електронен адрес. В този случай съобщението се смята за връчено с постъпването му в посочената информационна система.

Предвид цитираната разпоредба и с оглед фактическата обстановка по случая на посочения от г-н Д.А. имейл адрес: ***** на 21.02.2013 г. е изпратено писмо на Председателя на Комисията (П-1202/21.02.2013 г.), с указания за отстраняване на констатирания недостатък в подаденото до КЗЛД искане.

С оглед датата на връчване на писмото, в случая – 21.02.2013 г. датата на постъпването на писмото в информационната система, законоустановеният тридневен срок за отстраняване на недостатъка е изтекъл на 25.02.2013 г., но г-н Д.А. не е изпълнил указанията на Комисията, не е потвърдил и подписал искането си.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в тридневен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, във връзка с чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № СЛ-41/18.02.2012 г., подадено от Д.А., срещу „Б.С.” ЕООД и фирма „А.” за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4447/2012
гр. София, 26.03.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № П4447/14.09.2012 г. от Л.П. срещу “М.Х.” АД /издател на вестник „Т.“/ за нарушение на ЗЗЛД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

Л.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че нейни лични данни се обработват незаконосъобразно от “М.Х.” АД по повод разпространение в печатно издание на в-к „Т.“ на снимка с нейн и на детето ѝ облик. За целта излага следните факти:

На 10.09.2012 г. жалбоподателката получава обаждания от познати с проявен от тяхна страна интерес по какъв повод е осъдила министерство на правосъдието. Шокирана от информацията г-жа Л.П. разбира, че на страница на в-к „Т.“ е публикувана снимка на нея и детето ѝ, като снимката е направена преди близо 7 години. Снимката е поместена към статия, озаглавена “Майка осъди правосъдното министерство”.

Жалбоподателката твърди, че е написала възмутено писмо до редакцията на вестника, като получила отговор, в който е пояснено, че правото да се снимат хора на публични места е част от правото на всеки да търси, получава и разпространява информация.

Г-жа Л.П. твърди, че с това си действие на публикуване на нейна снимка вестникът нанася сериозна вреда на личните ѝ и професионални контакти. Посочва, че снимката е била направена, съхранявана и използвана без нейно знание и съгласие и моли за съдействие за защита на разписаните в чл. 32 на Конституцията на РБългария права.

Жалбата не е подписана, не се прилагат писмени доказателства.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П4959/01.10.2012 г. на г-жа Л.П. са дадени указания свързани с отстраняването на нередовностите по жалбата, свързани с нейното подписване и доказване на изложените твърдения.

Жалбоподателката отстранява нередовностите с писмо вх. № П-5938/12.11.2012 г.

С писмо изх. № П-6171/20.11.2012 г. жалбата е изпратена на ответника- “М.Х.” АД с искане за становище и относими по случая доказателства.

С писмо вх. № П-6565/06.12.2012 г. от страна на администратора на лични данни “М.Х.” АД се потвърждава, че на 10.09.2012 г. в бр. 246 на в-к труд „Т.“ е публикувана снимка на жена с малко дете като илюстрация на материал на вестника. Изразява се становище за неоснователност на жалбата като се сочи, че илюстрацията със снимка е с цел художествено оформление на страницата на вестника, поради което се попада в хипотезата на чл. 2 от ЗЗЛД за процесуална недопустимост.

Видно от ангажирания доказателствен материал жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес от надлежна страна, поради което се явява процесуално допусима.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е неоснователна по

следните съображения:

В качеството си на физическо лице Л.П. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на “М.Х.” АД- издател на в. „Т.“ в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Приложенияте към жалбата писмени доказателства потвърждават и изнесените в нея твърдения относно обработване на лични данни на жалбоподателката. В посочената статия не се изнасят лични данни като име и възраст на Л.П. и нейното дете, поради което не би могло по несъмнен начин лицето от снимката да се идентифицира с нея самата и детето ѝ, дори статията по никакъв начин не обвързва образите от снимката със съдържанието в публикувания материал, но доколкото случаят безспорно касае обработване на лични данни /разпространение и съхранение/ каквито представляват физическият образ, Комисията следва да упражни предоставените ѝ от закона контролни правомощия относно обработваните лични данни от страна на „Т.“ АД.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата ще следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата, правото на индивида в едно демократично общество да бъде информиран т.е. баланса между общественния интерес и личен живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на РБългария. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на РБългария лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил. В конкретния случай прикрепянето на снимка на жалбоподателката, илюстрираща я нея с невръстното дете е извършено с цел да бъде привлечено вниманието на широк кръг от лица относно изложения в статията проблем свързан със задължението на работодателя да индексира заплатите на жените, завръщащи се на работното си място след ползване на отпуск по майчинство.

Жалбоподателката счита, че с публикуване на нейна снимка са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД, позовавайки се на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Така посочената разпоредба е една от

хипотезите, при условията на която е допустимо обработването на лични данни. В чл. 4, ал. 2, както и чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД допустимостта на обработването на лични данни се допуска в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. Видно от приложените към жалбата доказателства, публикуваната снимка на г-жа Л.П. не е обвързана с допълнителна информация, чрез която тя би могла да бъде идентифицирана еднозначно от неограничен кръг трети лица. Нещо повече - информацията от снимката дори не е актуална с оглед на времето, когато е била направена и към настоящия момент образът на жената не би могъл да се свърже с образа на детето, доколкото период от седем години довежда до значителни изменения в антропологичните характеристики на индивида. За онзи кръг от лица, за който жалбоподателката би могъл да бъде идентифицирана - роднини, приятели, познати - снимката не дава допълнително информация, с която евентуална злоупотреба би била възможна. Още повече, че външният вид на човек не следва да се третира като информация, касаеща личната му и интимна сфера, достъпът до която би могъл да бъде регулиран с оглед на факта, че социалния живот и контакти предполагат сами по себе си предоставяне на достъп до тази информация на неограничен кръг лица.

При така установената фактическа и правна обстановка Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № П4447/14.09.2012 г. от Л.П. срещу “М.Х.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 239/2012 г.

гр. София, 01.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, в открито заседание, проведено на 20.02.2013 г. (Протокол № 6), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „БТК” АД (БТК АД) и „К.Б.” ЕООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Б.Й.Т. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД, БТК АД и „К.Б.” ЕООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Видно от жалбата г-н Б.Й.Т. сочи, че са нарушени потребителските му права.

Б.Й.Т. уведомява в жалбата си за неправомерно начислени суми, такси и неустойки, по договори

сключени с „К.Б.М.” ЕАД и „БТК” АД.

Жалбоподателят счита, че личните му данни неправомерно са предоставени на „К.Б.” ЕООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „БТК” АД.

Б.Й.Т. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата са приложени като доказателства копия от : Касови бележки – 4 бр., писмо изх. № 14-00-4600/05.12.2011 г. на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС); писмо референтен номер: 4987206 от 10.09.2011 г. на „К.Б.” ЕООД; писмо изх. № Ц-03-10408 от 21.09.2011 г. на Комисия за защита на потребителите (КЗП); Протокол от 21.11.2011 г. от помирителна комисия и уведомително писмо от септември 2011 г. на КЗП.

Жалбата, подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД, БТК АД и „К.Б.” ЕООД е съобразена със законово изискуемите реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена годината на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквито качества безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД и „БТК” АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в “Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружествата „К.Б.М.” ЕАД” и БТК АД са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявление за регистрация пред Комисията.

В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е извършена проверка и по отношение на дружеството „К.Б.” ЕООД. Установено е, че Дружеството е подало заявление по реда на чл. 17 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в неправомерното им обработване от „К.Б.М.” ЕАД, БТК АД и „К.Б.” ЕООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 21.11.2012 г. Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „БТК” АД и „К.Б.” ЕООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писменни становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД, БТК АД и „К.Б.” ЕООД.

„БТК” АД представя своето становище с писмо вх. № С414/29.08.2012 г. В същото телекомуникационната компания заявява, че г-н Б.Й.Т. е титуляр на различни услуги предлагани от БТК АД, а именно мобилна гласова услуга за шест мобилни номера, фиксирана гласова услуга с четири фиксирани номера, интернет и телевизия.

„БТК” АД заявява, че предоставяне на свързаните с г-н Б.Й.Т. личните данни на трети лица, никога не е било осъществявано, на никакво основание. Дружеството уточнява, че г-н Б.Й.Т. никога не е придобивал качеството на длъжник към „БТК” АД, респективно никога не е било възлагано извънсъдебно събиране на негово задължение.

Телекомуникационната компания счита, че наведените в жалбата на г-н Б.Й.Т. твърдения, не съдържат никакви обективни обстоятелства и по същество представляват предположения.

Към становището е приложено като доказателство, Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С426/03.09.2012 г. В същото мобилният оператор уведомява Комисията, че Б.Й.Т. е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.” ЕАД: Договор за мобилни услуги от 23.03.2009 г. и Договор за лизинг от 23.03.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****, Договор за мобилни услуги от 03.11.2009 г. и Допълнително споразумение от 29.08.2010 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Договор за лизинг от 29.08.2010 г.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н Б.Й.Т. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения. Като уточнява, че СИМ картата с мобилен номер ***** е изключена на 05.03.2011 г. след начисляване на последната лизингова вноска, а СИМ картата с мобилен номер ***** е изключена на 11.08.2011 г. и са били начислени неустойки. Във връзка, с които задължения на г-н Б.Й.Т. е била изпратена покана за доброволно заплащане на задълженията от „К.Б.М.” ЕАД от дата 10.12.2010 г., но такова не е последвало.

За правомерното предоставяне на свързаните с Б.Й.Т. лични данни на „К.Б.” ЕООД, мобилният оператор се обосновава с възникналите ликвидни и изискуеми задължения от страна на потребителя, а така също и с подписания между двете дружества Договор от 01.09.2010 г., с предмет организирането на неизплатени суми от абонати на възложителя „К.Б.М.” ЕАД.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия от: Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Договор за мобилни услуги от 23.03.2009 г. и Договор за лизинг от 23.03.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****, ведно с Общи условия на Договора за лизинг; Договор за мобилни услуги от 03.11.2009 г. и Допълнително споразумение от 29.08.2010 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Договор за лизинг от 29.08.2010 г. и Общи условия към него; Покана за доброволно заплащане от 10.12.2010 г.; Фактура – Дубликат № 7154159048 от 10.12.2010 г.; Фактура – Дубликат № 7165895617 от 10.09.2011 г. Договор от 01.09.2010 г. сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

„К.Б.” ЕООД представя своето становище на 30.08.2012 г. В същото се сочи, че между дружеството за събиране на вземания и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор от 01.09.2011 г., по силата на който мобилния оператор е възложил на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатените от г-н Б.Й.Т. суми.

Дружеството за събиране на вземания уточнява, че с г-н Б.Й.Т. е бил потърсен шест пъти във връзка с задължението му към мобилния оператор, а след изпращането на уведомителното писмо е погасил претендираната от „К.Б.М.” ЕАД сума. В следствие е било изпратено ново писмо до жалбоподателя, с което е бил уведомен за нови задължения към мобилния оператор, както и е бил поканен да ги погаси в десет дневен срок.

„К.Б.” ЕООД счита подадената от г-н Б.Й.Т. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Договор от 01.09.2010 г., сключен между

„К.Б.” ЕООД и „К.Б.М.” ЕАД; уведомително писмо с референтен номер: 4302611 от 02.02.2011 г. и уведомително писмо с референтен номер: 4987206 от 01.09.2011 г.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В открито заседание проведено на 23.01.2013 г. Комисията взема решение, с което отлага разглеждането на жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „БТК” АД и „К.Б.” ЕООД и задължава „К.Б.М.” ЕАД да представи информация за датата на оригиналната фактура за задължението от неустойка и датата на предоставяне на личните данни на жалбоподателя на „К.Б.” ЕООД за събиране на вземания.

На 11.02.2013 г. в изпълнение на указанията на Комисията, „К.Б.М.” ЕАД изразява следното становище:

Мобилният оператор заявява, че представената по административната преписка фактура е идентична с оригиналната и няма разлика в датата на издаването и съдържанието ѝ.

На следващо място „К.Б.М.” ЕАД уточняват, че договора по-който г-н Б.Й.Т. е бил страна, а именно Договор за мобилни услуги от 03.11.2009 г., продължен с Допълнително споразумение от 29.08.2010 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** е бил прекратен предсрочно поради незаплатени от потребителя задължения, поради което същият е следвало да заплати и дължимата неустойка, което не е било извършено. Мобилният оператор допълва, че обажданията от СИМ карта с мобилен номер ***** са били ограничени на 22.11.2010 г. и потребителят е следвало да заплати неустойка за предсрочно прекратяване заедно с всички други дължими от него суми за лизингови вноски, месечни абонаменти и ползвани услуги.

„К.Б.М.” ЕАД твърди, че поради техническа грешка неустойката не е фактурирана своевременно, а е била начислена само във вътрешната система, от данните в която се определят задълженията, които следва да бъдат възложени за събиране на трето лице.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е неоснователна по отношение на „БТК” АД, поради следните съображения:

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая Б.Й.Т. твърди, че БТК АД е предоставила личните му данни, без изричното негово съгласие на трети лица, но не подкрепя

това свое твърдение с доказателства.

От събраните по административната преписка доказателства, не се установи наличието на извършвано предоставяне личните данни на г-н Б.Й.Т., на трети лица от страна на „БТК“ АД.

Жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.“ ЕООД, поради следните съображения:

В Договор с дата 01.09.2010 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД, с предмет организиране с различни законосъобразни средства, е регламентирано, че ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ („К.Б.М.“ ЕАД) предоставя на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ („К.Б.“ ЕООД) списък на потребителите си, които не са заплатили дължими на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ суми съгласно предвиденото в чл. 1.1. по образец съгласно Приложение № 1. Този списък съдържа следните реквизити: име на длъжника; абонаментен/клиентски номер; мобилен телефонен номер; ЕГН на длъжника; БУЛСТАТ или ЕИК; всички адреси, с които ВЪЗЛОЖИТЕЛЯТ разполага; телефони за връзка, с които ВЪЗЛОЖИТЕЛЯТ разполага; сума на задължението към датата на подаване на списъка и друга информация по прецанка на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯТ. Видно от възлагателния договор сключен между двете дружества, „К.Б.М.“ ЕАД е предоставил информация за сумата, която се дължи от Б.Й.Т., но не и самата фактура. Във възлагателния договор не е вменено задължението „К.Б.“ ЕООД, да изследва от коя дата абонатите на мобилния оператор са придобили качеството на длъжници.

В тази връзка, обработването на свързаните с г-н Б.Й.Т. лични данни от „К.Б.“ ЕООД, не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Жалбата е основателна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства, изразените от страните твърдения в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 23.01.2013 г., се установи, че дружеството „К.Б.М.“ ЕАД е предоставило личните данни на г-н Б.Й.Т. на „К.Б.“ ЕООД, преди изтичане на крайния срок за плащане на Фактура № 7165895617, на стойност 77.27 лв., а именно 28.09.2011 г.

Мобилният оператор твърди, че това предоставяне е станало вследствие на техническа грешка във вътрешната система на дружеството, но видно от събраните по административната преписка доказателства, същата не е била отстранена и г-н Б.Й.Т. е получил писмо от „К.Б.“ ЕООД, с Референтен номер: 4987206 и дата 01.09.2011 г., същото уведомяващо го за просрочено задължение в размер на 77.27 лв.

Налице са договорни правоотношения между Б.Й.Т. и „К.Б.М.“ ЕАД, както и сключен договор между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД, с предмет организиране събирането на вземания от длъжници на мобилния оператор, но договора сключен между двете дружества не е породил действие спрямо г-н Б.Й.Т. Това обстоятелство следва от регламентираната т. 27 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за вазимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги (Общите условия), която гласи, че плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. Видно от Фактура № 7165895617, на стойност 77.27 лв., същата е издадена на 10.09.2011 г., с краен срок плащане 28.09.2011 г., докато уведомителното писмо изпратено от „К.Б.“ ЕООД до г-н Б.Й.Т., съдържащо същата стойност е изпратено на 01.09.2011 г. (десет дни, преди издаването на фактурата).

Дружеството „К.Б.М.“ ЕАД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е задължено да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. В административното производство не е установено наличието на нито една от предпоставките за допустимост, регламентирани в чл. 4 от ЗЗЛД, във връзка с която да бъдат предоставени личните данни на Б.Й.Т. на „К.Б.“ ЕООД, от страна на „К.Б.М.“ ЕАД, за събиране на сумата дължима по Фактура № 7165895617, издадена на 10.09.2011 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е

да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна по отношение на „БТК“ АД и „К.Б.“ ЕООД и основателна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисията взе предвид и факта, че в случая са нарушени правата на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „БТК“ АД, за неоснователна.

2. Обявява жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.“ ЕООД, за неоснователна.

3. Обявява жалба с рег. № Ж 239/07.08.2012 г., подадена от Б.Й.Т. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, за основателна.

4. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) на „К.Б.М.“ ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София *****, представлявано от З.К., за това, че дружеството „К.Б.М.“ ЕАД в качеството си на администратор на лични данни е обработвало личните данни на Б.Й.Т., предоставяйки ги на „К.Б.“ ЕООД, за събиране на сума дължима по Фактура № 7165895617, издадена на 10.09.2011 г., без наличие на условие за допустимост за целта на същото обработване, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. „Акад. Иван Гешов“ № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 30/2013
гр. София, 03.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: членове- Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.03.2013 г. , на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № Ж-30/01.02.2013 г. от О.А. от гр. К. срещу М.Д.А.-Н.

На 01.02.2013 г. жалбоподателят О.А. сезира КЗЛД с жалба, изпратена на електронната поща на Комисията, в която твърди, че М.Д.А.-Н. обработва неправомерно негови лични данни в нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

На 15.01.2013 г. М.Д.А.-Н. внася в Районен съд К. молба в изпълнение на разпореждане на съдия от РС- К. във връзка с гр.д. № 19/2013 г. от описа на съда.

В доказване на изложените твърдения в молбата М.Д.А.-Н. прилага копие от нотариална покана от 09.02.2012 г. , подадена и подписана лично от нея, чрез нотариус и заверена на 10.02.2012 г.

В нотариалната покана фигурират личните данни на жалбоподателя- три имена, ЕГН, адрес, които г-н О.А. не е предоставял лично на ответната страна и счита, че използването им от трето лице е нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

О.А. моли за установяване и санкциониране на нарушението.

Към жалбата се прилагат сканирани копия от жалбата, молбата на М.Д.А.-Н. до РС- К. с приложена към нея нотариална покана, в която са отразени личните данни на трето лице, като жалбоподателят е уведомен за тази неточност с писмо изх. № П-910/11.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД. С писмо вх. № П-1086/18.02.2013 г. г-н О.А. прилага нотариалната покана, в която са отразени неговите лични данни.

С писмо изх. № П-1278/25.02.2013 г. О.А. е уведомен, че следва да депозира подписана жалбата си пред КЗЛД с оглед осигуряване на реквизитите за нейната редовност. Указанието е изпълнено с писмо вх. № П-1543/07.03.2013 г.

С оглед на така установената фактическа и правна обстановка, Комисията счита, че жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Законът за защита на личните данни не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности- чл. 1, ал. 9 от същия.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД във връзка с изискванията на чл. 3 и чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж-30/01.02.2013 г. от О.А. от гр. К. срещу М.Д.А.-Н.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 146/2012

гр. София, 03.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: членове- Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 20.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж146/27.06.2012 г. от Р.Р.П. срещу НАП за нарушения на Закона за защита на личните данни.

С Решение от 30.01.2013 г.(Протокол № 3) като заинтересовани страни по жалбата са конституирани ТД на НАП- офис Люлин и Л.Д.Н.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнително доказателства за целите на административното производство по жалбата.

Р.Р.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че НАП неправомерно обработва личните му данни като ги предоставя без правно основание на трети лица, като фактическата обстановка по случая съгласно изложеното в жалбата е следното:

В съдебно заседание на 25.06.2012 г. по гр.д. № 1917/2012 г. на СРС, Брачна колегия, Г.О. 91 с-в за упражняване на родителски права и издръжка на детето Александър Р.Р.П., по което жалбоподателят е ответник, ищцата и майка на сина му Л.Д.Н. представя копие на Справка- Данни от ТД на НАП- Люлин за осигуряване по ЕГН за доходите му за 3 години.

Р.Р.П. твърди, че не притежава персонален идентификационен код за достъп до електронни услуги на НАП, чрез който ведно с ЕГН е възможно извършване на справка за социално осигуряване на лицето.

Г-н Р.Р.П. твърди, че НАП неправомерно е предоставило информация за социално-осигурителния му статус на Л.Д.Н., без да е налице съдебно удостоверение или неговото изрично за целта съгласие.

Жалбоподателят счита, че е налице нарушение на правата му по ЗЗЛД, респ. личен живот и неприкосновеност, настоява за разкриване на лицето, издало въпросното удостоверение и предприемане на адекватни мерки срещу нарушителите.

Към жалбата се прилага копие от документите, представени от Л.Д.Н. пред СРС по повод горепосоченото дело, сред които фигурира и Справка- Данни от ТД на НАП- Люлин за осигуряване

по ЕГН за доходите на жалбоподателя за 3 години.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П3325/19.07.2012 г. се предоставя възможност на Л.Д.Н. да изрази писмено становище по жалбата, както и да представи относимите към твърденията ѝ писмени доказателства.

С писмо вх. № П4130/24.08.2012 г. г-жа Л.Д.Н. представя становище по изложените в жалбата факти. В него се заявява, че с оглед нуждите на гражданското дело, ответна страна по която е жалбоподателят, и с необходимостта да защити правата на детето си, г-жа Л.Д.Н. подава заявление до директора на офис Люлин на ТДД София, с което се иска издаване удостоверение за доходите на Р.Р.П., както и справка относно дължими, платени данъчни задължения, декларирани доходи от същото лице. С писмо без обратна разписка получава от офис Люлин на ТДД София разпечатка за доходите на Р.Р.П. Считайки, че така получената разпечатка е официален документ, с който ще докаже пред съда, че ответникът укрива доходи, г-жа Л.Д.Н. представя разпечатката в открито заседание на съда на 25.06.2012 г. и която съдът отхвърля като допустимо доказателство и определя издаване на съдебно удостоверение, с което ищцата да се снабди по надлежен ред с доказателства за доходите на ответника Р.Р.П.. Г-жа Л.Д.Н. прилага писмени доказателства по изнесените в становището ѝ твърдения.

С писмо изх. № П3326/19.07.2012 г. от НАП се изисква писмено становище по визираните в жалбата факти.

С писмо вх. № П3832/09.08.2012 г. от НАП съобщават, че Агенцията е предприела необходимите технически и организационни мерки за осигуряване правомерното обработване на личните данни, като за целта са утвърдени вътрешни правила със Заповед № ЗЦУ-136/28.01.2012 г. на изпълнителния директор. Пояснява се, че във връзка с конкретната жалба ще бъде извършена спешно проверка.

С писмо изх. № П5051/05.10.2012 г. от ТД на НАП- Люлин се изисква становище по жалбата, както и заверено копие от цялостната кореспонденция, която е водена с Л.Д.Н. по повод подадено от нея Заявление за предоставяне на информация относно осигурителния статус на Р.Р.П., а също и негови данъчни задължения.

С писмо вх. № П-5168/11.10.2012 г. от ТД на НАП- Люлин се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се прилагат мотиви и доказателства в подкрепата му. Посочва се, че г-жа Л.Д.Н. е подала заявление с вх. № 19-94-12-23/27.04.2012 г., с което иска информация относно Р.Р.П. и Н.Н. по повод сключен между тях договор за наем и реализираните от него доходи, респ. възникнали данъчни задължения. Прилага се и писмо с изх. № 19-94-12-23/08.05.2012 г. на ТД на НАП- Люлин, с което на г-жа Л.Д.Н. се отказва достъп до поисканата информация.

С писмо изх. № П-5647/29.10.2012 г. е изискано от НАП да предостави информация относно резултатите от извършената по случая проверка, както и информация за издаването на персонален идентификационен код за достъп до електронните услуги на НАП за извършване на справки за социалното осигуряване на Р.Р.П.

С писмо вх. № П-6218/22.11.2012 г. от НАП информират, че на Р.Р.П. не е издаван персонален код за достъп до електронните услуги на НАП за извършване на справки за социално осигуряване. Излагат се и резултати от провежданата към момента проверка по случая.

С писмо изх. № П-6573/06.12.2012 г. от НАП се изисква да предостави справка за социалното осигуряване на Р.Р.П. за периода 2009-2012 г., както и информация относно лицата, имащи право на достъп до справка-данни за осигуряване по ЕГН на физическите лица, респ. редът, по който този достъп се осъществява.

С писмо вх. № С-20/14.01.2013 г. от НАП съобщават, че по повод извършената по случая проверка е установен служителът, издал справка за социалното осигуряване на г-н Р.Р.П. в

нарушение на установените за целта правила. Проведеното дисциплинарно производство приключва с налагане на наказание "уволнение" на виновното лице и към момента служебното правоотношение с него е приключено.

По отношение на искането на информация за лицата, имащи право на достъп до справка-данни за осигуряване по ЕГН на физическите лица, респ. редът, по който този достъп се осъществява се посочва, че редът за това е регламентиран в Наредба за общите изисквания за оперативна съвместимост и информационна сигурност. Съгласно утвърдения ред издаването на справки за социалното осигуряване на конкретно физическо лице може да бъде извършено единствено от орган по приходите в териториалната дирекция на НАП по постоянен адрес на съответното лице при стриктно спазване на действащите правила. Отказва се предоставяне справка за социалното осигуряване на жалбоподателя на КЗЛД с позоваване на разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от ДОПК, съгласно която Комисията не е сред органите, овластени от законодателя да отправя искания за разкриване на данъчна и осигурителна информация.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Р.Р.П., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу Национална агенция за приходите в качеството ѝ на администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателя по силата на законоустановените ѝ правомощия. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е основателна, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД Р.Р.П. оспорва законосъобразността на обработването на личните му данни от страна на НАП с твърдението, че те са неправомерно предоставени на Л.Д.Н., с която се намират в съдебен спор. Предмет на твърдяното нарушение е издадена от ТД на НАП- Люлин справка за социалното осигуряване на жалбоподателя в противоречие на установения за целта ред и предоставена на трето лице. Страните по настоящия спор не оспорват съдържанието на приложената към преписката като писмено доказателство справка за социалното осигуряване на Р.Р.П.

Твърденията на жалбоподателя, че Л.Д.Н. се е сдобила и използвала въпросната справка се доказват от г-н Р.Р.П. чрез прилагане на копие от протоколи и писмени доказателства, ангажирани по гражданското дело, по което лицето е ответна страна. Ищцата по спора потвърждава факта, че се е сдобила и използвала справката за целите на съдебния спор, като не представя неоспорими доказателства за реда и начина, по който справката ѝ е била предоставена от ТД на НАП- офис Люлин.

От своя страна администраторът на лични данни- НАП съобщава, че извършената вътрешна проверка по случая установява нарушение на утвърдените правила за издаване на справки за социално осигуряване от служител, на който е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се съотнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

НАП е специализиран държавен орган за установяване, обезпечаване и събиране на публични вземания, и определени със закон частни държавни вземания (чл. 2, ал. 1 от Закона за НАП). В изпълнение на законоустановените си правомощия НАП събира и обработва значителен обем информация, касаеща широк кръг физически и юридически лица. Независимо, че НАП осъществява обработване на лични данни на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД за нея не отпадат задълженията

и отговорностите по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, в който са регламентирани принципите, които следва да се спазват от всички администратори на лични данни при работата им с тях.

Водена от разпоредбите на чл. 23, ал. 5 от ЗЗЛД и чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Закона за НАП, със Заповед № ЗЦУ-136/28.01.2010 г. на изпълнителния директор на НАП се утвърждават вътрешни правила относно мерките и средствата за защита на лични данни, обработвани в нея и реда на движение на преписки и заявяване на регистри. В този смисъл е видно, че е налице предприемане на технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, което е вменено като задължение на Агенцията в качеството ѝ на администратор на лични данни по силата на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Не се оспорва въпреки това фактът, че част от обработваната информация касаеща личните данни на Р.Р.П. не е била адекватно защитена, поради което достъп до нея е бил предоставен на трето лице, с което се нарушават правата на жалбоподателя.

Предприемането на технически и организационни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. В конкретния случай извършеното нарушение очевидно е резултат на пропуски в установените от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни и имайки предвид обстоятелството, че това е довело до засягане интересите на жалбоподателя по начин, с който се допуска обработване на данните му без негово знание и съгласие, както и че това се допуска от институция, чиято дейност следва да се ползват с най-високо обществено доверие, следва да се наложи предвидената в чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД имуществена санкция в максимален размер.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1.Уважава жалба с рег. № Ж146/27.06.2012 г. от Р.Р.П. срещу НАП;

2.На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на администратора на лични данни Национална агенция за приходите с ЕИК ***и седалище гр. София-***** и управляващ К.С. за това, че не е взел необходимите организационни и технически мерки за защита личните данни на Р.Р.П. при тяхното обработване, което е довело до неправомерното им предоставяне на Л.Д.Н. и използването им от нея за целите на съдебен спор, по който лицата са страни.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 17/2012 г.
София, 03.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

С.Б.В. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК“ АД („БТК“ ЕАД) неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят заявява, че е сключил договор с БТК ЕАД на 17.10.2011 г., за мобилен номер *****. Впоследствие когато отива да заплати дължимата сума по договора г-н С.Б.В. разбрал, че мобилният му номер е променен на *****, без негово знание и съгласие. За мобилен номер ***** нямало задължения, докато за мобилен номер ***** е била налице дължима сума в размер на около 62.00 лв. За задължението към БТК АД, г-н С.Б.В. бил потърсен от фирма за събиране на вземания.

Господин С.Б.В. счита, че личните му данни са били използвани неправомерно, за сключването нов договор с БТК АД, за мобилен номер *****, без негово знание.

Към жалбата са приложени като доказателства, копия от: Заявление/Договор № 571030666717102011 – 23167816 от 17.10.2011 г.

Жалбата, подадена от С.Б.В. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК“ АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран под Идент. № 14414 в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо изх. № П524/11.04.2012 г. и повторно писмо с изх. № П2778/29.06.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н С.Б.В. да уточни дали жалбата му е с предмет неправомерна промяна на мобилен номер или наличието на договор за мобилни услуги, по който той е страна, сключен без негово знание.

На 16.07.2012 г. С.Б.В. уточнява жалбата си, като заявява, че личните му данни са използвани неправомерно за сключването на договор с БТК АД, без негово знание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н С.Б.В., изразяваща се в

неправомерното им обработване от „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК” АД.

„БТК” АД представя своето становище с писмо вх. № С420/31.08.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателя са обработени в изпълнение на сключен между БТК АД и г-н С.Б.В. Договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер ***** на тарифен план „Vivacom Net & Call Top”, 17.10.2011 г.

Относно предоставянето на личните данни на г-н С.Б.В. на „С.Г.Г.” ООД, телекомуникационната компания заявява, че има сключен договор с дружеството за събиране на вземания, с предмет организиране и събиране на вземания от длъжници на БТК АД, произтичащи от продажба на негови стоки и/или услуги.

„БТК” АД уведомява Комисията, че г-н С.Б.В. няма втори, последващ сключен договор с дружеството, а така оспорената промяна на неговия мобилен номер се дължи изрично изявено от него желание, на кратък номер 123 – „Обслужване на клиенти”.

Хронологията която БТК АД сочи за промяната на мобилния номер на г-н С.Б.В., е както следва: - на 20.10.2011 г. г-н С.Б.В. променя мобилния си номер от ***** на номер 0877150191; - на 23.11.2011 г. г-н С.Б.В. отново променя номера си – този път на 0877311091; - на 01.12.2011 г. г-н С.Б.В. заявява последваща промяна на номера си, след която новият му номер е *****. На 03.12.2011 г. мобилен номер ***** е ограничен (услугата е временно спряна) по желание на клиента.

„БТК” АД заявява, че всички промени валидно заявени, при спазване на т. 59 от действащите тогава Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между БТК АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт „GSM” и „UMTS”. За тези промени Общите условия не предвиждат писмена форма.

Телекомуникационната компания изразява готовност за предоставяне на записите от повикванията на г-н С.Б.В. до номер 123, с които са били заявени гореизложените промени.

Към становището са приложени следните доказателства: - Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между БТК АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт „GSM” и „UMTS”; - Месечна сметка № 1101697643/22.11.2011 г.; - Месечна сметка № 1103684236/22.12.2011 г.; - Месечна сметка № 1105804759/22.01.2012 г.; - Месечна сметка № 1108296601/23.02.2012 г.; - Месечна сметка № 1109826943/22.03.2012 г.; - Извадка от договор за извънсъдебно събиране на вземания със „С.Г.Г.” ООД и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

На редовно заседание проведено на 19.09.2012 г. Комисията взема решение, с което е обявява жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституирани са страните в административното производство и изисква представянето на допълнителни доказателства от ответната страна БТК АД.

На 28.09.2012 г. в изпълнение на указанията на Комисията, БТК АД предоставят изисканите им допълнителни доказателства, а именно DVD със запис на разговори:

- от дата 17.10.2011 г. за оторизация на лицето Ц.М.Г. – 2 части;
- от дата 20.10.2011 г. за промяна на мобилен номер от ***** на ***** – 2 части;
- от дата 23.11.2011 г. за промяна на мобилен номер ***** на ***** – 2 части и
- от дата 01.12.2011 г. за промяна на мобилен номер от ***** на ***** – 3 части. Общо девет файла.

„БТК” АД представя и Месечна сметка № 1103684236 от 22.12.2011 г. (описана като приложение към становището, но не приложена).

От предоставения запис на разговорите се установява, че лицето заявило промените на телефонния номер на г-н С.Б.В. е Ц.М.Г., представящ се за негов син. В един от разговорите (четвъртият записан файл), Ц.М.Г. заявява „той ми е казал да се оправям с картата”. От своя страна служителите на телекомуникационната компания изискват от Ц.М.Г., всеки път при желана промяна на номера – отговор на „таен въпрос”, като същия отговаря на него.

С писмо вх. № М178/01.10.2012 г. „БТК” АД, чрез пълномощника си юрисконсулт Б.И. е депозирила молба за спиране на административното производство по жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу БТК АД и „С.Г.Г.”ООД. Доводите, изразени за спирането на административното производство образувано пред КЗЛД, по по-горе цитираната жалба са, че при осъществена среща между юрисконсулт Б.И. и С.Б.В., последният е показал писмени документи по подаден сигнал до 1-во Районно Управление „Полиция” – поделение бул. Раковски и до Районна прокуратура – гр. София. Последният с вх. № 23152 от 16.07.2012 г., разпределен на разследващ полицаи Л.И. от 1-во Районно Управление „Полиция”.

Във връзка с подадената от БТК АД молба за спиране на административното производство, със С.Б.В. е осъществен телефонен разговор на 03.10.2012 г. Жалбоподателят е потвърдил, че е сезирал 1-во Районно Управление „Полиция” и Районна прокуратура – гр. София по същия повод, по който е сезирал и Комисия за защита на личните данни.

За осъществения разговор е съставен Протокол с рег. № ПР 107/04.10.2012 г.

На 04.10.2012 г. С.Б.В. е посетил Комисията и е предоставил копие от входящия номер на подадената му жалба до Районна прокуратура – гр. София.

С писма изх. № № П-5102 от 08.10.2012 г. и П-5101 от 08.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от Районна прокуратура – София (СРП) и 01 Районно управление „Полиция”, участък „Средец”, с оглед установяване предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 и т. 5 от АПК.

На 26.10.2012 г. 01 Районно управление „Полиция” уведомява Комисията, че по подадената от г-н С.Б.В. жалба е образувана пр.пр. № 23152 от 24.07.2012 г. по описа на СРП и вх. № 26092 от 31.07.2012 г. по описа на 01 РУП – СДВР, като по случая е назначена проверка.

На 23.10.2012 г. Районна прокуратура – София уведомява Комисията, за наличието на подадена от г-н С.Б.В. жалба в органа на досъдебното производство, по която се извършва предварителна проверка.

С оглед събраните по административната преписка доказателства, в редовно заседание на КЗЛД, проведено на 10.10.2012 г., Комисията взема решение, с което на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство по жалба с рег. № Ж 17/ 02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

С писмо рег. № П-6579/07.12.2012 г. СРП уведомява Комисията, че по подадената от г-н С.Б.В. жалба е извършена предварителна проверка, като същата е приключила с мнение за прекратяване, поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

На основание чл. 55, ал. 1 от АПК, във връзка с постъпилото писмо рег. № П-6579/07.12.2012 г. от Софийска районна прокуратура, в редовно заседание на КЗЛД, проведено на 16.01.2013 г., Комисията взема решение, с което възобновява административното производство по жалба с рег. № Ж 17/ 02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК” ЕАД и насрочва жалбата за разглеждане по същество в открито заседание на 13.03.2013 г.

За откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество, страните са редовно уведомени.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че С.Б.В. е бил страна по Договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер *****, с тарифен план „Vivakom Net & Call Top”, сключен на 17.10.2011 г.

По който договор са издадени следните месечни сметки, които г-н С.Б.В. не е заплатил: - Месечна сметка № 1101697643/22.11.2011 г.; - Месечна сметка № 1103684236/22.12.2011 г.; - Месечна сметка № 1105804759/22.01.2012 г.; - Месечна сметка № 1108296601/23.02.2012 г. и - Месечна сметка № 1109826943/22.03.2012 г.

От което следва, че е налице едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни, а именно визираното чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни. С поред чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД е допустимо обработването на лични, в случай, че то е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

На следващо място, видно от Договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер *****, сключен на 17.10.2011 г. между БТК АД и С.Б.В., в същия се съдържа следният текст: „С подписването на настоящото Заявление/Договор абонатът – физическо лице декларира, че е информиран/а, че част от данните, които предоставя, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. „БТК” АД се задължава да ги обработва, използва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Абонатът предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, БТК АД да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, дистрибуторите на услуги на „БТК” АД, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на абоната, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на БТК АД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора”.

От което следва, че е налице и друго основание за допустимост за обработване на личните данни на г-н С.Б.В., а именно визираното чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни – физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

Подписвайки Договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер *****, сключен на 17.10.2011 г., С.Б.В. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същия.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор от 17.05.2010 г., сключен между БТК АД и „С.Г.Г.” ООД, телекомуникационната компания е възложила на дружеството за събиране на вземания, да организира събирането на неизплатените от г-н С.Б.В. суми.

В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни БТК АД, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри” се установи, че дружеството „С.Г.Г.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н С.Б.В. лични данни на “С.Г.Г.” ООД, от страна на БТК АД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Относно изразените от г-н С.Б.В. твърдения, че неправомерно е бил сменен телефонният му

номер, се установи следната фактическа обстановка:

От предоставения запис на разговорите, проведени на кратък номер „123” – „Обслужване на клиенти” се установява, че лицето заявило промените на телефонния номер на г-н С.Б.В., всеки път при желана промяна на номера, отговаря на изисквания от служителя на БТК АД - „таен въпрос”.

Съгласно регламентираната т. 59 от действащите към момента на сключване на договора „Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между БТК АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт GSM и UMTS (Общите условия), абонатът има право да поиска промяна на телефонния си номер срещу заплащане и при условия, че желания номер е свободен и технологично достъпен.

Законът не предвижда изрично формата, под която трябва да бъде заявена промяната на телефонен номер, респективно устно или писмено. В конкретния случай, с оглед събраните по административната преписка доказателства е налице допълнително споразумение към съществуващ договор за мобилна гласова услуга, направено в устна форма.

С.Б.В. твърди, че не познава лицето извършило промените на телефонния му номер, респективно не го е упълномощавал да предприема такива действия, във връзка с което сезира Районна прокуратура София и 01 Районно управление „Полиция” – СДВР.

Районна прокуратура София извършва предварителна проверка, по подадената от г-н С.Б.В. жалба и я приключва с мнение за прекратяване, поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

С оглед гореизложеното се установява, че промените на телефонния номер на г-н С.Б.В. са валидно заявени.

От представените по административната преписка месечни сметки, удостоверяващи изискуемите вземания на мобилния оператор се установява, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н С.Б.В. лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1/2013 г.
София, 04.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в открито заседание, проведено на 13.03.2013 г. (Протокол № 9), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-1/03.01.2013 г., подадена от И.М.И. срещу „М.Е.” ЕООД.

С писмо с изх. № И-2622-0102/21.12.2012 г. до Комисията за защита на личните данни от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” (ИА ГИТ) е препратена по компетентност жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с личните данни на И.М.И. от фирма „М.Е.” ЕООД, адресирана и до СДВР. В писмото от ИА ГИТ се сочи, че с оглед спазване на трудовото законодателство, инспектори от агенцията са посетили адреса на управление и кореспонденция на посочената фирма, но контакт с управителя не е осъществен. На представляващ дружеството е връчена призовка, в отговор на която е получено обяснение от упълномощеното лице, че при покупката на дружеството, бившият управител не е предал никакви документи на новия управител и по тази причина същият не може да представи изисканите трудови договори, досиета, ведомости за заплати и др.

В приложената към писмото жалба, г-жа И.М.И. посочва, че е регистрирана в Бюрото по труда – гр. К., тъй като от три години е безработна, а от няколко месеца е на социално подпомагане. Узнала е, че от 03.01.2012 г. е назначена на работа във фирма „М.Е.” ЕООД без знанието и съгласието ѝ. Посочва, че е неграмотна, а е назначена като технолог със заплащане в размер на 1500 лв. При извършена проверка в НАП е уведомена, че и към настоящия момент е осигурявана, поради което не може да прекрати договора.

Към жалбата е приложено Писмо с изх. № К-2261-0102-7797/31.10.2012 г.; Жалба с вх. № И-2261-0102-7094/04.10.2012 г.; Пълномощно от 21.03.2012 г. и Обяснение от М.В.

При извършена служебна проверка е установено, че на „М.Е.” ЕООД е издадено Удостоверение № 340905 и е вписано в регистъра на Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявен е един регистър – „Персонал и фактури”.

С писмо с изх. № П-822/07.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата и на основание чл. 36 от АПК е изискана информация кога е узнала за твърдяното нарушение, както и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива).

В отговор, с писмо с вх. № П-1374/28.02.2012 г. И.М.И. депозира становище, в което посочва, че след подадени до множество институции жалби не е получила никакъв отговор относно неправомерното ѝ назначаване на работа в „М.Е.” ЕООД. Заявява, че за случилото се е узнала през м. септември 2012 г., когато е получила заповед за връщане на полученото обезщетение за безработица. Към писмото е приложено ксерокопие на Констативен протокол от 03.12.2012 г. от Агенция за социално подпомагане;

С писма с изх. № П-937/11.02.2013 г. и № П-1281/25.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, на основание чл. 26 от АПК дружеството „М.Е.” ЕООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище и доказателства по жалбата, но отговор не е депозиран в КЗЛД.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по случая, с писма с изх. № П-935/11.02.2013 г. и № П-811/06.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от Националния осигурителен институт (НОИ) и от Националната агенция по приходите (НАП) е изискана информация за прекратени и настоящи трудови договори на лицето И.М.И.

От НОИ е постъпила справка с наличните данни от Регистър трудови договори за г-жа И.М.И., от която е видно, че за лицето е регистриран трудов договор, сключен на 03.01.2012 г. с „М.Е.” ЕООД,

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П-938/11.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от СДВР е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая.

В отговор, с писмо с вх. № П-1378/01.03.2013 г. от СДВР – Отдел противодействие на икономическата престъпност уведомяват Комисията, че по сигнал на ИА ГИТ с вх. № 80/2013 г. относно жалбата на И.М.И. се извършва проверка.

В чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. В конкретния случай, в жалбата се съдържат твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа И.М.И., изразяваща се в декларирането на трудов договор без знанието и съгласието ѝ.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че по случая на И.М.И. са сезирани разследващите органи.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № П-1378/01.03.2013 г. от СДВР, налице е хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, съгласно която административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство по жалбата, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на И.М.И. може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-1/03.01.2013 г., подадена от И.М.И. срещу „М.Е.” ЕООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-18/2013 г.
София, 04.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в открито заседание, проведено на 13.03.2013 г. (Протокол № 9), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда жалба с рег. № Ж-18/24.01.2013 г., подадена от О.-Ж.С.А. срещу „М.С.И.Г.” ООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че от 12.11.2010 г. до 22.11.2012 г. е работила на трудов договор във фирма ОНБОРД. Поради съкращаването ѝ, на 23.01.2013 г. е посетила Бюро по труда – Красно село, за да се регистрира като безработно лице, но е уведомена, че от 18.07.2011 г. до настоящия момент се води на работа в „М.С.И.Г.” ООД. За посоченото дружество жалбоподателката заявява, че е напълно непознато за нея и никога не е работила в него, нито е подписвала трудов договор. След извършена проверка в НАП и в НОИ информацията е потвърдена. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни, поради което моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая. Към жалбата е приложено копие от Справка от 23.01.2013 г. за актуално състояние на трудови договори от НАП.

Жалбата е адресирана и до Районна прокуратура, 06 РУП - СДВР, НАП и НОИ.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писма с изх. № П-804/06.02.2013 г. и № П-809/06.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от Националната агенция по приходите (НАП) и от Националния осигурителен институт (НОИ) е изисквана информация за сключени прекратени и настоящи трудови договори за лицето О.-Ж.С.А.

В отговор, с писмо с вх. № П-1303/26.02.2013 г. от Националния осигурителен институт е изпратена справка с наличните данни от Регистър на трудовите договори.

С писмо с изх. № П-807/06.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, на основание чл. 26 от АПК дружеството „М.С.И.Г.” ООД е уведомено за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, заверени ксерокопия на прекратени и настоящи трудови договори, сключени с жалбоподателката, както и други относими към случая доказателства.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П-806/06.02.2013 г. и № П-805/06.02.2013 г. Председателя на КЗЛД, съответно от Софийска районна прокуратура (СРП) и от 06 РУП - СДВР е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая.

С писмо с вх. № П-1397/01.03.2013 г. от Районна прокуратура – София уведомяват Комисията, че по жалбата на О.-Ж.С.А. е СРП е разпоредила проверка.

Жалбата, подадена от О.-Ж.С.А. срещу „М.С.И.Г.” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава дружеството „М.С.И.Г.” ООД. Това изискване

се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка е установено, че към 05.01.2013 г. от „М.С.И.Г.” ООД не е подавано заявление за регистрация към КЗЛД в съответствие с разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, не е подавано заявление за освобождаване от регистрация и съответно не е освобождавано по надлежния ред от регистрация към КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа О.-Ж.С.А., изразяваща се в декларирането на трудов договор без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № П-1397/01.03.2013 г. от Софийска районна прокуратура, по случая се извършва проверка. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-18/24.01.2013 г., подадена от О.-Ж.С.А. срещу „М.С.И.Г.” ООД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката О.-Ж.С.А. и ответна страна - „М.С.И.Г.” ООД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-56/13 г.
София, 04.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 13.03.2013 г. (Протокол № 9), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 27 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), разгледа допустимостта на жалба с рег. № Ж-56/15.02.2013 г., подадена от К.К.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че на 18.04.2011 г. е получила известие от „С.Г.Г.” ООД, с което е уведомена за наличие на задължение в размер на 120.00 лв. към „К.Б.М.” ЕАД, което следва да заплати. Г-жа К.К.К. заявява, че никога не е била клиент на Г. и не е ползвала услугите на мобилния оператор. В отговор на подадена жалба, от Г. е получила копие на договор, за който сочи, че не е подписвала. Жалбоподателката е притеснена от извършената злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме съответните действия по случая.

Към жалбата е приложено ксерокопие на Договор 21.10.2009 г. с „К.Б.М.” ЕАД.

С оглед определяне допустимостта на жалбата, с писмо с изх. № П-1361/28.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано ксерокопие от известието, получено от „С.Г.Г.” ООД, както и да приложи други относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Разяснено ѝ е приложното поле на Закона за защита на личните данни. Посочени са правните възможности, които следва да предприеме относно твърденията за извършено документно престъпление по смисъла на чл. 309 от Наказателния кодекс.

В отговор, с писмо с вх. № П-1410/01.03.2013 г., К.К.К. депозира копие от Пълномощно от 25.02.2013 г. на К.К. и Жалба с вх. № 704/13 г. от 18.02.2013 г. до Районна прокуратура – гр. С.З.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в **едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.**

Срокът за подаване на жалба е преклузивен и с изтичането му се погасява процесуалното право на жалба.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на ЗЗЛД се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка

за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

В конкретния случай, г-жа К.К.К. е получила известие от „С.Г.Г.” ООД на 18.04.2011 г., а жалбата, с която сезира КЗЛД е от дата 15.02.2013 г. Сочат се действия, извършени преди едногодишния срок, посочен в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Въпреки предоставената възможност, жалбоподателката не ангажира други доказателства, освен посочената в жалбата информация. Срокът за подаването на жалба е изтекъл през м. април 2012 г., до която дата К.К.К. е следвало да упражни правото си на жалба пред КЗЛД. Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по същество, поради което в настоящия случай Комисията за защита на личните данни я оставя без разглеждане и прекратява административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-56/ 15.02.2013 г., подадена от К.К.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-368/12г.
София, 04.04.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.03.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-368/21.12.2012г., подадена от В.М. срещу „В.А.Д.С.Б.” ЕООД.

Господин В.М. уведомява, че на 20.12.2012г. в личната си пощенска кутия е получил адресирано до него писмо, във връзка с участие на МПС с рег. номер ***** в пътно транспортно произшествие на 09.10.2012г., с номер на щетата № 471012121208709. Жалбоподателят твърди, че не е собственик на автомобил с рег. номер *****, както и че никога не е пребивавал в Швеция. Господин В.М. сочи, че справка в Национална служба Полиция е установила, че на негово име няма данни за собственост на автомобил. От писмо, приложено към жалбата личи, че застрахователната компания е изисквала от жалбоподателя писмено обяснение по случая.

С писмо рег. № П-22/02.01.2013г. на Председателя на КЗЛД, от „В.А.Д.С.Б.” ЕООД е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, в това число и предоставяне, в цялост, на заверено копие от преписката, образувана по повод възникване на щетата № 471012121208709.

Видно от известието за доставяне, писмо рег. № П-22/02.01.2013г. е получено от „В.А.Д.С.Б.” ЕООД на 08.01.2013г., но дружеството не депозира изисканото становище, предвид което до компанията е отправено второ писмо - рег. № П-562/28.01.2013г., в което ѝ е посочено, че при

непредоставяне на исканата информация ще ѝ бъде наложена имуществена санкция по чл. 42, ал.8 от Закона за защита на личните данни.

На свое редовно заседание, проведено на 30.01.2013г. КЗЛД приема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж-368/21.12.2012г. за допустима, насрочва я за разглеждане в открито заседание и конституира „В.А.Д.С.Б.” ЕООД като ответна страна в административното производство. Същевременно, на 30.01.2013г. в деловодството на КЗЛД е входирано становище С-65/30.01.2013г., което информира, че „В.А.Д.С.Б.” ЕООД е дъщерно дружество, оторизиран представител, на ЗАД „Б.В.И.Г.”.

Служебна справка в Електронния регистър на Администраторите на лични данни установява, че „В.А.Д.С.Б.” ЕООД и ЗАД „Б.В.И.Г.” са регистрирани като администратори на лични данни на собствено основание, предвид което на свое редовно заседание, проведено на 13.02.2013г., КЗЛД взема решение и ЗАД „Б.В.И.Г.” да бъде конституирано като ответна страна по жалба рег. № Ж-368/21.12.2012г. и от него да се изиска становище по случая, ведно с относимите доказателства, в това число и информация за начина, по който са уредени взаимоотношенията му с „В.А.Д.С.Б.” ЕООД.

С писмо рег. № П-1375/28.02.2013г. от ЗАД „Б.В.И.Г.” АД потвърждават, че „В.А.Д.С.Б.” ЕООД е тяхно дъщерно дружество и ангажират становище, че двете дружества са предприели необходимите технически и организационни мерки, за да защитят данните, с които работят от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Отбелязва се, че господин В.М. е дългогодишен клиент на застрахователя и му е предоставил личните си данни именно в това свое качество. Подчертава се, че в случая с полученото от жалбоподателя писмо, става въпрос за допусната случайна техническа грешка, а не за нарушение на закона, респ. на законоустановените права на господин В.М. по повод и във връзка със защита на личните му данни. Допуснатата грешка се изразява в това, че съдържание на определено писмо погрешно е адресирано и изпратено до жалбоподателя, без то да се отнася до него самия. На практика личните данни на господин В.М. са изпратени до самия него, а не до трето лице. Изтъква се, че макар и погрешно адресирано, писмото не съдържа лични данни на други клиенти, които да са представени с него на жалбоподателя, поради което би следвало да се възприеме схващането за липса на нарушение на ЗЗЛД от страна на застрахователя.

Жалба рег. № Ж-368/21.12.2012г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 20 март 2013г. На заседанието се явява ст. юрисконсулт Б.А., процесуален представител на ЗАД „Б.В.И.Г.”.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от В.М. срещу „В.А.Д.С.Б.” ЕООД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. „В.А.Д.С.Б.” ЕООД и ЗАД „Б.В.И.Г.” АД са администратори на лични данни, регистрирани като такива на собствено основание.

Материалите, събрани по жалба рег. № Ж-368/21.12.2012г., както и становищата изразени в хода на административното производство навеждат на извода, че съдържание на определено писмо, без да се отнася до него, погрешно е адресирано и изпратено до жалбоподателя. Тоест личните данни на господин В.М. са изпратени до самия него, а не до трето лице, поради което липсва липсва нарушение на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе-ни в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж-368/21.12.2012г., подадена от В.М. срещу „Ви Ай Джи Сървисиз” ЕООД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-486/2013 г.

София, 04.04.2013 год.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с регистрационен № П-486/24.01.2013 г., подадена от Л.Б.Р. срещу М.Г.Ч.

Л.Б.Р. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която твърди, че М.Г.Ч. неправомерно се е сдобил и използвал личните му данни (единен граждански номер), за да подаде жалба срещу него в полицията.

Г-н Л.Б.Р. информира, че на 23.01.2013 г. е извикан в 05-то РУП-СДВР, за да даде обяснения по повод подадена срещу него жалба от лицето М.Г.Ч. Запознавайки се с жалбата г-н Л.Б.Р. забелязал, че г-н М.Г.Ч. е използвал личните му данни, в случая единен граждански номер, като е вписал същият на втори ред в подадената до полицията жалба.

Г-н Л.Б.Р. е изненадан и обезпокоен от факта, че г-н М.Г.Ч. разполага и използва личите му данни, които не би трябвало, а и не трябва да притежава. Моли да бъдат взети необходимите мерки, за да се изясни как и по какъв начин г-н М.Г.Ч. се е сдобил с единния му граждански номер /ЕГН/. Сочи, че М.Г.Ч. „не е администратор на лични данни, а и дори да е няма право да разгласява, придобива и публикува такива (чужди лични данни) за лични цели, без изричното съгласие на собственика им”.

Жалбоподателят твърди, че г-н М.Г.Ч. е началник сектор в „М.” ЕАД и споделя опасенията и страхове си, че именно в „това си качество и като е злоупотребил със служебното си положение, ниво на достъп или познатства в цитирания телеком е получил информация за личните му данни”. Счита, че тези действия са грубо посегателство върху личния му живот, интереси и върху неприкосновеността на личните му данни, а също и че виновните за това грубо и опасно погазване на законните му права, трябва да понесат своята отговорност.”

Към жалбата на г-н Л.Б.Р. няма приложени доказателства. Същата е адресирана и до 05-то

РУП-СДВР и „М.“ ЕАД.

С оглед изложените в жалбата твърдения и в условията на залегалото в административния процес служебно начало с писмо на Председателя на Комисията (П-1057/15.02.2013 г.) от „М.“ ЕАД е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства.

С писмо (П-1065/15.02.2013 г.) на Председателя на Комисията от 05-то РУП-СДВР е изискано представяне на копие на жалбата подадена от М.Г.Ч. срещу Л.Б.Р. В отговор (П-1377/01.03.2013 г.) от полицията предоставят изискваният документ, а именно молба с вх. номер 2760/22.01.2012 г., подадена от М.Г.Ч. Видно от съдържанието на молбата е че, подателят -г-н М.Г.Ч. е вписал трите имена и единен граждански номер на г-н Л.Б.Р.

От „М.“ ЕАД депозират становище (П-1373/28.02.2013 г.), в което сочат, че по случая е извършена проверка, в резултат на която е установено, че жалбоподателят - г-н Л.Б.Р. не е абонат на дружеството и от мобилния оператор не разполагат с личните му данни.

Информират също, че г-н М.Г.Ч. е техен служител на длъжност Началник сектор „Online съдържание“. Твърдят, че същият не е придобил лични данни на г-н Л.Б.Р. от базата данни на дружеството, тъй като: на първо място от дружеството не разполагат с такива данни и на второ място г-н М.Г.Ч. няма достъп до личните данни на клиентите им.

От мобилния оператор сочат, че г-н М.Г.Ч. е дал писмени обяснения по случая пред органите на МВР. Намират случаят за изключително деликатен и касаещ само и единствено личния живот на г-н Л.Б.Р. и г-н М.Г.Ч., с оглед което считат че дружеството не трябва да бъде намесвано. Твърдят, че дружеството не е нарушило Закона за защита на личните данни и намират жалбата на г-н Л.Б.Р. за неоснователна.

Към становището е приложено пълномощно.

На 14.03.2013 г. е осъществен контакт с г-н Л.Б.Р. на мобилен номер *****. По телефона жалбоподателя информира, че съпругата му е предоставила личните му данни на М.Г.Ч. Казва, че е останал много изненадан от този факт, научил за него от писмо на полицията, което в най-кратки срокове ще изпрати в КЗЛД.

За разговора е съставен протокол с номер ПР-41/15.03.2013 г.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В разглеждания случай, жалба с номер П-486/24.01.2013 г. съдържа задължително изискуемите реквизитите, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице – Л.Б.Р.

ЗЗЛД урежда защита на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от закона лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Следователно фигуриращите в жалбата на г-н М.Г.Ч. до полицията информация за г-н Л.Б.Р., в случая единният граждански номер и три имена на г-н Л.Б.Р. безспорно има характера на лични данни по смисъла на закона.

Жалбата на г-н Л.Б.Р. до КЗЛД е насочена срещу злоупотреба с личните му данни, изразяваща

се в употребата им от страна на г-н М.Г.Ч. за подаване на жалба в полицията. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД употребата на лични данни е действие по тяхната обработка, следователно в случая е налице обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на г-н М.Г.Ч.

В хода на административното производство и от събраните доказателства безспорно се установи, че М.Г.Ч., разполага с личните данни (единния граждански номер) на жалбоподателя и в качеството си на физическо лице е обработил, като е употребил същите за осъществяване на лични цели, а именно подаване на молба в полицията.

Твърденията на жалбоподателя, че г-н М.Г.Ч. е служител на „М.“ АД се потвърдиха от становището на мобилния оператор по случая. Останаха недоказани обаче, изложените в жалбата до КЗЛД предположения на г-н Л.Б.Р. в насока, че г-н М.Г.Ч. се е снабдил с единния му граждански номер от „М.“ АД, в качеството си на служител на мобилния оператор. От събраните по административната преписка доказателства се установи, че от М. АД не разполагат с личните данни на жалбоподателя – г-н Л.Б.Р., тъй като същият не е абонат на дружеството. Следователно по обективни причини е невъзможно г-н М.Г.Ч., макар и служител на мобилния оператор да се е снабдил с личните данни на жалбоподателя от базата данни на дружеството. Обстоятелството, че г-н М.Г.Ч. се е снабдил с личните данни на жалбоподателя не от мобилния оператор, а от друго място се потвърдиха и от предоставената от жалбоподателя информация, че съпругата му е предоставила единния му граждански номер на г-н М.Г.Ч.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения

В чл. 27, ал. 2 от АПК са посочени предпоставките за допустимост на искането, в случая жалбата, за наличието на които административния орган проверява. В точка 6 на цитираната разпоредба законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. В конкретния случай това е ЗЗЛД, приложимостта на който е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни, следователно лисва пасивно легитимирана страна в производството, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

От изложената фактическа обстановка може да се приеме за установено, че личните данни на жалбоподателя (единният му граждански номер), са обработени от физическото лице -г-н М.Г.Ч. за лични цели и дейности, а именно подаване на молба в полицията, следователно по аргумент от чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД жалбата не попада в обхвата на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД е изключено от приложното поле на закона, респективно от компетентността на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби насочени срещу действия по обработване, извършено от физическо лице за негови лични или домашни дейности.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД поради липса на пасивно процесуално легитимирана страна - администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ:

Обявява жалба с регистрационен номер П-486/24.01.2013 г., подадена от Л.Б.Р. срещу М.Г.Ч. за процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-49/2013 г.

София, 05.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 27.03.2013 г. (Протокол № 11), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № Ж-49/13.02.2013 г., подадена от Б.Д.Б. срещу Г.А.Г.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 08.02.2013 г. е бил информиран от председателя на Управителния съвет на етажната собственост, че лицето Г.А.Г. е предоставил по адм. Дело № 7509/2011 г. негово експертно решение № 65/20.01.1997 г. Г-н Б.Д.Б. е притеснен от факта, че експертното решение, което съдържа както личните му данни, така и данни за здравословното му състояние е предоставено в съдебно заседание, без знанието и съгласието му. Счита, че Г.А.Г. е злоупотребил с личните му данни, поради което моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме съответни действия по случая.

Към жалбата е приложен Протокол от 21.11.2012 г. от заседание на ВАС.

С оглед определяне допустимостта на жалбата, с писмо с изх. № П-1363/28.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана допълнителна информация. На г-н Б.Д.Б. е посочената легалната дефиниция за „обработване на лични данни”, съдържаща се в §1 от ДР на ЗЗЛД. Разяснена му е приложимостта на Закона за защита на личните данни, която е свързана с лица, притежаващи качеството администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3 от закона. Относно конституирането на ответна страна в административното производство, от жалбоподателя е изискано в срок да посочи дали лицето Г.А.Г. притежава качеството администратор на лични данни.

В отговор, с писмо с вх. № П-1569/07.03.2013 г., Б.Д.Б. депозира искане, в което посочва, че лицето Г.А.Г. **няма качеството администратор на лични данни.** Твърди, че процесното експертно решение Г.А.Г. е предоставил без съгласието му в съдебно заседание по адм. дело № 633/2012 г. по описа на ВАС. Жалбоподателят заявява, че Г.А.Г. не е член на Управителния съвет на Етажната собственост, нито Председател на УС на Етажната собственост, **който факт е потвърден и от съда.**

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Протокол от 28.09.2010 г. от проведено Общо събрание на ЕС; Протокол № 1 на УС на ЕС от 29.09.2010 г.; Решение от 02.03.2012 г. на Районен съд – М.; Решение от 12.10.2012 г. на Окръжен съд – М.; Протокол от 10.10.2012 г. на ВАС и Експертно решение № 65/20.01.1997 г.

Жалба с вх. № Ж-49/13.02.06.2013 г., подадена от Б.Д.Б. срещу Г.А.Г. се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при незаконосъобразно обработване на техните лични данни от лица, имащи качество администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от същия закон.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

В конкретния случай жалбата е подадена от физическо лице, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, но от приложените документи, както и от твърденията, които се съдържат в жалбата е видно, че те не представляват нарушения на ЗЗЛД, които да са извършени от администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Жалбата е насочена срещу разпространяване на личните данни на жалбоподателя от Г.А.Г. като физическо лице, което не притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Въпреки указанията, г-н Б.Д.Б. не ангажира доказателства, че лицето Г.А.Г. притежава качеството администратор на лични данни. Напротив, жалбоподателят изрично заявява, че посоченото лице не е член на УС на ЕТ, нито е Председател на УС на ЕС. Пзовава се на съдебни решения, с които са отменени решенията на Общото събрание на собствениците, проведено на 28.09.2010 г. От приложените към административната преписка доказателства е видно, че лицето Г.А.Г. не е легитимен председател на ЕС. С Решение № 02.03.3012 г. Районен съд – М., потвърдено с Решение от 12.10.2012 г. от Окръжен съд – М., изборът на Г.А.Г. за управител на ЕС е обявен за незаконосъобразен.

Жалбоподателят не посочва и на какво основание и откъде неговото експертно решение е придобито от Г.А.Г.

Следователно в конкретния случай не се касае за обработване на лични данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД.

От анализа на събраните в хода на административното производство доказателства, поради липса на ответна страна в административното производство с качество администратор на лични данни, Комисията обявява жалбата за **недопустима**.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-49/13.02.2013 г., подадена от Б.Д.Б. срещу Г.А.Г.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 329/2012 г.

София, 05.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 27.03.2013 г. (Протокол № 11), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № Ж-329/ 22.11.2012 г., подадена от Ю.М. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно разпространяване на лични данни. Жалбоподателката сочи, че е била абонат БТК АД, но твърди, че след изтичането на срока на договора е върнала оборудването и не е подписвала нов договор. Въпреки, че е платила всички задължения, посочва, че от различни дружества започнала да получава покани, както и позвънявания по телефона с настояване да заплати дължими към В. суми. Г-жа Ю.М. е притеснена от факта, че личните й данни са предоставени без знанието и съгласието й на трети лица. Посетила и няколко офиса на БТК АД, но е получила противоречива информация по случая. На подадена жалба до централния офис на БТК АД е уведомена, че на 16.10.2011 г. договорът е изтекъл, но има начислени задължения по фактури, които следва да заплати. Освен, че е получила Извънсъдебна покана от „С.Г.Г.” ООД, Ю.М. твърди, че е обезпокоявана по телефона и от служители на „Ф.П.К.” ООД, поради което моли Комисията да извърши проверка и с оглед правомощията си да предприеме необходимото по случая.

Към жалбата е приложено ксерокопие на Извънсъдебна покана с реф. № 2112101503787 от „С.Г.Г.” ООД.

Жалбата, подадена от Ю.М. срещу БТК АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни

от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК АД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.П.К.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. При извършена служебна проверка е установено, че посочените дружества са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КДЛД.

С писмо с изх. № П-189/10.01.2013 г. от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала други органи по случая, както и да представи относими доказателства (ако разполага с такива). С оглед безспорната идентификация като страна в административното производство, с писмо с изх. № П-1000/13.02.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано да уточни дали лицето Ю.М. и Ю.С. са едно и също лице. В отговор, с писмо с вх. № П-1443/04.03.2013 г. г-жа Ю.М. посочва, че до 2009 г. носи фамилията С., която поради сключване на граждански брак променя на М. Жалбоподателката сочи, че е прекратила договорните си отношения с БТК АД на 16.10.2011 г., а личните й данни са предоставени на фирми за събиране на вземания след тази дата, което счита за нарушение на ЗЗЛД. Към писмото е приложено ксерокопие на Извънсъдебна покана от „Ф.П.К.” ООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 13.02.2013 г. (Протокол № 5), Комисията обявява жалбата за допустима и конституира като страни в административното производство жалбоподателката Ю.М. и ответни страни – БТК АД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.П.К.” ООД в качеството им на администратори на лични данни. Насрочва за 27.03.2013 г. разглеждането на жалбата по същество.

В заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), Комисията приема решение да се извърши проверка на администратора на лични данни „Ф.П.К.” ООД. В изпълнение на приетото решение, на 11.01.2013 г. екип от КЗЛД извършва проверка на дружеството с цел установяване спазването на разпоредбите на ЗЗЛД, както и наличие на достъп на „Ф.П.К.” ООД до регистри на „С.Г.Г.” ООД. При проверката е установено, че е налице правно основание - Тристранно споразумение от 02.07.2012 г. „Ф.П.К.” ООД да притежава и обработва лични данни на длъжници на БТК АД. Не е установен достъп до базата данни на „С.Г.Г.” ООД.

С писма с изх. № П-188/10.01.2013 г., № П-185/10.01.2013 г. и № П-184/10.01.2013 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК съответно дружествата БТК АД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.П.К.” ООД са уведомени за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК са изискани становища, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С-44/22.01.2013 г. от БТК АД е депозирано становище, в което се сочи, че Ю.М. (в клиентската платформа на БТК АД като Ю.С.) е титуляр на договор от 16.10.2010 г. Твърди се, че след изтичане на 12 месечния срок на договора, пакетната услуга е била предоставяна, ползвана и редовно плащана до 08.06.2012 г., след което плащането е преустановено. Към момента г-жа Ю.М. има просрочени задължения в размер на 311.52 лв. за периода от м. юни 2012 г. до м. октомври 2012 г., когато предоставянето на услуги е прекратено. От БТК АД се посочва, че на 09.11.2012 г. оборудването е върнато с приемо-предавателен протокол. Събирането на посочените задължения е възложено на 28.09.2012 г. на „С.Г.Г.-1” ООД (настоящо наименование „Ф.П.К.” ООД). На правно основание – Рамков договор за извънсъдебно събиране на вземания с тристранно споразумение към него, дружеството „Ф.П.К.” ООД замества „С.Г.Г.” ООД в извънсъдебното събиране на задължения, като за целта от БТК АД са предоставени личните данни на длъжници, в т.ч. и на жалбоподателката.

Към писмото са приложени заверени копия на: Приемо-предавателен протокол от

09.11.2012 г. - 2 броя; Рамков договор за услуги № 27262/17.05.2010 г. и Тристранно споразумение за заместване на страна към него и Пълномощно на юрк. Б.И.

С писмо с вх. № С-26/16.01.2013 г. от „Ф.П.К.” ООД е получено становище, в което се посочва, че по силата на тристранно споразумение, БТК АД и „С.Г.Г.” ООД се споразумяват „Ф.П.К.” ООД да замени „С.Г.Г.” ООД в осъществяването на услугите по извънсъдебно събиране на задължения. За целта БТК АД предоставя списък на потребители – длъжници, в т.ч. и на Ю.М. Случаят на жалбоподателката е възложен за срок от 90 дни, който към настоящия момент е оттеглен от страна на БТК АД.

От БТК АД са предоставени заверени ксерокопия на 5 броя месечни сметки на името на жалбоподателката за периода от м. юни 2012 г. до м. октомври 2012 г.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание, проведено на 27.03.2013 г. (Протокол №11), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не се представлява. БТК АД се представлява от юрк. Б.И. с пълномощно по преписката. „Ф.П.К.” ООД и „С.Г.Г.” ООД се представляват от Е.М. с пълномощно от „С.Г.Г.” ООД и Консултантски договор с „Ф.П.К.” ООД от 18.12.2012 г.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу разпространяването на личните данни на Ю.М. от БТК АД на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. В конкретния случай, жалбоподателката е страна по договор с БТК АД. Този факт не е спорен, напротив г-жа Ю.М. посочва, че след изтичането на срока на договора е върнала оборудването на оператора. В становище с вх. № С-44/22.01.2013 г. от БТК АД се уточнява, че Ю.М. е била титуляр по договор за пакетна услуга на БТК АД от 16.10.2010 г., за срок 12 месеца. Следователно между страните е налице валидно правоотношение. Г-жа Ю.М. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения договор, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни БТК АД да обработва личните ѝ данни във връзка сключения договор.

Общите условия на БТК АД за предоставяне на услугата В. - NET, които са неразделна част от всеки индивидуален договор, публикувани и общодостъпни на интернет страницата на дружеството на адрес: www.vivacom.bg, имат действие спрямо всички потребители на услуги, предоставяни от БТК АД. При подписване на договор за услуги с БТК АД, г-жа Ю.М. е имала възможност да възрази срещу Общите условия, което не е сторено. Съгласно т. 2.2.1 от посочените условия, абонатът се счита информиран, че БТК АД може да събира и обработва, както и да предоставя личните му данни за целите на събиране на дължими от него суми.

Видно от месечни сметки № 1116189072, № 1118194712, № 1120202193, № 1122206084 и № 1124203308, за ползвани услуги през периода от м. юни до м. октомври 2012 г., Ю.М. дължи суми, които не са заплатени.

На правно основание – Рамков договор за услуги № 27262/17.05.2010 г., БТК АД възлага на „С.Г.Г.” ООД срещу заплащане да организира с позволени от закона средства събирането на

вземания от длъжници на В. В изпълнение на задълженията си по договора, Ю.М. е била уведомена от „С.Г.Г.” ООД с извънсъдебна покана. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД е “обработващ лични данни” по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД. “Обработващ лични данни” е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва личните данни от името на администратора на лични данни.

Към цитирания договор за услуги, между БТК АД, „С.Г.Г.” ООД и „С.Г.Г.-1” ООД е подписано Тристанно споразумение за заместване на страна, съгласно което „С.Г.Г.-1” ООД в качеството си на поемател замества „С.Г.Г.” ООД по повод Рамковия договор за услуги от 17.05.2010 г., сключен с БТК АД. При извършена на 28.11.2012 г. служебна справка в Търговския регистър е установено, че на 22.07.2011 г. е учредено дружество с ограничена отговорност „С.Г.Г. – 1” ООД с управител С.Ц. с адрес на управление, както следва: гр. София, *****. На извънредно заседание, проведено на 08.10.2012 г., дружеството променя наименованието на дружеството „С.Г.Г. – 1” ООД, като новото наименование е „Ф.П.К.” ООД.

С Извънсъдебна покана за доброволно плащане с реф. № 3113021300769, „Ф.П.К.” ООД уведомява г-жа Ю.М. за наличие на просрочени нейни задължения, като са посочени телефони за допълнителна информация.

От събраните към административната преписка писмени доказателства не се установява нарушение на правата на жалбоподателката по Закона за защита на личните данни. Не е налице неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни. Обработването на личните данни на Ю.М. е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед сключения договор, както и за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят е страна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-329/22.11.2012 г., подадена от Ю.М. срещу БТК АД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-1304/2013 гр. София, 07.03.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-1304/26.02.2013 год. от Красимира Медарова – Председател на Централната изборителна комисия и Севинч Солакова – Секретар на ЦИК по въпроси, свързани с обработването на лични данни във връзка с предстоящи избори за народни представители.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 06.03.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-1304/26.02.2013 год. от г-жа Красимира Медарова в качеството ѝ на Председател на Централната изборителна комисия (ЦИК) и Севинч Солакова – Секретар на ЦИК.

В искането се посочва, че на основание чл.23, ал.1 от Изборния кодекс, с Указ № 78 от 15.04.2011 год. на Президента на Република България е назначена Централна изборителна комисия за провеждане на всички видове избори за срок от 5 години.

Централната изборителна комисия обработва лични данни в изпълнение на нормативно установени задължения. Регистрирана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с идентификационен номер 312338, за което има издадено от Комисията за защита на личните данни Удостоверение № 312338 от 28.07.2011 год.

Във връзка с провеждане на предстоящите избори за народни представители, ще бъдат назначени районни изборителни комисии във всеки изборен район, а също така и секционни изборителни комисии за всяка секция в страната и чужбина.

В искането се цитират две становища на КЗЛД, а именно № 3082/10.08.2011 год. и изх. № П-6452/29.11.2012 год., съгласно които Районните изборителни комисии (РИК) са администратори на лични данни и като такива следва да се регистрират в Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Комисията е изразила становище, че Секционните изборителни комисии (СИК) имат качеството на обработващи лични данни по смисъла на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД, поради което за тях не възниква задължение за регистрация в регистъра на КЗЛД.

Във връзка с изложеното, председателят и секретарят на ЦИК се обръщат към КЗЛД за становище по следните въпроси:

1. На първо място се поставя въпросът за инициативните комитети. Посочва се, че в становище на КЗЛД № 3082/10.08.2011 год. инициативните комитети по чл.96 от Изборния кодекс (ИК) са администратори на лични данни, но с решение от 22.06.2011 год. КЗЛД ги е освободила от задължение за регистрация, а в становище с изх. № П-6452/29.11.2012 год. изводът на Комисията е, че инициативните комитети като застъпници на алтернативната позиция по смисъла на решение № 5-НР от 12 ноември 2012 год. на ЦИК са администратори на лични данни и за тях възниква задължение за регистрация в поддържания от КЗЛД регистър. Във връзка с това от ЦИК се обръщат към КЗЛД за становище относно необходимостта от регистрация в КЗЛД на инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители.

2. Вторият поставен въпрос е във връзка с предстоящите избори за народни представители, както и приетите изменения и допълнения на ИК (обн. ДВ, бр.17 от 21 февруари 2013 год.). Съгласно

последните изменения и допълнения на ИК за ЦИК възникват задължения да обработва нови категории лични данни, а именно:

- на избирателите, подкрепящи регистрациите на политическите партии за участие в изборите за народни представители;
- на застъпниците на кандидатските листи, които се намират извън страната (чл.26, ал.1, т.13а от ИК);
- на българските граждани, заявили желание да гласуват в чужбина и подали електронно заявление по реда на чл.44, ал.2 от ИК.

Във връзка с изложеното, от ЦИК се обръщат към КЗЛД за становище следва ли ЦИК да заяви в КЗЛД нови регистри или е достатъчно да актуализира някои от вече заявените седем регистри, като ги допълни с новите данни.

3. Третият въпрос от искането за становище е свързан с новата разпоредба на чл.26, ал.1, т.22а от ИК, според която заседанията на ЦИК се излъчват в реално време чрез интернет. Във връзка с това от ЦИК поставят въпроса относно действията, които ЦИК трябва да предприеме за спазване изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Правен анализ:

С оглед изразяване на становище по т.1 от искането, следва да се анализира постоянната практика на Комисията във връзка с искания за становища по въпросите, свързани с организацията и реда за провеждане на всички видове избори, както и задълженията на участниците в изборния процес, които на свое собствено основание се явяват и администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Със становище № 2741/2011г. Комисията е приела, че при издигането на кандидатури от инициативен комитет, администратор на лични данни се явява самият инициативен комитет, а не неговите членове, като всеки член на инициативен комитет е приравнен на администратор на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД. В същото становище е посочено, че на основание чл.17а, ал.2 от ЗЗЛД със свое решение от редовно заседание на 22.06.2011г. (Протокол № 26) КЗЛД е освободила от задължение за регистрация инициативните комитети по чл. 96 от Изборния кодекс с изричното уточнение, че освобождаването от регистрация не изключва изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

Тук следва да се отбележи, че цитираното становище на КЗЛД № 2741/2011г. е изразено по повод провеждане на избори за президент и вицепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове. В становището е анализиран статута на инициативните комитети в контекста на чл.96, т.1, предложение първо и т.3 от ИК, а именно участието в изборите на регистрираните в ЦИК и ОИК инициативни комитети при избори за президент и вицепрезидент на републиката и за общински съветници и кметове.

Поради обстоятелството, че инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители са администратори на лични данни, за тях логично възниква задължението за регистрация в КЗЛД. В правомощията на Комисията е да прецени дали са налице условията на чл.17а, ал.2 от ЗЗЛД за освобождаване от задължение за регистрация и на инициативните комитети по смисъла на чл.96, т.2 от ИК, а именно регистрираните в РИК инициативни комитети при избори за народни представители. В конкретния случай, с оглед на обстоятелството, че инициативните комитети събират и обработват лични данни на граждани, в изпълнение на изискванията на закона, за точно определен период от време в рамките на срока по чл. 97, ал. 5, т.2 от Изборния кодекс и при отчитане на доброволния характер на участието на граждани в подписките, както и предвид факта, че целите и средствата за обработване на лични данни от инициативните комитети са нормативно определени, може по аналогия КЗЛД да приеме решение за освобождаване от задължение за регистрация като администратори на лични данни на инициативните комитети по чл.96, т.2 от Изборния кодекс.

Относно втория, поставен в искането за становище въпрос, следва да се има предвид, че в чл.26 от Изборния кодекс подробно са изброени правомощията на ЦИК. По повод изпълнението на големия кръг от правомощия, за ЦИК възниква необходимост да обработва лични данни на широк кръг от физически лица. Тези физически лица участват в изборния процес в различни качества, във връзка с което наименованията на отделните видове регистри с лични данни се отнасят до различното положение, в което отделните физически лица осъществяват функции в изборния процес. Към настоящия момент в поддържания от КЗЛД регистър на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, са заявени седем броя регистри, а именно:

- 1) списъци (подписки) с избиратели, подкрепили регистрацията на партия или независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката;
- 2) кандидатите за президент и вицепрезидент на републиката;
- 3) представляващите партиите и коалициите от партии лица и упълномощените от тях лица, както и участващите в инициативните комитети лица;
- 4) членовете на ОИК и на СИК;
- 5) лица в договорни отношения с ЦИК;
- 6) наблюдателите;
- 7) акредитираните към ЦИК представители на средствата за масова информация.

Като администратор на лични данни, ЦИК е длъжна да поддържа в актуално състояние подадената в КЗЛД информация относно броя и вида на водените регистри. С оглед на обстоятелството, че е налице нормативно изискване спрямо администратора (ЦИК) да разшири обема на обработваните лични данни, могат да бъдат извършени следните допълнения относно броя и вида на водените регистри:

- Регистърът, наименован „Списъци (подписки) с избиратели, подкрепили регистрацията на партия или независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката” следва да бъде допълнен с данните за избирателите, подкрепящи регистрациите на политически партии за участие в изборите за народни представители. Тази промяна следва да бъде отразена и в наименованието на регистъра.

- Относно новото правомощие на ЦИК, съгласно чл.26, ал.1, т.13а (нова - ДВ, бр. 17 от 2013 г.) от Изборния кодекс за регистрация на застъпниците извън страната на кандидатските листи, пред КЗЛД следва да бъде заявен нов регистър.

- Във връзка с новите правомощия на ЦИК, съгласно чл.26, ал.1, т.22в (нова - ДВ, бр. 17 от 2013 г.) от ИК, да води и поддържа постоянно актуален списък на лицата с избирателни права по данни от регистъра на населението - Национална база данни „Население“, като се осигурява възможност всеки избирател да може да прави справка в списъка по единен граждански номер, следва да бъде заявен нов регистър „Избиратели”. В посочения регистър следва да се съдържат и данните за българските граждани, заявили желание да гласуват в чужбина и подали електронно заявление за това (чл.44, ал.2 от ИК).

По третия въпрос от искането за становище: В чл.26, ал.1 т.22а (нова - ДВ, бр. 17 от 2013 г.) от Изборния кодекс са предвидени и нови правомощия на ЦИК да излъчва заседанията си в реално време в интернет чрез интернет страницата на комисията, на която предварително обявява проект за дневния си ред.

За да бъде законосъобразно обработването на лични данни, следва да е налице поне една от алтернативно изброените предпоставки за допустимост на обработването, съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. В конкретния случай могат да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (чл.26, ал.1, т.22а от ИК) и чл. чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. При всички положения, волята на законодателя за публичност на заседанията на ЦИК в реално време, което да се осъществи чрез

съвременните технически възможности за това, се основава на идеята да бъде предоставена възможност на широката общественост да се информира за важните въпроси, разисквани при провежданите от ЦИК заседания.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители по чл.96, т.2 от Изборния кодекс са администратори на лични данни и за тях възниква задължението за регистрация в КЗЛД.

С оглед на обстоятелството, че инициативните комитети по чл.96, т.2 от Изборния кодекс събират и обработват лични данни на граждани, в изпълнение на изискванията на закона, за точно определен период от време в рамките на срока по чл. 97, ал. 5, т.2 от Изборния кодекс и при отчитане на доброволния характер на участието на граждани в подписките, както и предвид факта, че целите и средствата за обработване на лични данни от инициативните комитети са нормативно определени, на основание чл.17а, ал.2 от Закона за защита на личните данни, със свое решение от редовно заседание на 06.03.2013г. (Протокол № 8), Комисията за защита на личните данни освободи от задължение за регистрация като администратори на лични данни на инициативните комитети по чл.96, т.2 от Изборния кодекс.

Освобождаването от регистрация не изключва изпълнението на всички други задължения на администратора на лични данни, произтичащи от ЗЗЛД и от контрола на Комисията за защита на личните данни.

2. Поради това, че е налице нормативно изискване спрямо администратора (ЦИК) да разшири обема на обработваните лични данни, следва да бъдат извършени допълнения относно броя и вида на водените регистри:

- Регистърът, наименован „Списъци (подписки) с избиратели, подкрепили регистрацията на партия или независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката” следва да бъде допълнен с данните за избирателите, подкрепящи регистрациите на политически партии за участие в изборите за народни представители. Тази промяна следва да бъде отразена и в наименованието на регистъра.

Във връзка с актуализацията на този регистър, ЦИК следва да подаде Уведомление за промяна на данни в регистър „Администратори на лични данни и водените от тях регистри” (по образец), като в Част II на Уведомлението заяви настъпилата промяна в наименованието на регистъра.

- Пред КЗЛД следва да бъдат заявени два нови регистъра във връзка с новите правомощия на ЦИК, съгласно чл.26, ал.1, т.13а от Изборния кодекс - регистрация на застъпниците извън страната на кандидатските листи и съгласно чл.26, ал.1, т.22в от Изборния кодекс - обработване на лични данни на избиратели, включително и български граждани, заявили желание да гласуват в чужбина и подали електронно заявление за това (чл.44, ал.2 от ИК). За тази цел, администраторът ЦИК, освен Уведомление за промяна на данни в регистър „Администратори на лични данни и водените от тях регистри” (по образец, на хартиен носител), следва да подаде на хартиен носител и два броя заявления Част II - „Описание на регистъра” с информация за обработваните данни в регистрите.

Във връзка с въвеждането на нови регистри, администраторът на лични данни ЦИК е необходимо да актуализира инструкцията, приета на основание чл.23, ал.4 от ЗЗЛД, като в нея бъде отразено актуалното състояние на водените към момента регистри. При актуализиране на инструкцията, администраторът следва да се съобрази и с новите изисквания, въведени с Наредба № 1 от 30 януари 2013 год. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни в сроковете, посочени в § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата.

3. Излъчването на заседанията на ЦИК в реално време в интернет е законосъобразно и допустимо с оглед разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 и т.5 от Закона за защита на личните данни – нормативно установено задължение, съгласно чл.26, ал.1, т.22а от Изборния кодекс и изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес с цел предоставяне възможност на широката общественост да се информира за важните въпроси, разисквани при провежданите от ЦИК заседания.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № 6461/2012
гр. София, 27.02.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П - 6461 от 30.11.2012 год. на Ректора на Софийски университет „Св. Климент Охридски” проф. д.и.н. Иван Илчев по въпроси, касаещи предоставянето на лични данни (име, презиме, фамилия, ЕГН и постоянен адрес) за дипломираните се в Софийски университет лица по специалността „Психология” през учебната 2011/2012 год. Данните са изискани с писмо с вх. № 04-09-3/05.11.2012 от Централното Военно окръжие отдел „Столичен” към Министерството на отбраната на Република България.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Веселин Целков на заседание, проведено на 27.02.2013 г., разглежда преписка с вх. № П – 6461/30.11.2012 год. от проф. д.и.н. Иван Илчев – ректор на Софийски университет „Св. Климент Охридски”.

В искането си професор Илчев излага, че поставеният от него въпрос е във връзка с искането на Централното Военно окръжие отдел „Столичен” към Министерството на отбраната на Република България, на основание чл. 3 ал. 1 и ал. 3 от Закона за резерва на въоръжените сили на Република България и във връзка с публикуван списък на професиите и специалностите, необходими за военните формирования от въоръжените сили на РБ и Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време.

Централното Военно окръжие отдел „Столичен” към Министерството на отбраната на Република България изисква от Софийски университет „Св. Климент Охридски” предоставяне на информация – лични данни (име, презиме, фамилия, ЕГН и постоянен адрес) на лицата, които са се дипломирали през учебната 2011/2012 год. в Софийския университет – специалност „Психология”. Като основание за искането е посочена разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 3 от Закона за резерва на въоръжените сили на Република България и публикуван списък на професиите и специалностите, необходими за военните формирования от въоръжените сили на Република България, от Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време.

По повод изложеното, ректорът на Софийски университет проф. д.и.н. Иван Илчев се обръща

към КЗЛД за становище във връзка предоставянето на исканата информация, съдържаща лични данни /име, презиме, фамилия, ЕГН и постоянен адрес/ за дипломиралите се в Софийски университет лица по специалността „Психология“ през учебната 2011/2012 г. на Централното военно окръжие отдел „Столичен“ към Министерството на отбраната на Република България.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал. 3, чл. 35 и чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс, е изпратено писмо до ректора на Софийски университет – проф. д.и.н. Иван Илчев с рег. № П-6631/10.12.2012 год. от председателя на КЗЛД с указание за предоставяне на копие от отправеното до него писмо с вх. № 04-09/05.11.2012 г. от ЦВО, отдел „Столичен“ към МО на Република България. Изпратено е също така писмо с изх. № П – 1153/19.02. 2013 г., с допълнително поставени въпроси, относно това дали и преди този случай от страна на от ЦВО, отдел „Столичен“ към Министерството на отбраната на Република България са били изисквани лични данни от Софийския университет.

В КЗЛД са получени писма с вх. № № 6933/21.12.2012 г. и П – 1268/25.02.2013 г. от професор Илчев – ректор на Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Към писмото на проф. Илчев е приложено и писмото от Министерството на отбраната на Република България – Централно военно окръжие, отдел „Столичен“ с вх. № 04-09-3/05.11.2012 г.

Подготовката на гражданите за защита на отечеството и обществените отношения, свързани с ръководството, състава, подготовката, използването, отчета и службата в резерва на въоръжените сили на Република България е уредена в Закона за резерва на въоръжените сили на Република България /ЗРВСРБ/. Резервът на въоръжените сили на Република България се комплектува на доброволен и задължителен принцип – чл. 3, ал. 1 от Закона за резерва на въоръжените сили на Република България. Задължителният принцип се прилага за български граждани, които не са със статус на резервисти, но имат военна или друга специална подготовка или притежават техника и могат да получат мобилизационно назначение. Гражданите придобиват статус на запасни, а техниката – статус на техника - запас. Резервът на въоръжените сили на Република България се състои от български граждани и техника за комплектуване. Въоръжените сили на Република България, включват и резерва на въоръжените сили, част от които са публикуваните професии и специалности в списъка на професиите и специалностите, необходими за военните формирования от въоръжените сили на Република България от Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време. Условието и редът за създаване, водене, съхранение на регистри и военноотчетни документи, воденето на военен отчет на български граждани и техника за мирно и военно време и административното обслужване на гражданите са определени в същата наредба. Формирането и използването на резерва на въоръжените сили в мирно време се планира, организира, подготвя и ръководи от министъра на отбраната. Формирането и използването на резерва на структурите се планира, организира, подготвя и ръководи от ръководителя на съответното ведомство. За изпълнение на възложените от ЗРВСРБ правомощия, Централното военно окръжие изгражда, поддържа и използва информационни фондове. В същите тези фондове могат да се обработват лични данни, свързани с воденето на военния отчет, като при обработването ми не се изисква съгласието на физическото лице и същото не се информира преди и по време на обработването на личните му данни /чл. 22, ал. 1 и 2 от ЗРВСРБ/.

С Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно време са въведени ръководните дейности на Министъра на отбраната да ръководи дейностите по планиране, организиране, управление, подготовка, използване и водене на военния отчет чрез централното военно окръжие и подчинените му органи за водене на военния отчет. Органите за водене на военния отчет на Централното военно окръжие са военните окръжия, областните военни отдели/отдел „Столичен“ и техните офиси за военен отчет в общината/района.

Българските граждани и техниката за осигуряване комплектуването на военните формирования от въоръжените сили в мирно и военно време и структури от другите сили от системата за национална сигурност на Република България, определени с акт на Министерския съвет, се водят на военен отчет. Съгласно Закона за резерва на въоръжените сили на Република България на военен отчет се водят

всички българските граждани, които притежават професии и специалност, необходими на военните формирования от въоръжените сили, определени с Наредбата. Законът изчерпателно е посочил данните, които се предоставят на военен отчет, а именно: трите имена, ЕГН, постоянен, настоящ адрес, месторабота и гражданство. Данните за професиите и специалностите на лицата, които се водят на военен отчет се предоставят при поискване на органите по военния отчет от съответните училища.

Съгласно Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време /Наредбата/ се създават, водят и съхраняват регистри и военноотчетни документи. Създават се информационни фондове за потребностите на военния отчет, като същите се изграждат, поддържат, контролират и закриват при спазване на принципите на законосъобразност; единство на информационния процес и ефективност. В информационните фондове информацията, която се събира, обработва, систематизира, анализира и съхранява при спазване на изискванията на ЗРВСРБ, Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Информационните фондове се изграждат като автоматизирани регистри и документални и картотечни регистри. Автоматизираните регистри са за създаване, поддържане в актуално състояние, обмяна, защита и съхраняване на информация за ресурсите от резерва и за комплектуването на въоръжените сили в Автоматизираната система за управление на човешките ресурси на Българската армия – модул „Отчет на ресурсите от резерва”. В същия модул са включени регистър на доброволния резерв, който включва регистър за военен отчет на резервисти и регистър за военен отчет на техника-резерв, а също така и регистър на запаса, който включва регистър за военен отчет на запасни и регистър за военен отчет на техника-запас. Автоматизираните регистри за военния отчет на ресурсите от доброволния резерв и запаса за мирно и военно време за територията на цялата страна се изграждат, поддържат и използват в Централното военно окръжие. В областния военен отдел/отдел „Столичен” се поддържат и използват автоматизирани регистри за военен отчет на ресурсите от доброволния резерв и запаса за мирно и военно време за съответната област. Отдел „Столичен” изготвя числени сведения, справки, отчети и анализи за ресурсите от доброволния резерв и запаса за мирно и военно време за Столична община.

Съгласно Наредбата на военен отчет се вписват българските граждани, които притежават професии и специалности, необходими за военните формирования от въоръжените сили съгласно списъка, оформен като приложение към Наредбата. Именно в настоящия списък с професии и специалности, необходими за военните формирования от въоръжените сили на Република България, е публикувана и професията „Психолог”, със специалност „Психология”. В регистъра за военен отчет на запасни се вписват лица, които притежават гражданска специалност, необходима за военните формирования от въоръжените сили за структурите.

По смисъла на Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време притежаващите професии и специалности български граждани, посочени в списъка на приложение № 1 към Наредбата, които са завършили курс за начална и/или специална военна подготовка, се вписват на военен отчет. Информацията за придобилите професии и специалности се предоставят на органите за водене на военния отчет на Централното военно окръжие при поискване от съответните средни и висши училища и центрове за професионално обучение, като се посочват следните данни: специалност, име, презиме, фамилия, ЕГН. Информацията за придобитата нова образователно-квалификационна степен или за повишаване на квалификацията на специалистите, посочени в списъка на приложение № 1 от Наредбата, се предоставя при поискване на органите за водене на военния отчет на Централното военно окръжие от съответните средни и висши училища и центрове за професионално обучение. Въз основа на списъка с професии и специалности е искането от Централното военно окръжие, отдел „Столичен” към Министерството на отбраната на Република България до Софийски университет „Св. Климент Охридски” да предостави информация, под формата на лични данни /име, презиме, фамилия, ЕГН и постоянен адрес/ за дипломираните се в Софийски университет лица по специалността „Психология” през учебната 2011/2012 г.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на

личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Софийски университет „Св. Климент Охридски“, с БУЛСТАТ 000670680 и адрес: гр. София, бул. „Цар Освободител“ № 15 - е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Вписан е в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържани от КЗЛД под идентификационен номер 157688.

В параграф първи от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне.

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, че всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД. От друга страна, правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие със заложените в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД принципи на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Разпоредбите на чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД въвеждат случаите, в които е допустимо обработването на лични данни, а именно когато е налице поне едно от алтернативно изброените условия, като чл.4, ал.1, т.1 и т. 6 предвиждат, че обработването на лични данни на физически лица е допустимо в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Предоставянето на личните данни за дипломиралите се в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ лица по специалността „Психология“ през учебната 2011/2012 г. е необходимо във връзка с изпълнение на нормативно установено задължение на ректора на СУ „Св. Климент Охридски“ по чл. 20, ал. 2 от Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време.

Във връзка с изложеното и с оглед спазване на нормативните задължения, администраторът на лични данни – Софийски университет „Св. Климент Охридски“ може да предостави на Министерството на отбраната Централно Военно окръжие отдел „Столичен“ информация относно име, презиме, фамилия, ЕГН за дипломиралите се в Софийски университет през учебната 2011/2012 г. по специалността „Психология“ с цел комплектуване на резерва на въоръжените сили на Република България и в изпълнение на чл. 3, ал. 1 и ал. 3 от Закона за резерва на въоръжените сили на Република България и на основание публикуван списък на професиите и специалностите, необходими за военните формирования на въоръжените сили на Република България, от Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време. Поради това, че постоянният адрес на тези лица не е сред задължителните данни по чл. 20, ал.2 от наредбата, които следва да бъдат предоставени на Централното военно окръжие, същите могат да бъдат изискани по реда на Закона за гражданската регистрация (ЗГР). Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението предоставя данни на информационните системи в страната и получава данни от тях. Предоставяните от ЕСГРАОН данни за гражданската регистрация на лицата имат задължителен характер за останалите информационни системи, извършващи административно

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

обслужване на населението. Предоставяните от други информационни системи данни за лицата имат осведомителен характер за ЕСГРАОН. На основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗГР, данни от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия. Няма пречка Централно военно окръжие да отправи искане до Главна дирекция „ГРАО” към МРРБ за получаване на информация относно постоянен адрес на лицата със специалност „Психология” по списъка, който Софийският университет ще предостави.

В хода на разглеждането на искането за становище г-жа В. Шопова – председател на КЗЛД, изразява особено мнение, че исканата информация може да бъде предоставена само след получаване на изричното информирано съгласие на физическите лица.

Във връзка с горното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 ЗЗЛД във връзка със Закона за Резерва на въоръжените сили на Република България и Наредбата за военния отчет на българските граждани и техника за мирно и военно време ректорът на Софийски университет „Свети Климент Охридски”, гр. София може да предостави на Централно Военно окръжие, отдел „Столичен” към Министерството на отбраната на Република България, лични данни /име, презиме, фамилия и ЕГН/ на дипломиралите се лица по специалността „Психология ” през учебната 2011/2012 г. с цел комплектуване на резерва на въоръжените сили на Република България. Данни относно постоянния адрес на тези лица може да бъде поискан по реда на чл. 106, ал.1, т.2 от Закона за гражданската регистрация във връзка с чл.81, ал. 5 от Закона за резерва на въоръжените сили на Република България от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към МРРБ .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ЗАП-5 / 01.02.2013 г. гр. София, 06.03.2013 г.

ОТНОСНО: Искане за становище с вх. № ЗАП-5/01.02.2013 г. от г-жа Ц.Д. от гр. София по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.02.2013 г., разгледа преписка с № ЗАП-215 / 01.02.2013 год. от г-жа Ц.Д. от гр. София по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

В писмото си г-жа Ц.Д. поставя два въпроса:

Първи въпрос: Относно практиката в българските общообразователни училища да се използват стандартизирани формуляри, които съдържат много и изключително важни лични данни на децата – освен трите имена, училище, клас, но и ЕГН и пълен адрес. Според автора на писмото данните, вписани в този обем във въпросните формуляри са несъвместими, непропорционални и надхвърлящи целите.

Госпожа Ц.Д. счита, че така наречената „ученическа карта” в голяма степен застрашава неприкосновеността на личните данни, тъй като децата често ги губят или забравят някъде, а обемът от съдържащите се данни е абсолютно непропорционален и надхвърлящ целите. Тя смята за по-целесъобразно използването на информация, която е свързана с данни относно училището, а не толкова свързани с личността на децата – например с данни, указващи клас, номер, номер в учебния регистър.

Аналогично според г-жа Ц.Д. е положението и при „ученическа книжка”. По надолу в писмото тя излага мотиви в подкрепа на твърденията си. В ученическата книжка се записват получените от ученика оценки, които се преписват от дневника на класа с цел родителите да бъдат информирани за състоянието на учебния процес, т.е. това не е документ с официално съдържание, като няма процесуална и доказателствена тежест за разлика от дневника на класа, който се съхранява определен брой години. В случаите на издаване на транспортни карти, децата получават това право по силата на факта, че са ученици и според нея е достатъчно като доказателство да се използва подпис на оторизирано лице и печат на училището за принадлежност към него.

Госпожа Ц.Д. смята, че въпроса може да се разреши след съгласуване с Министерство на образованието, младежта и науката, което определя стандартизираните формуляри, които се използват в системата на образованието. Тя също така предлага да се въведе „Уникален персонален номер на ученика”, който да съдържа следните данни:

- първите две цифри – годината на постъпване в първи клас респ. в училището, ако в същото се кандидатства след седми клас или осми клас и не се обучават ученици от по-малки класове;
- следващи две цифри – да посочват в коя паралелка е ученикът (буквата се замества с поредния ѝ номер в българската азбука);
- последни две цифри – посочват номера на ученика в класа.

При новопостъпили деца в съответната паралелка те вземат номер, следващ последния такъв. При преместване на ученик от една паралелка в друга в същото училище, ученикът може да запази уникалния си номер. Примерът за добра практика, който госпожа Ц.Д. посочва в писмото си, е Професионалната гимназия по компютърни технологии и системи – гр. П. Тя счита, че по този начин ще се води по-добре досието на ученика, без да се използва ЕГН в документи, използвани като спомагателни в училищата.

Госпожа Ц.Д. заявява, че като майка на ученици е заинтересована от разрешаването на тези проблеми и твърдо ще отстоява своята гражданска позиция.

Втори въпрос: Относно оператора „Б.”.

Госпожа Ц.Д. изразява недоволството си от практиката на Б. да изисква ЕГН за достъп до партидата на абоната при плащане на месечни задължения на каса. Тя смята, че при публичното обявяване на ЕГН пред чакащите на опашка хора, са възможни злоупотреби с личните ѝ данни. Предлага идентифицирането за плащане да става по клиентски номер.

Правен анализ

По първия въпрос:

Обществените отношения свързани с устройството, функциите и управлението на системата на народната просвета се уреждат със Закона за народната просвета (ЗНП). Съгласно чл. 3 от ЗНП, системата на народната просвета осигурява образование според държавни образователни изисквания.

В чл. 16 от ЗНП се изяснява приложението на държавните образователни изисквания като т. 10 е посочено, че те се отнасят и за документите за системата на народната просвета. Държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета са определени с НАРЕДБА № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от Министъра на образованието и науката. С тази наредба се уреждат въпросите по предназначението, съдържанието, воденето и съхраняването на всеки документ; условията и редът за приемане, отчитане и унищожаване на документи с фабрична номерация; условията и редът за създаване, утвърждаване, актуализиране и издаване на документи (чл. 2 от Наредба № 4). Документите, които се издават и водят от държавните, общинските и частните училища са изчерпателно изредени в чл. 4 от Наредба № 4. В същата разпоредба фигурират разглежданите в искането за становище документи – ученическа лична карта в т. 61 и ученическа книжка в т. 62. Следователно въпросните документи са официални и са част от държавните образователни изисквания, а следователно и нормативно изискуеми.

В разпоредбите на чл. 65 от Наредба № 4 **ученическата лична карта** се определя като документ за идентифициране на ученика и институцията, в която се обучава, и се издава за една учебна година. Образецът е с номенклатурен номер 3-71 и се състои от четири страници, като относно разглеждания казус на втора страница се вписват данни за ученика: трите имена, ЕГН, снимка с печат, подпис на ученика, адрес; учебна година, клас с думи; кръвна група.

Ученическата лична карта се попълва от ученика, подписва се от класния ръководител и директора и се подпечатва с кръглия печат като се съхранява от ученика до началото на следващата учебна година.

Според разпоредбите на чл. 66, **ученическата книжка** служи за отразяване на текущия, срочния и годишния успех и отсъствията на ученика за една учебна година (ал. 1), като образецът ѝ е с номенклатурен номер 3-85 и се състои от мека корица и страници със следните реквизити (ал. 2) на титулната страница: пълно наименование и местонахождение на училището; наименование на документа: „ученическа книжка“; снимка на притежателя; трите имена на притежателя; клас, паралелка; номер в класа; ЕГН; учебна година; адрес; име, фамилия и адрес на родителя (настойника); подпис на родителя (настойника); име, фамилия и подпис на класния ръководител и на директора; кръгъл печат.

В чл. 66, ал. 3 от Наредба № 4 се посочва, че личните данни се попълват от ученика. Книжката се подписва от родителя (настойника), класния ръководител и директора и се подпечатва с кръглия печат на институцията. Ученическата книжка се води от класния ръководител и всички учители, които преподават в класа, и се заверява от директора. Съгласно следващата ал. 4, ученическата книжка се съхранява от ученика.

Условията и реда за създаване, утвърждаване, актуализиране и издаване на документи в системата на народната просвета са регламентирани с чл. 89 от Наредба №4, според ал. 1, на който Министерството на образованието и науката поддържа информационна база за документите за системата на народната просвета. Във връзка с тази дейност е създадена комисията, назначена със заповед на министъра на образованието и науката (ал. 2), която по утвърдена процедура разработва, актуализира и утвърждава посочените документи. Министърът на образованието и науката утвърждава разработените документи (чл. 89, ал. 3 от Наредба № 4).

Трябва да се обърне особено внимание на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 4, според разпоредбата, на който Министерството на образованието и науката притежава изключителното право на ползване на графичното оформление на документите по утвърдения от министъра на образованието и науката списък на документи в системата на народната просвета, които МОН издава за началото или края на учебната година. Разглежданите документи не попадат в изключенията посочени в разпоредбите на ал.2 и 3 на чл. 90.

Личната ученическа карта и ученическа книжка са документи особено важно значение в системата на образованието според Правилника за прилагане на закона за народната просвета (ППЗНП). Тя е основен удостоверителен документ при завършване на II, III, прогимназиален етап от образованието, гимназиален клас – IX, X, XI, XII, XIII или при преместване в друго училище.

За удостоверяване самоличността на ученик или студент - редовно обучение, гласуващ в избирателна секция по избор в населеното място, където се обучава, когато то е различно от населеното място по постоянен адрес, Изборният кодекс (ИК) предвижда използването на ученическа или студентска книжка. Според чл. 195, ал. 5, при произвеждане на избори за народни представители, за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България учениците и студентите освен документа си за самоличност предоставят на секционната избирателна комисия ученическа или студентска книжка.

От друга страна, Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) в чл. 4, ал. 1 определя условията за допустимост при обработването на лични данни като в конкретния случай приложение може да намери хипотезата на т. 1 - **обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.**

В този смисъл обработването на личните данни на учениците е законосъобразно и допустимо, съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, представлявайки нормативно установено задължение за администратора на лични данни.

В заключение следва да се вземе предвид и Становище 2/2009 относно защитата на личните данни на децата на Работната група по защита на данните по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО като независим европейски консултантски орган по защита на данните и пиратство.

„Децата трябва да бъдат осведомени, че именно те трябва да бъдат основните пазители на своите лични данни. В съответствие с този критерий постепенното включване на децата в защитата на техните лични данни (от вземане на мнение до решение) трябва да стане ефективно. Това е област, в която може да бъде демонстрирана ефективността на даването на повече права.”

По втория въпрос:

„Б.” АД с ЕИК **** е администратор на лични данни, регистриран под идентификационен № 18399 в електронния регистър на администраторите на лични данни (еРАЛД), който се води към КЗЛД. Дружеството е заявило за обработване два регистъра „Клиенти” и „Персонал”. Последната редакция по партидата на администратора е одобрена към 25.11.2009 г. Дружеството предлага на своите клиенти електронни съобщителни услуги. Дейността в тази област се регулира от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

Относно поставения въпрос следва да се изясни какви данни има право да събира „Б.” АД като администратор на лично данни, осъществявайки дейността си в съответствие със закона. Член 248, ал. 1 от ЗЕС гласи, че предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги включително мрежи, поддържащи устройства за събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги например за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес.

В съответствие със ЗЕС, всички правила в тази насока са залегнали в Общите условия, които са неразделна част от индивидуалните договори, сключвани с крайните потребители на електронни съобщителни услуги, предоставяни от „Б.” АД. Същите са поместени на общодостъпно място – официалния сайт на оператора.

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 7, ал. 1 от Закона за счетоводството, първичният счетоводен документ (напр. фактура за извършено плащане), адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри;
2. дата на издаване;
3. наименование, адрес и номер за идентификация по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя;
4. предмет и стойностно изражение на стопанската операция.

От друга страна, Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в чл. 84 относно идентификация

на регистрираните данъчно-задължени лица указва в алинея 2, че идентификацията на физически лица, които не са вписани в търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ, се извършва чрез единния граждански номер или личния номер на чужденец.

Действията по отношение предоставянето на лични данни, включително ЕГН, представляват “Обработка на лични данни” от „Б.” АД в качеството му на администратор на лични данни, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

Както е разгледано по-горе, в отговора по първия въпрос, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изредените условия. В случая приложение могат да намерят хипотезите на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и на т. 3 - обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Съобразно основните принципи за обработването на лични данни посочени в чл. 2, ал. 2 на ЗЗЛД, може да се направи обосновано предположение, че действията на служителите, приемащи плащания, надхвърлят целите, за които се събират лични данни, ако за идентификация като единствен вариант изискват ЕГН. Идентификацията на физическото лице за намиране в базата данни на оператора с цел плащане на сметка може да се осъществи по други признаци като например потребителско име, потребителски номер, номер на индивидуалния договор или друг удобен начин. ЕГН може да се ползва само със съгласието на абоната в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

По първия въпрос: Обработването на личните данни на учениците при използването на лична ученическа карта и ученическа книжка, съдържащи ЕГН, е законосъобразно и допустимо, съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, представлявайки нормативно установено задължение за администратора на лични данни, посочено в разпоредбите на чл. 65 и чл. 66 от НАРЕДБА № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от Министъра на образованието и науката.

По втория въпрос: Използването на ЕГН за идентифициране на абоната за извършване плащане на ползвани услуги може да намери приложение в случаите, когато физическото лице е съгласно с това. При липса на съгласие идентификацията на физическото лице за намиране в базата данни на оператора с цел плащане на сметка може да се осъществи по други признаци като например потребителско име, потребителски номер, номер на индивидуалния договор или друг удобен за двете страни начин.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

рег. № Ж-363 / 19.12.2012 г.

гр. София, 06.03.2013 г.

ОТНОСНО: *Особено искане за становище с вх. № Ж-363/19.12.2012 г. от Й.П.М. по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни, във връзка с предоставяне на лични данни на търговски дружества за събиране на вземания.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.02.2013 г., разгледа препи-ска с вх. № Ж-363/19.12.2012 г. от Й.П.М. по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни, във връзка с предоставяне на лични данни на търговски дружества за събиране на вземания. В искането за изразяване на становище относно тълкуването на закона, са включени следните въпроси:

1. Информацията от личния телефонен номер, би ли могла да доведе до индивидуализиране на конкретно физическо лице и тя попада ли в определението „лични данни” от категорията друга идентичност?

2. Предоставяне на личния телефонен номер от един администратор на друг представлява ли обработване на лични данни и извършено ли е в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните?

3. В действията на оператора на лични данни и по-конкретно предоставянето на лични данни – телефонен номер, налични ли са условията за допустимост на обработване и предоставяне на трети страни? Обемът на предоставените данни съобразен ли е с целта, за която същите са предоставени, т.е. с принципа на целесъобразност? Предоставянето на информация законосъобразно ли е, а самата информация пропорционална ли е?

4. Налично ли е изрично информирано съгласие, по смисъла на §1, т.13 от ЗЗЛД на физическото лице: Й.П.М., извън правомощията му като управител на А.М. ООД, ЕИК *****, личните му данни – телефонен номер, да се обработват и предоставят на трети лица?

5. Допустимо ли е обработването на лични данни – телефонен номер и налице ли са условията на чл.4, ал.1, т.7, предложение второ?

Правен анализ

По първия въпрос:

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД законодателят е посочил примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Информацията за телефонния номер може да се разглежда като лични данни на конкретно

физическо лице, единствено в съвкупност с други индивидуализиращи данни на лицето, като например трите имена, адрес, ЕГН. В разглеждания случай телефонния номер е в съвкупност с данни на юридическо лице, което по никакъв начин не би могло да доведе до индивидуализиране на физическо лице. Следователно не попада в обхвата на определението за лични данни и поради това не се ползва от защитното действие на Закона за защита на личните данни.

По въпрос втори:

Предоставянето от един администратор на друг администратор на лични данни на физически лица представлява “Обработване на личните данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”. Предоставянето на телефонен номер съставлява обработване на лични данни само в случаите, когато този номер, в съвкупност с други данни (напр. трите имена, адрес и т.н. на физическо лице) може да доведе до пряко или непряко индивидуализиране на дадено физическо лице. В конкретния казус обаче не може да става въпрос за обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, тъй като телефонния номер не попада в обхвата на понятието лични данни.

ЗЗЛД въвежда понятието „администратор на лични данни” с чл. 3, ал. 1 и това е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администраторът на лични данни има задължение да подаде заявление за регистрация в електронния регистър на администраторите на лични данни (еРАЛД), който се води от КЗЛД. Служебна проверка в еРАЛД на засегнатите с искането дружества показва следното:

БТК АД с БУЛСТАТ ***** е регистриран администратор на лични данни с ид. № 14414.

Е.М. ООД с БУЛСТАТ ***** е декларирало пред НАП, съгласно НСИ Класификацията на икономическите дейности 2008, код 8220 – Дейности на телефонни центрове за услуги. Дружеството има регистрация в еРАЛД към КЗЛД под ид. № 17856.

Ф.И. АД с БУЛСТАТ ***** е декларирало пред НАП, съгласно НСИ Класификацията на икономическите дейности 2008, код 8291 – Дейности събиране на парични вземания и на финансова информация. Дружеството има регистрация в еРАЛД към КЗЛД под ид. № 0054321.

По въпрос трети:

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни.

Наличието на съгласие, когато става въпрос за физическо лице, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. По принцип, мобилните оператори са търговски дружества, предоставящи на абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги на територията на Република България. Всеки абонат трябва да се запознае с Общите условия за ползване на услугите на конкретното дружество /наричани за краткост Общите условия/, да изрази съгласието си с тях, което трябва да бъде потвърдено чрез подписване на Договор, неразделна част от който са Общите условия. Съгласно Общите условия, абонатът се съгласява да се събират, предоставят и обработват лични данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителите суми към дружеството. В Общите условия обикновено е регламентирано, че след запознаване с условията, при които операторът

ще използва личните данни на абоната, последният следва писмено да потвърди това обстоятелство и да изрази съгласието си с тях. С подписването на договора с доставчика на електронни съобщителни услуги, абонатът се счита за запознат с условията, при които ще бъдат предоставяни личните му данни и е изразил изрично съгласие с тях.

Относно въпроса предоставянето на личните данни на клиенти-длъжници надхвърля ли целите, за които те са събрани и обработвани от фирмите-кредитори в качеството им на администратори на лични данни, в производствата пред Комисията или съда това следва да бъде безспорно установено. От доказателствата във връзка с постъпвали до момента жалби се установява, че по принцип клиентите-длъжници (физически лица) са дали съгласие за предоставяне на личните им данни на трети лица, но е налично и съгласие с определената цел – събиране на вземания по договорите с фирмите-кредитори. В конкретния случай лицето е предоставило телефонен номер за връзка с юридическото лице – абонат. Може да се направи обосновано предположение, че с акта на предоставянето на информация, лицето дава съгласие тя да бъде обработвана.

По четвъртия въпрос:

Разглежданият случай касае обработване на данни на юридическо лице. Данните на юридическите лица не попадат под защитата на ЗЗЛД. Поради това в конкретния случай не е необходимо да се търси съгласие на физическо лице. Физическото лице-управител, което взема управленско решение за сключване на договора за ползване на услугите на оператора, действа от името на юридическото лице. Следва също така да се има предвид, че данните за управителя на едно търговско дружество са обявени в Търговския регистър, който е публичен.

По въпрос пет:

Анализът направен по-горе показва, че когато се обработват данни на юридическо лице, няма основание да се прилагат нормите на ЗЗЛД, тъй като тези данни са извън обхвата на защитната функция на закона.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Сама по себе си информацията за телефонен номер не може да индивидуализира конкретно физическо лице, поради което не попада в понятието „лични данни”. Единствено, когато телефонният номер е в съвкупност с други данни, индивидуализиращи дадено физическо лице, като например три имена, адрес, ЕГН, той би могъл да бъде определен като лични данни.

2. Предоставянето на телефонен номер в съвкупност с данни на юридическо лице не представлява обработване на лични данни, следователно по отношение на този вид данни принципите за обработване на лични данни не могат да намерят приложение.

3. Условията за допустимост на обработката на лични данни, заложи в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, са неприложими при предоставянето на данни за юридическо лице, включително телефонен номер, тъй като тези данни не попадат в обхвата на определението за лични данни.

4. Наличието на информирано съгласие на физическо лице за обработване на лични данни не може да намери приложение при обработване на съвкупност от данни за юридическо лице.

5. Условията на чл. 4, ал. 1, т. 7, предложение второ от ЗЗЛД не са относими към конкретния казус, тъй като данните, които са предоставени от оператора на дружеството за събиране на вземания, се дадени в съвкупност само като данни, характеризиращи едно юридическо лице.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П-740/2013

гр. София, 07.03.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-740/05.02.2013 г. от Г.А. в качеството на Изпълнителен директор на „М.К.” АД, гр. София п.к. 1784, със седалище и адрес на управление: гр. София, ***** по въпроси, касаещи достъпа до Национална база данни „Население”, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 06.03.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-740/05.02.2013 г., заявена от Г.А. в качеството на Изпълнителен директор на „М.К.” АД.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), Г.А. в качеството на Изпълнителен директор на „М.К.” АД, гр. София отбелязва, че във връзка с осъществяваната от дружеството кредитна дейност, а именно предоставяне на потребителски и микро кредити, дружеството е надлежно регистрирано като администратор на лични данни със съответните регистри, предвидени от Закона за защита на личните данни, като обработката на личните данни се осъществява на основание чл. 4, ал. 1, т.2 от Закона за защита на личните данни. При осъществяване на дейността си дружеството извършва предварителна проверка на клиентите си заемо/кредито получатели, като е посочено в Общите му условия, одобрени от надзорния орган БНБ, която проверка може да включва справка в регистър „Население”. Надлежното й реализиране, представлява превенция за ограничаване на възможността от злоупотреби с лични данни и с правата на гражданите, от страна на трети недоброжелателни лица.

С оглед осигуряване на надлежен достъп до регистър „Население” и в изпълнение на чл. 106 от Закона аз гражданската регистрация „М.К.” АД е изпратило искане, за сключване на договор / споразумение/ за достъп до Регистър на населението – Национална база данни „Население”, до Главна Дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”. От там са получили като отговор писмо с изх. № АУ04-220/10.01.2013 г., в което като условие за сключване на договора е посочено получаване на становище от Комисията за защита на личните данни.

Необходимата информация във връзка с предоставянето на кредит се събира на база справки, съдържащи следните данни: ЕГН; три имена; промени в имената; документи за самоличност; постоянен и настоящ адрес; семейно положение; дата на смърт. За оценка на кредитоспособността на всеки един кредитоискател са необходими и допълнителни данни, като: дата; номер на акт за граждански брак и място на сключване на граждански брак; три имена и ЕГН на съпруг/съпруга, при наличие на граждански брак; история за регистрираните постоянни адреси на кредитоискателя; деца под 18 години.

Във връзка с изложеното, Изпълнителният директор на „М.К.” АД, гр. София се обръща към Комисията предвид разпоредбата на чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) да бъде дадено разрешение за предоставяне на директен достъп до данните от Национална база данни „Население”, поддържана от ГД „ГРАО” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Към искането е приложено:

- Писмо от Главна дирекция „ГРАО” до „М.К.” АД с изх. № АУ 04-220/10.01.2013 г.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД „Население“.

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД „ГРАО“) на друг администратор (в случая „М.К.“ АД, гр. София) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД „Население“, поддържана от ГД „ГРАО“, представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне“.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни“, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

След извършване на служебна проверка в Електронния регистър на Администратори на лични данни на КЗЛД, беше установено, че „М.К.“ АД е регистрирано като администратор на лични данни с идентификационен № 341810, като са посочени два броя регистри във връзка с обработването на лични данни, а именно – човешки ресурси и клиенти.

Служебна проверка беше извършена и в Търговски регистър – Агенция по вписванията. Дружеството е с предмет на дейност: Отпускане на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства; извършване на всякакъв тип съпътстващи финансови услуги и/или дейности, които не са забранени от закона.

Във връзка с анализа на изложения казус, на първо място следва да се направи разграничение между предоставянето на информация (данни) от НБД „Население“ при доказан законов интерес и предоставянето на директен достъп до НБД „Население“.

В някои нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ) е законово регламентирано предоставянето на достъп до тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е разписано, че нотариусите имат право на достъп до НБД „Население“ при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правата на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството (*приета с ПМС № 194 от 08.09.2010 г.*). В посочената наредба се определят условията и реда за достъпа на нотариусите до НБД „Население“. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочено, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до НБД „Население“, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до НБД „Население“ се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл.385, ал.2 от ЗСВ). Това е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 год. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до

НБД „Население“, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от НБД „Население“, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл.1 от Наредбата). В чл.2 е посочено, че информацията по чл.1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

В останалите частни случаи, извън посочените по-горе примери за нормативна регулация на достъпа до НБД „Население“, обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (МРРБ - ГД „ГРАО“) следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Искането от страна на „М.К.“ АД за предоставяне на информация от НБД „Население“ следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Няма правна пречка при поискване от страна на „М.К.“ АД и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ - ГД „ГРАО“ да предостави информация, т.е. лични данни (а не директен достъп) с цел упражняване на законен интерес на дружеството. Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица-кредитополучатели, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „М.К.“ АД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД „Население“ са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР, където е посочено, че администраторът предоставя данни по гражданската регистрация на трети лица, при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Преценката на администратора (МРРБ-ГД „ГРАО“) за възникването, съществуването, изменението или прекратяването на законни права и интереси на трети лица, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например договори с конкретните лица, в които фигурира също и съгласие на физическото лице администраторът „М.К.“ АД, гр. София да изисква и получава лични данни от информационните масиви на други администратори на лични данни. Текстът на ЗГР предполага администраторът (МРРБ-ГД „ГРАО“) да прецени законовия текст, съгласно който обработваните лични данни следва да бъдат предоставени. В този случай основаниято се съдържа в разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД. Според чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Също така „М.К.“ АД може да се позове и на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, защото видно от изложеното в искането на Изпълнителния директор на „М.К.“ АД, ползването на информация от НБД „Население“ се налага във връзка със сключване на договори за предоставяне на кредит.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“ може да предоставя на „М.К.“ АД данни под формата на конкретна информация, а **не директен достъп** до Национална база данни „Население“, по постъпили искания от „М.К.“ АД с цел упражняване на законни права и интереси, само след доказване на наличието им по законоустановения за това ред и при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-1467 / 2013 г.
гр. София, 02.04.2013 г**

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № П-1467/04.03.2013 г. от Министерството на правосъдието по въпроси, касаещи качеството на администратор на лични данни или обработващ лични данни на второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към Министерството на правосъдието.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20-21.03.2013 г., разглежда преписка с вх. № П-1467 / 04.03.2013 г. от Министерство на правосъдието.

В искането се посочва, че във връзка с извършващата се в Министерството на правосъдието актуализация на вътрешните правила за обработване на лични данни, молят за становище притежават ли качеството на администратор на лични данни Националното бюро за правна помощ и Централния регистър на особените залози като второстепенни разпоредители с бюджетни кредити в Министерство на правосъдието.

След извършени проверки от страна на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) се приема, че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) и Главна дирекция „Охрана“ (ГДО) са обработващи лични данни към администратора на лични данни – Министерството на правосъдието. Уточнява се, че Агенцията по вписванията – също второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на правосъдието, е получила статут на администратор на лични данни – Удостоверение № 0026872.

Правен анализ

Съгласно Постановление № 88 на Министерския съвет от 11.05.2010 г. за определяне на първостепенния и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити в Министерството на правосъдието, министърът на правосъдието е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, а като второстепенни разпоредители са определени:

1. Националното бюро за правна помощ;
2. Централният регистър на особените залози;
3. Агенцията по вписванията;
4. Главна дирекция „Охрана“;
5. Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Националното бюро за правна помощ (НБПП) е независим държавен орган, юридическо лице на бюджетна издръжка, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на правосъдието, създаден със Закона за правната помощ (ЗПП). В чл. 6, ал. 1 от ЗПП се посочва, че държавната политика в областта на правната помощ се разработва, координира и провежда от министъра на правосъдието. С Правилника за устройството и дейността на Националното бюро за правна помощ (ПУДНБПП) се уреждат организацията на работа, структурата, съставът и функциите на звената в неговата администрация. Националното бюро за правна помощ е колективен орган, който се състои от председател, заместник-председател и трима членове, избрани при условията и по реда на Закона за правната помощ. Съгласно чл. 8, т. 1 от ЗПП, органът осъществява общо и методическо ръководство на дейността по предоставянето на правна помощ, а съгласно чл. 8, т. 4 от ЗПП организира воденето на Националния регистър за правна помощ. НБПП се ръководи от председател, който се подпомага от заместник-председател. Председателят и заместник-председателят се назначават и освобождават със заповед на министър-председателя въз основа на решение на Министерския съвет, а предложението до Министерския съвет се прави от министъра на правосъдието (чл. 11, ал. 2 от ЗПП). Останалите трима членове на НБПП са адвокати, избрани от Висшия адвокатски съвет (чл. 11, ал. 3 от ЗПП). Националното бюро за правна помощ осъществява дейността си въз основа на Закона за правната помощ. Съгласно чл. 12, т. 5 и т. 6 от ПУДНБПП председателят на Националното бюро за правна помощ утвърждава длъжностното разписание на администрацията, както и назначава и освобождава държавните служители и сключва и прекратява трудовите договори със служителите по трудови правоотношения от администрацията на НБПП.

Централният регистър на особените залози (ЦРОЗ) е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на правосъдието, създаден с чл. 22 от Закона за особените залози (ЗОЗ), който администрира национален електронен регистър на особените залози. Ръководството на ЦРОЗ се осъществява от директор, който се назначава от министъра на правосъдието. Дейността на администрацията на ЦРОЗ е регламентирана в Правилник за устройството и дейността на Централният регистър на особените залози. Съгласно чл. 3 от Правилник за устройството и дейността на Централният регистър на особените залози директорът ЦРОЗ разпорежда и отказва вписванията на обстоятелства в регистъра; ръководи и представлява централния регистър; назначава служителите на централния регистър.

Агенцията по вписванията е създадена на 31 юли 2004 г. с приемането на §27 от Закона за изменение и допълнение на Закона за кадастъра и имотния регистър и Устройствения правилник на Агенцията, приет с Постановление на Министерския съвет от 23.04.2007 г. Съгласно Устройствения правилник на Агенцията по вписванията, агенцията се ръководи и представлява от изпълнителен директор (чл. 6, ал. 1), който ръководи, координира и контролира изпълнението на функциите на агенцията, както и връзките с други органи и организации (чл. 6, ал. 2, т. 1). Изпълнителният директор се назначава от министъра на правосъдието, към който е създадена агенцията, съгласувано с министър-председателя. В правомощията на изпълнителния директор са включени задължения по утвърждаване на структурата на административните звена, длъжностното разписание и работните заплати, назначаване и освобождаване на държавните служители в агенцията, сключване и пре-

кратяване на трудовите договори на работещите по трудово правоотношение в агенцията, както и утвърждаване на длъжностните характеристики на главния секретар и на длъжностите, които са му непосредствено подчинени.

Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) е специализирана административна структура, юридическо лице към министъра на правосъдието. Дейността ѝ е регламентирана в Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС). Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗИНЗС, министърът на правосъдието осъществява общо ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанията. Анализът на правомощията на министъра на правосъдието, предвидени в чл. 10, ал. 2 от ЗИНЗС, показва известна несамостоятелност в управлението на ГДИН. В т. 15 е посочено особено важно правомощие, а именно, че министърът на правосъдието може да отменя незаконосъобразни и нецелесъобразни актове, издадени от главния директор на ГДИН и от ръководителите на териториалните ѝ служби, по жалби на заинтересовани лица и по своя инициатива. В допълнение, министърът на правосъдието осъществява правомощията на работодател съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи за държавните служители в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ служби; издава класификатор на длъжностите в системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ служби; определя структурите и щатовете, създава и закрива структурни служби в рамките на утвърдения бюджет и числен състав в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ служби; и определя длъжностите и категориите на служителите, които ги заемат в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и в териториалните ѝ служби (чл. 10, ал. 2, т. т. 5-9 от ЗИНЗС).

Прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби се осъществяват от ГДИН, съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗИНЗС.

Главна дирекция „Охрана“ осъществява дейността по охрана на органите на съдебната власт, съгласно чл. 391, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“ се уреждат с правилник, издаден от министъра на правосъдието (чл. 391, ал. 7 от ЗСВ). В чл. 2, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“ се посочва, че това е специализирана държавна структура. Организацията и управлението ѝ и на нейните звена се създава и осъществява на принципа на централизма. Органи на управление на Главна дирекция „Охрана“ са министърът на правосъдието и главният директор. Съгласно чл. 8, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“, министърът на правосъдието осъществява правомощията на работодател съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи на държавните служители в ГД „Охрана“ и териториалните ѝ звена, както и на работодател съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи и Кодекса на труда за работещите по трудово правоотношение в ГД „Охрана“ и териториалните ѝ звена. Министърът на правосъдието утвърждава щатовете, структурата и длъжностите в ГД „Охрана“ и издава класификатор на длъжностите в системата на ГД „Охрана“, включително и определя техните йерархични нива.

Разглеждайки конкретно поставеното искане, следва да се отбележи, че съгласно чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Едновременно с това, администратор на лични данни е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени.

Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните (чл. 3, ал. 3 от ЗЗЛД), като и в двата случая администраторът осигурява спазването на принципите за обработване на лични данни, отразени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Легално определение на понятието „обработващ лични данни“ дава параграф 1, т. 3 от Допъл-

нителните разпоредби на ЗЗЛД, като по смисъла на тази разпоредба това е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни. Съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. Когато в резултат от действия или бездействия на обработващия са причинени вреди, отговорност за тях носи солидарно и администраторът.

От направения преглед на правната рамка относно структурата, дейността и особено управлението, контрола и носенето на отговорност при разглежданите административни структури, може да се направи заключение, че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и Главна дирекция „Охрана” осъществяват своята дейност под съвместното управление на министъра на правосъдието и съответния главен директор. Министърът на правосъдието е и страна по трудовите и служебните правоотношения със служителите от двете дирекции. От регламентиращите дейността на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и на Главна дирекция „Охрана” нормативни актове става ясно, че общото ръководство и контрол на дейността при тях се осъществява от министъра на правосъдието. Като управляващ орган на тези структури, той носи отговорност за причинени вреди от незаконосъобразното им обработване. От друга страна, в чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД е посочено, че обработващият данни може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго. Следователно ГДИН и ГДО изпълняват ролята на обработващи лични данни по възлагане с нормативен акт и договор с администратора на лични данни, който следва да е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни, който се поддържа от Комисията за защита на личните данни на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Същата позиция КЗЛД поддържа, издавайки задължителни предписания след извършени проверки на ГДИН и ГДО (писма на КЗЛД с рег. № П-4972/02.10.2012 г. и № П-6366/28.11.2012 г.).

Останалите три структури - Националното бюро за правна помощ, Централният регистър на особените залози и Агенцията по вписванията, са административни органи със самостоятелно управление, създават и поддържат регистри, регламентирани със закон и извършват обработване на лични данни на собствено основание като целите са определени в рамките на закона. От изложените съображения може да се направи заключение, че има основания те да заявят вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията за защита на личните данни.

Обстоятелството, че Националното бюро за правна помощ, Централният регистър на особените залози, Агенцията по вписванията, Главна дирекция „Охрана” и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” са второстепенни разпоредители с бюджетни кредити няма отношение спрямо преценката кои от административните структури притежават качеството на администратор на лични данни и кои са обработващи лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни. Наличието на възлагане обработването на лични данни, с което се определят конкретния обем на задълженията, от администратора на лични данни (Министерство на правосъдието) на обработващия лични данни, определя характеристиката на „обработващ лични данни” за Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и Главна дирекция „Охрана”.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторите на лични данни следва да предприемат необходимите технически и организационни мерки, за да защитят данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Предвидените мерки трябва да съответстват на новоприетата Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Агенцията по вписванията, Националното бюро за правна помощ и Централният регистър на особените залози притежават качеството на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни с всички произтичащи от това права и задължения.

Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ притежават качеството на „обработващи лични данни“ спрямо администратора на лични данни – Министерството на правосъдието, предвид съществуващите към настоящия момент правоотношения, уредени съответно със Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и Закона за съдебната власт, както и устройствените им правилници.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-1799 / 2013 г.
гр. София, 08.04.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № П-1799/15.03.2013 г. от г-жа Незабравка Стоева – Председател на Комисия по предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет по въпроси, касаещи приложението на чл. 17, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.04.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-1799 / 15.03.2013 г. от г-жа Незабравка Стоева – Председател на Комисия по предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет.

В искането се поставят въпроси във връзка с начина на изпълнение на задължението по чл. 17, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ), свързано с публикуване на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ на интернет сайта на Висшия съдебен съвет, както следва:

- Изпращането на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ във Висшия съдебен съвет на технически носител или по електронна поща, редактирани от самия декларатор за публикуване в интернет при спазване на ЗЗЛД, може ли да се приеме за съгласие за обявяване на съдържащите се в тях лични данни, ако подадените едновременно с това на хартиен носител декларации не съдържат изричен текст в този смисъл?

- В случаите, когато деклараторът не е изразил изрично своето съгласие за публикуване на личните му данни, съдържащи се в подадените от него декларации по чл. 12 от ЗПУКИ, обявяването на тези декларации в интернет страницата на ВСС ще се счита ли за нарушение на ЗЗЛД?

- Следва ли да се премахнат от интернет страницата на ВСС всички публикувани до момента декларации по чл. 12 от ЗПУКИ, тъй като за същите няма изразено писмено съгласие за публично обявяване?

- Следва ли съгласието на декларатора за публикуване да се счита за приложимо по отношение на личните данни на трети лица, които фигурират в декларациите и следва ли те да бъдат заменени с инициали или заличавани?

Правен анализ

Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) определя правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Целта на ЗПУКИ е да предотвратява накърняването на публичния интерес и да санкционира действията на лицата, заемащи публична длъжност в случаите, когато при изпълнение на служебните им задължения са повлияни от частен интерес, надделяващ над публичния интерес, който те са призвани да защитават и изпълняват. За своите действия, лицата заемащи публични длъжности носят отговорност пред гражданите и пред органите, които са ги избрали или назначили.

В чл. 3 на ЗПУКИ е определен кръгът от лицата, които по смисъла на закона заемат публични длъжности. В обсега на разглежданите във връзка с искането въпроси попадат посочените лица, както следва:

Чл. 3, т. 16 от ЗПУКИ - административните ръководители на органите на съдебната власт;

Чл. 3, т. 20 от ЗПУКИ - съдиите, прокурорите и следователите;

За лицата посочени по-горе, както и за всички задължени по чл. 3 от ЗПУКИ лица, заемащи публични длъжности, възникват задълженията по чл. 12 от ЗПУКИ за подаване на декларации:

1. декларация за несъвместимост по смисъла на чл. 5 от ЗПУКИ;

2. декларация за частни интереси;

3. декларация за настъпила промяна в обстоятелствата относно несъвместимостта и наличието на частен интерес;

4. декларация за частен интерес по конкретен повод.

Декларациите се подават по специален ред и срокове посочени в чл. 13-18а от ЗПУКИ.

Съобразно изискванията на закона посочените декларации биха могли да съдържат лични данни. Определение на понятието „лични данни” дава чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, специфични признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Информацията в съдържанието на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ би могла да бъде определена като такава, съдържаща лични данни, с оглед обстоятелствата подлежащи на деклариране. Данните за дялово или акционерно участие на лицето, размера на задължения към финансови и кредитни институции или други лица, информацията за свързаност на лицата, или информация, предоставена от физическото лице, определена в образеца на декларация като «друга информация за частни интереси», преценена за всеки конкретен случай, както и подписа на физическото лице – декларатор биха могли да идентифицират конкретното физическо лице. Лични данни представляват и името на декларатора, обвързано с неговата длъжност и институция.

В съответствие с разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ, задължените органи обявяват на интернет страницата си декларациите по чл. 12 от същия закон при спазването на ЗЗЛД. Предвид

това обстоятелство, следва да се спазват основните принципи при обработване на лични данни така, че да бъде постигната целта на ЗЗЛД – гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на конкретното физическо лице.

Публикуването на декларации на интернет страницата на Висшия съдебен съвет е действие по разпространение на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва при спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно който, личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

При всеки случай на обработване на лични данни следва да се следи за наличието поне на едно от условията за допустимост, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В конкретния случай по отношение събирането, съхранението и употребата на личните данни чрез декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ за осъществяване на целите на ЗПУКИ, приложение могат да намерят основанията за допустимост, посочени в нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; и обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

В подкрепа на изложената теза е принципа на пропорционалност на обработваните лични данни, заложен в чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, посочени по-горе. Когато обаче става въпрос за разгласяването на лични данни от съдържанието на декларация, без да е налице обоснована причина за това, ще представлява несъотнесимо и надхвърлящо целите за обработване на лични данни в контекста на предвидените от законодателя мерки за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, а също така би било незаконосъобразно поради нарушаване изискването на чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ. Едновременно с това, нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД въвежда в задължение на всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Обработването на лични данни следва винаги да бъде в съответствие с целите и принципите, заложен в Закона за защита на личните данни и затова особено внимание трябва да се обърне на въпроса за съгласието и информираността на лицата, чиито данни ще бъдат обработвани (в случая – чрез публикуване на интернет страница). Все по-често се дискутира по тази тема, като една от бъдещите промени в Европейската правна рамка се очаква да бъде, именно, по отношение на формата и начина на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си. По отношение конкретно поставените в искането за становище въпроси, следва да се отбележи, че при обявяване на декларациите съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ, приложение може да намери единствено разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от

ЗЗЛД - разгласяването на лични данни от съдържанието на декларация, като действие по тяхното обработване, следва да се извърши, след като физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Съгласно параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Комисията за защита на личните данни е изразявала становище прието на заседание, проведено на 15.01.2009 г., че правата на физическите лица при обработване на личните им данни при изпълнение на задължението по чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ в най-голяма степен ще бъдат защитени при наличие на съгласие на физическото лице за обработване на личните му данни, изразяващо се в разпространението на данните в интернет пространството.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Обявяването на лични данни от декларациите по чл. 12 в изпълнение на чл. 17, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с изключение на имената на декларатора, следва да става след изричното писмено съгласие на физическото лице-декларатор, оформено в отделен текст към същата декларация. Обявяването в интернет на декларации по чл. 12 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси без изричното съгласие на декларатора би представлявало нарушение на Закона за защита на личните данни. Декларации, публикувани на интернет страницата на Висшия съдебен съвет без изричното съгласие на декларатора следва да бъдат премахнати до изразяване на съгласие за това действие. Обявяването не трябва да съдържа подписа на декларатора. В случай, че в декларацията има лични данни на трети физически лица, съгласието на декларатора не рефлектира върху тях и същите следва да бъдат анонимизирани.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П-1114/2013

гр. София, 08.04.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П - 1114 от 18.02.2013 год. на М.В. – кмет на Столична община – район „Илинден“ по въпроси, касаещи предоставянето от страна на администрацията на Столична община – район „Илинден“ на документи, въз основа на които е извършена адресна регистрация по настоящ адрес на лица в родствени връзки.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.04.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-1114/18.02.2013 г., заявена от М.В. – кмет на Столична община – район „Илинден“.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), госпожа М.В. посочва, че поставеният от нея въпрос е във връзка с постъпилото заявление с техен регистрационен индекс КО 9400-6(2)/07.02.2013 г., подадено от г-н Г.Т.Г., относно това в правото си ли е администрацията на Столична община – район „Илинден“ да предостави документите, въз основа на които през 2010 год. е извършена адресна регистрация по настоящ адрес на лицата Е.Г.Г. (син на собственика), Е.-Т.Е.Г. (внучка на собственика) и нейната майка Х.Л.Я. в жилището, собственост на Г.Т.Г.

Г.Т.Г., живущ в гр. София, *****, е подал заявление до Столична община – район „Илинден“ с регистрационен индекс КО 9400-6/25.01.2013 г., с което моли да бъде извършена проверка кои лица са регистрирани по постоянен и настоящ адрес в жилище, собственост на Г.Т.Г., находящо се в гр. София, район „Илинден“. Заявителят е предоставил Договор за продажба на държавен недвижим имот, съгласно Наредбата за продажба и замяна на държавни жилища от 01 ноември 1974 год.

В отговор на своето запитване г-н Г.Т.Г. е получил от Столична община – Район „Илинден“, писмо, с което е уведомен за извършената проверка в Локална база данни и Национална база данни, касаеща регистрацията на лица на посочения от него адрес. В писмото на Столична Община, с регистрационен индекс КО9400-6(1)/30.01.2013 г. е предоставена информация във връзка със запитването, като е посочено, че на адреса – няма регистрирани лица по постоянен адрес, а лицата, регистрирани по настоящ адрес са: Е.Г.Г. – син на собственика на апартамента, Е.-Т.Е.Г. – внучка на собственика на апартамента и нейната майка Х.Л.Я.

След получения отговор Г.Т.Г. подава ново заявление, с което изисква от администрацията на Столична община – Район „Илинден“ да му бъдат предоставени документите, с които е извършена регистрацията по настоящ адрес на лицата: Е.Г.Г., Е.-Т.Е.Г. и Х.Л.Я.

По повод изложеното, госпожа М.В. – кмет на Столична община, Район „Илинден“ се обръща към КЗЛД за становище във връзка предоставянето на исканата информация, съдържаща се в документите, предоставена в запитването до КЗЛД, а именно:

- Договор за наем, сключен на 20.02.2010 г. между Г.Т.Г. от една страна и Е.Г.Г. и Х.Л.Я. от друга;
- Декларация от Е.Г.Г., във връзка с подадено заявление за удостоверение за настоящ адрес;
- Служебна бележка от Столична община, Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“, издадена на Е.Г.Г.;
- Адресна карта за настоящ адрес на Е.Г.Г.;
- Декларация от Х.Л.Я., във връзка с подадено заявление за удостоверение за настоящ адрес;
- Служебна бележка от Столична община, Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“, издадена на Х.Л.Я.;
- Адресна карта за настоящ адрес на Х.Л.Я., които документи съдържат лични данни /име, презиме, фамилия, ЕГН и постоянен и настоящ адрес и др./.

Правен анализ:

Съгласно **чл. 89, ал. 1** от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където получава кореспонденцията си. Адресът в Република България се състои задължително от името на областта, общината и населеното място (чл. 89, ал. 2 от ЗГР). Кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресната регистрация. За същите тези адреси и настъпилите промени в тях се изпраща писмено информация до териториалните звена „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройство. Съвкупността от адресите на територията на общината за всички общини образуват Националния класификатор на настоящите и постоянни адреси в Република България.

Всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по Закона за гражданската регистрация, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, който трябва да съответства на адрес, на

който може да се извършва адресна регистрация на територията на общината, съгласно чл. 90 от ЗГР. Постоянният и настоящ адрес на новороденото дете съвпадат със съответните адреси на родителите му. Когато родителите имат различни постоянни адреси, те избират един от тях за детето си. Когато родителите имат различни настоящи адреси, настоящият адрес на майката е настоящ адрес на детето.

Адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящ му адрес в регистъра на населението (чл. 92 от ЗГР). Адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето. За извършване на адресна регистрация на адрес в страната и в съответствие с разпоредбите на чл. 92, ал. 1 от ЗГР, лицата представят един от следните документи: документ за собственост; документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за предоставяне на социална услуга от резидентен тип и договор за настаняване в специализираните институции; други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. За да бъде извършена адресната регистрация се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица, или с нотариална заверка на подписа. Копия от документите за собственост; документите за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за предоставяне на социална услуга от резидентен тип и договор за настаняване в специализираните институции и други документи, доказващи собствеността или ползването на имота се съхраняват за срок от 5 години. Съхранението си извършва от кмета на общината, на района или кметството или от определени от тях длъжностни лица.

Важно е да се отбележи, че разпоредбите на чл. 92, ал. 5 и 6 от ЗГР въвеждат улеснение за извършване на адресната регистрация на лица, които са в родство по права линия със собственика или ползвателя на имота, както и за съпрузите на тези лица и лицата, които са във фактическо съжителство със собственика или ползвателя на имота, не се представят документите, цитирани по-горе. В конкретно изложение казус лицата Е.Г.Г. и Е.-Т.Е.Г. са в родство по права линия със собственика на жилище – Г.Т.Г., Х.Л.Я. е във фактическо съжителство с ползвателя Е.Г.Г. Кметът на общината, на района или кметството или определени от тях длъжностни лица извършват служебна проверка в регистъра на населението за родствена връзка между собственика или ползвателя на имота и лицето, което заявява постоянен и/или настоящ адрес, както и проверка чрез отделите „Местни данъци и такси” относно собствеността на имота. За извършване на адресна регистрация на лице, с което собственикът или ползвателят на имота живее във фактическо съпругеско съжителство, не се представят документите, необходими за извършване на адресна регистрация.

За удостоверяване на посочените обстоятелства се представя писмено съгласие на собственика или ползвателя на имота чрез декларация по образец, подадена лично пред кмета на общината, района или на кметството или определени от тях длъжностни лица или с нотариална заверка на подписа.

Законът за гражданската регистрация и по-специално разпоредбите на чл. 93, въвежда понятията постоянен и настоящ адрес. Постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението, той е винаги на територията на Република България, като всяко лице може да има само един постоянен адрес. Постоянният адрес на гражданите е адрес за кореспонденция с органите на държавната власт и органите на местното самоуправление, той служи за упражняване или ползване на права или услуги в случаите, определени в закон или друг нормативен акт. Постоянният адрес може да съвпада с настоящия. Настоящ адрес е адресът, на който живее лицето. Всяко лице има само един настоящ адрес.

Настоящият адрес се заявява чрез подаване на адресна карта от лицето до кмета на общината, района или на кметството или определени от тях длъжностни лица. Заявяването се извършва лично, а по изключение – от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно. За малолетни и непълнолетни заявяването се извършва от законните им представители.

Съгласно Закона за гражданската регистрация всяко лице е длъжно при промяна на настоящия си адрес, да обяви това обстоятелство в 30 дневен срок. Адресната карта при промяна на настоящ адрес се подава в общината или кметството, където лицето пребивава, и в 5-дневен срок се изпраща

за актуализация на Национална база данни „Население”.

Изградена е Единна система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и е източник на лични данни за тях. Данните от ЕСГРАОН се предоставят съгласно разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация, като ал. 1, т. 1 допуска предоставянето на данни на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси.

Съгласно Закона за гражданската регистрация и в изпълнение на изискванията по чл. 96, ал. 1 във връзка с чл. 92, ал. 1 лицата Е.Г.Г., Е.-Т.Е.Г. и Х.Л.Я. са подали всички необходими документи, във връзка с извършване на адресна регистрация по настоящ адрес.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В параграф първи от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни. В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне.

Разпоредбите на чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД въвеждат случаите, в които е допустимо обработването на лични данни, а именно когато е налице поне едно от алтернативно изброените условия, като чл.4, ал.1, т. 1 предвижда, че обработването на лични данни на физически лица е допустимо в случай, че е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (в конкретния случай Столична община, район „Илинден”).

При анализа на всички факти и обстоятелства, относими към конкретно изложение казус, е важно да се отбележи, че в хода на административната процедура извършване на адресна регистрация по настоящ адрес, лицата Е.Г.Г. и Х.Л.Я., са попълнили Декларации, в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни, като с тях декларират, че са съгласни, Столична община – район „Илинден” да съхранява и обработва личните им данни, които са предоставени във връзка с декларираното от лицата заявление/искане.

Едновременно с посочените по-горе изисквания за допустимо и законосъобразно обработване на лични данни, Законът за защита на личните данни въвежда и правото на физическите лица, за които се отнасят данните, да бъдат уведомени, преди личните им данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица (чл. 34 а, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД). Във връзка с това и с оглед спазване на нормативните задължения, администраторът на лични данни – администрацията на Столична община, район „Илинден” може да предостави информацията, съдържаща се в документите предоставени при подаване на документи във връзка с регистрация по настоящ адрес на лицата Е.Г.Г. и Х.Л.Я., на основание чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР, след като същите бъдат уведомени, съгласно изискванията на чл. 34а, т. 3 от ЗЗЛД относно обработването на личните им данни.

От друга страна обаче, администраторът на лични данни (Столична община, район „Илинден”) е длъжен да обработва данните в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните, заложили в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. При прегледа на представените към искането документи, въз основа на които е извършена регистрацията по настоящ адрес на лицата Е.Г.Г. и Х.Л.Я., както и непълнолетната Е.-Т.Е.Г., се установява, че в документите са посочени освен трите им имена и данни, относно ЕГН, документи за самоличност и телефони за връзка. Обработването на тези лични данни, под формата на предоставяне, би се явило прекомерно с оглед на целите, за които ще бъде извършено предоставянето на исканата информация. Във връзка с изложеното, документите следва да бъдат предоставени на искателя Г.Т.Г. след като данните относно ЕГН, документи за самоличност и телефони за връзка бъдат заличени от администратора.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.106, ал.1, т.1 от Закона за гражданската регистрация администрацията на Столична община – район „Илинден“ може да предостави на Г.Т.Г., документите, въз основа на които през 2010 год. е извършена адресна регистрация по настоящ адрес на лицата Е.Г.Г., Х.Л.Я. и Е.-Т.Е.Г. в жилището, собственост на Г.Т.Г. Документите следва да бъдат предоставени, след като данните относно ЕГН, документи за самоличност и телефони за връзка бъдат заличени от администратора (Столична община, район „Илинден“).

На основание чл.34а, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни Столична община – район „Илинден“ следва да уведоми лицата преди личните им данни да бъдат обработени под формата на предоставяне, като ги информира и относно получателя.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № п - 2215/ 02.04.2013 г.

гр. София, 26.04.2013г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п - 2215/02.04.2013 г. от г-н Ю.А.Ч., който е посочил, че е председател на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка (Уведомление вх.№ ОС 13000096 ВН/ 28.01.2013 г. по описа на Община Варна) за становище, относно приложението на Закона за защита на личните данни при събирането на подписи по реда на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.04.2013 г. разгледа искане с вх. № п - 2215/02.04.2013 г. от г-н Ю.А.Ч., който е посочил, че е председател на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, чрез подписка. В искането се посочва, че същото се подава на основание чл.10, ал.1, т.4 и т.5 от ЗЗЛД. В искането е отправена молба Комисията да изрази становище относно приложението на ЗЗЛД в случаите на събиране на подписи за произвеждане на местен референдум по смисъла на Раздел III, чл.27, т.3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС), като се посочи изрично дали в тези случаи инициативните комитети са освободени от задължението за регистрация като администратори на лични данни и се издадат съответните предписания. Отправена е молба „за удобство“ в същия документ да се изрази становище и относно приложението на ЗЗЛД в случаите на събиране на подписи за местна гражданска инициатива

по смисъла на чл.46 от ЗПУГДВМС. В искането се отправя молба също, ако след изразяването на исканото становище се окаже необходимо КЗЛД да освободи инициативния комитет от задължението за регистрация на основание чл.46, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, тъй като обработват лични данни със съгласието на физическите лица за срок не по дълъг от шест месеца.

Законът за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление урежда условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местна власт (чл.1, ал.1 от ЗПУГДВМ). Законът посочва няколко форми на пряко участие - референдум, гражданка инициатива, европейска гражданска инициатива по смисъла на чл.2, т.1 от Регламент ЕС № 211/2011 и общо събрание на населението. Референдум може да се произвежда на национално и местно ниво. А гражданската инициатива може да се провежда на национално, европейско и местно ниво. Искането за становище обхваща референдумът на местно ниво и местната гражданска инициатива. Съгласно чл.27, ал.1, т.3 от ЗПУГДВМС местен референдум се произвежда по предложение на инициативен комитет с подписите на не по - малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство към момента на вписване на предложението в регистъра. Председателят на общинския съвет организира създаването на публичен регистър, в който се завеждат предложенията на произвеждане на местен референдум /чл.27, ал.5/. Инициативата за произвеждане на местен референдум по чл.27, ал.1, т.3 се организира чрез подписка от инициативен комитет на граждани с избирателни права, състоящ се от трима до седем членове, включително председател. Бланката, на която се събират подписите, съдържа на всяка страница искането с въпроса или въпросите за референдума. Всяка бланка е с пореден номер. Гражданин, който иска да подкрепи предложението, вписва в бланката трите си имена, ЕГН, постоянен адрес и подпис. На отделен ред в бланката се отбелязва, че личните данни няма да се използват за други цели освен за референдума. В графа „забележки“ се вписват и данните на придружителя, ако лицето е с физически или зрителни увреждания и има нужда от помощ при изразяването на волята си. В ал.7 на чл.28 от закона е посочено, че подписката на инициативния комитет на гражданите съдържа: предложението за произвеждане на референдум с формулиране на въпроса за гласуване, трите имена, ЕГН, постоянния адрес и подписите на членовете на инициативния комитет и адрес за контакт с инициативния комитет; мотивите на предложението; бланките на със събраните подписи на граждани. Подписката се внася в общинския съвет от инициативния комитет и се вписва в регистър по чл.27, ал.5, а именно публичният регистър, които се завеждат предложенията за завеждането на местен референдум.

Председателят на общинския съвет изпраща подписката на ГД „ГРАО“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, която извършва незабавно служебна проверка /чл.29, ал.2/.

Чрез местна гражданска инициатива гражданите правят предложения до общинския съвет, кмета на общината, на района или на кметството, или до областни или регионални органи на изпълнителната власт за решаване на въпроси от местно значение/ чл.46, ал. 1 /. В ал.2 на чл.46 е посочено, че местната гражданска инициатива се осъществява чрез подписка, организирана от инициативен комитет на територията на съответната община, район, кметство или населено място. Съгласно чл.47 от ЗПУГДВМС местната гражданска инициатива се организира по решение на събрание на не по малко от 50 граждани с избирателни права, с постоянен или настоящ адрес на територията съответната община, район, кметство или населено място. В ал.2 на чл.47 е посочено, че събраниято:

1. одобрява предложение до общинския съвет, кмета на общината, района или кметството, или до областни или регионални органи на изпълнителната власт, за което да се събират подписи на граждани с избирателни права;

2. избира инициативен комитет, който се състои от трима до 5 членове, включително председател;

3. одобрява бланката за събиране на подписите;

4. определя срока и реда за събиране на подписите; местата за събиране на подписите се определят след съгласуване със съответния кмет.

За събранието на гражданите по ал. 2 се съставя протокол, към който се прилага списък с имената, постоянните адреси, ЕГН и подписите на участващите в събранието граждани.

Реквизитите на подписката са посочени в чл.29 и са :

1. одобреното предложение, което е обект на подписката;
2. протокола по чл. 47, ал. 3, а именно протокола, които се съставя за събранието на гражданите
3. бланките със събраните подписи на граждани.

Бланката за подписката за местна гражданска инициатива съдържа на всеки лист:

1. наименованието на общината, района, кметството или населеното място, където се събират подписите;
2. пореден номер.

В бланките гражданите с изборителни права вписват трите си имена, ЕГН, постоянния или настоящия адрес и полагат саморъчно подпис.

На отделен ред в бланката се отбелязва, че личните данни няма да се използват за други цели, освен за гражданската инициатива. В графа „забележки“ се вписват и данните на придружителя, ако лицето е с физически или зрителни увреждания и има нужда от помощ при изразяване на волята си.

Съгласно чл.51 от закона инициативният комитет внася подписката за местна гражданска инициатива в общинския съвет, до кмета на общината, района или кметството, или до областните или регионалните органи на изпълнителната власт. Тя е придружена от списък с имената, ЕГН, постоянния или настоящия адрес и подписите на членовете на инициативния комитет и адрес за контакти.

При постъпването на предложение чрез местна гражданска инициатива по чл. 46, ал. 1, компетентният орган, а в случаите, когато той е колективен - неговият председател или ръководител, изпраща подписката на ГД „ГРАО“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, която извършва незабавно служебна проверка. За резултатите от проверката се изготвя протокол, който се изпраща на съответния компетентен орган.

Видно от гореизложеното както при местни референдум, така и при местната гражданска инициатива се обработват следните лични данни на две категории физически лица (членове на инициативен комитет и граждани): три имена, единен граждански номер (ЕГН), постоянен адрес и подпис.

Комисията се е произнасяла по повод искане с вх.№ п - 6228/ 23.11.2012 г. от г-жа Красимира Медарова, в качеството ѝ на председател на Централна изборителна комисия, по отношение на инициативните комитети за провеждане на национален референдум. Комисията е изразила становище, че инициативните комитети за произвеждането на национален референдум са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД и като такива следва да подадат заявление за регистрация.

Искането до Комисията е подадено както на основание чл.10, ал.1, т.4/ изразява становища и дава разрешения в предвидените в ЗЗЛД случаи/, така и на основание чл.1, ал.1, т.5/ издава задължителни предписания на администраторите във връзка със защитата на лични данни/ от ЗЗЛД. В раздел седми „Издаване на задължителни предписания“ от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация са посочени случаите, при които се издават задължителни предписания. Видно от съдържанието на искането същото не попада в хипотезите, при които комисията може да издаде задължително предписание.

В искането е отправена молба, ако след изразяване на становището, се окаже необходимо КЗЛД да освободи инициативният комитет от задължението за регистрация на основание чл.46, ал.1 от ПДКЗЛДНА, тъй като се обработват данни със съгласието на физическите лица за срок не по дълъг от шест месеца. В ал.2 на чл.46 от Правилника е посочено, че освобождаването от задължение за регистрация се извършва по молба от администратора на лични данни, подадена по образец, утвърден от комисията. Следва да се отбележи, че такава молба по утвърден от Комисията образец не е подадена към искане с вх.№ п - 2215/02.04.2013 г. Освен това в становището си по повод искане с рег.№ 6228/2012 г. Комисията се е произнесла че инициативните комитети за произвеждането на

национален референдум следва да подадат заявление за регистрация. Също така на официалната страница са публикувани и указания във връзка с процеса по регистрация. По отношение на инициативните комитети за местен референдум и местна гражданска инициатива следва да се приложи същия подход както при националния референдум, проведен на 27 януари 2013 г. и Комисията не следва да освобождава тези комитети от задължение за регистрация, тъй като дори да е налице основание по чл.46, ал.1 от Правилника в правомощията на Комисията е преценката дали да освободи или не един инициативен комитет.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Инициативните комитети за произвеждането на местен референдум и провеждането на местна гражданска инициатива по Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

2. Комисията за защита на личните данни не освобождава инициативния комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна и същия следва да подаде заявление за регистрация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-1874 / 2013 г. гр. София, 29.04.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № П-1874/19.03.2013 г. от г-н Л.Д. – Кмет на район „Лозенец” по въпроси, касаещи предоставянето на данни от уведомлението по утвърден образец, подавано от управители/председатели на управителни съвети на сгради или отделни входи в режим на етажна собственост в общинските или районни администрации.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.04.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-1874 от 19.03.2013 г. от г-н Л.Д. – кмет на район „Лозенец” по повод на получено писмо с вх. № 00-26-00-19/11.03.2013 г. от търговско дружество, което е контрагент на Столична община.

В писмото на търговското дружество до кмета на район „Лозенец” е отправена молба за предоставяне на „списък на домоуправителите, регистрирани в района, както и координатите им” с цел установяване на „привилегирован канал за комуникация ... директно с домоуправителите по въпросите,

които биха могли да причинят временни неудобства на клиентите”. Вземайки предвид разпоредбите на чл. 49б от Закона за управление на етажната собственост, както и чл. 11 от Наредба № РД-02-20-8 от 11 май 2012 г. за създаване и поддържане на публичен регистър на сдруженията на собствениците в сгради в режим на етажна собственост, кметът е намерил за необходимо да поиска становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), дали предоставянето на горепосочените данни е съобразено с нормативната уредба и практиката на КЗЛД по отношение защитата на личните данни.

Правен анализ

Със Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се уреждат обществените отношения, свързани с управлението на общите части на сгради в режим на етажна собственост, както и правата и задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях. Съгласно чл. 9 от ЗУЕС, формите на управление на етажната собственост са общо събрание и/или сдружение на собствениците. При форма на управление общо събрание, органи на управлението са общо събрание и управителен съвет (управител). Органите на сдружението, посочени в чл. 31, ал. 1, са общо събрание, управителен съвет (управител) и контролен съвет (контрольор).

Основните форми на управление на етажната собственост подлежат на различни регулаторни режими.

Сдруженията на собствениците са на регистрационен режим (чл. 44 от ЗУЕС) и се вписват в съответната община по местонахождението на сградата в режим на етажна собственост. Общинската администрация създава и поддържа публичен регистър и публикува на интернет страницата в 14-дневен срок от вписването следните данни:

- наименование на сдружението;
- адрес;
- срок, за който е учредено;
- предмет на дейност;
- представени идеални части в сдружението;
- имена и адрес на членовете на управителния съвет (управителя);
- начин на представителство.

Задължение за уведомяване от страна на сдруженията възниква при промяна на подлежащите на вписване обстоятелства.

Съгласно чл. 46б от ЗУЕС, управителите или председателите на управителните съвети на сгради или отделни входи в режим на етажна собственост подават в едномесечен срок от избирането им уведомление в общинските или районните администрации. Уведомлението съдържа имената, адрес и телефон на членовете на управителния съвет или на управителя и адреса на сградата в режим на етажна собственост, както и адрес за кореспонденция. Уведомителният режим е в сила за всички управители или председатели на управителните съвети. Данните от уведомленията не са публични и няма законово задължение за тяхното публикуване в интернет страницата на съответната община или район.

От разликата в регулаторните режими произтичат и различията в основанията за предоставяне на данните на управителите и на управителните съвети.

От друга страна, според Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), предоставянето на лични данни на управителите и членовете на управителните съвети на съответната етажна собственост, представлява обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Предоставянето на исканата информация следва да се извършва при спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно който, личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически,

статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;

3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

При всеки случай на обработване на лични данни следва да се следи за наличието поне на едно от условията за допустимост, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

По отношение на личните данни на управител и/или членове на управителни съвети на етажна собственост, регистрирала сдружение по чл. 44 от ЗУЕС приложение може да намери чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. Налице е нормативно установено задължение, посочено в чл. 44, ал. 1 от ЗУЕС на администратора на лични данни (в случая съответната община) да обработва лични данни като ги публикува на интернет страницата си. Друго основание за публичността на въпросните данни е и вписването на сдружението в регистър БУЛСТАТ (чл. 25, ал. 5 от ЗУЕС), който също е публичен. Лицата, които представляват сдружението, се ползват с по-ниска степен на защита по отношение на личните им данни. Във всеки конкретен случай следва да се съблюдава разпоредбата на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която физическото лице, за което се отнасят данните, има право да:

1. възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни при наличие на законово основание за това; когато възражението е основателно, личните данни на съответното физическо лице не могат повече да бъдат обработвани;
2. възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг;
3. бъде уведомено, преди личните му данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име за целите по т. 2, като му бъде предоставена възможност да възрази срещу такова разкриване или използване.

Законосъобразното поведение на администраторът на лични данни изисква уведомяване на физическото лице за правата му по ал. 1, т. 2 и 3. В противен случай допълнителното обработване би надхвърлило целите, за които са събрани данните.

По отношение на личните данни на управител и/или членове на управителни съвети на етажна собственост, които не са регистрирали сдружение по чл. 44 от ЗУЕС приложение може да намери чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. При предоставянето на лични данни на тези лица следва задължително да се иска информираното им съгласие.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

След публикуване в интернет страницата, поддържана от съответната община, на личните данни на управител и/или членове на управителни съвети на етажна собственост, регистрирала сдружение по чл. 44 от ЗУЕС, се осигурява възможност така изисканата информация относно техни имена и адреси да бъде получавана от трети лица, без да е необходимо получаване на изричното им съгласие в този смисъл.

По отношение на домоуправители и/или членове на управителни съвети, които не са създали

и вписали сдружение и подлежат единствено на уведомителен режим, предоставянето на техни лични данни от страна на Столична община, район „Лозенец” на неин контрахент – търговско дружество, следва да се извърши след получаване на изричното информирано съгласие на субектите на лични данни относно факта на предоставяне, данните-предмет на предоставяне, целите и получателя.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-2266 / 2013 г.
гр. София, 30.04.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № П-2266/03.04.2013 г. от г-н Г.К. – управител на „Д.Б.” ЕООД по въпроси, свързани с обработване на лични данни по повод промените в Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 19.04.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-2266 / 04.03.2013 г. от г-н Г.К. – Управител на „Д.Б.” ЕООД.

В писмото си той поставя въпроси, възникнали във връзка със защитата на лични данни след последните изменения в Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор. Господин Г.К. изразява загрижеността на клиентите – чуждестранни лица на „Д.Б.” ЕООД от възможно преминаване на границата на целесъобразност при оповестяване на лични данни, което би могло да породи лични рискове за тях и семействата им.

Според „Д.Б.” ЕООД, ако се допусне неоправдано навлизане в личното пространство на лица, които не са публични фигури и не изпълняват публични функции, би се затруднило в значителна степен вземането на благоприятни за българската икономика инвестиционни решения.

Във връзка с това управителят на „Д.Б.” ЕООД задава въпроси, два, от които са от компетентността на Комисията за защита на личните данни:

1. Възможно ли е едно лице да подаде декларация в Сметната палата, но да не даде съгласие за предоставяне на лични данни от декларацията по смисъла на чл. 4, ал. 2 Закон за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор? Ще бъде ли уважено такова несъгласие? Ще бъде ли санкционирано лицето в случай и ако да – в такъв размер?

2. Общественият достъп до декларациите (особено на членове на управителни и надзорни органи на частни юридически лица, които в много случаи не са български граждани, не живеят в България и не получават доходи от България) по смисъла на чл. 6 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор не влиза ли в противоречие с основни принципи за защита на личните данни, като например, че личните данни се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не трябва да се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели и че личните данни трябва да са съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват?

Правен анализ

Сметната палата на Република България е независима институция, която осъществява външен одит на бюджета и другите публични дейности при спазване принципите на законност, публичност и прозрачност. Основните функции на Сметната палата са свързани с контролирането, достоверността и надеждността на финансовата отчетност на бюджетните предприятия, законосъобразното, ефективно, ефикасно и икономично управление на публичните средства и дейности.

Във връзка със задълженията на Сметната палата по Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор, към председателя е създаден регистър на задължените по смисъла на закона лица. С последните промени от март 2013 г. значително се разшири кръга на задължените лица по чл. 2, ал. 1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор. Във връзка с конкретното искане за становище предмет на анализ са лицата, посочени в чл. 2, ал. 1, т. 38. Списъци с имената на задължените лица са публикувани на официалната страница на Сметната палата.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор задължените лица декларират имуществото и доходите и на своите съпрузи (съпруги) и ненавършилите пълнолетие деца. Списъкът с имената на лицата по чл. 2, ал. 1 се публикува на интернет страницата на Сметната палата.

С чл. 6 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор се уреждат правилата за обществен достъп до декларациите на задължените лица. Всяко лице има право на достъп чрез страницата на Сметната палата до данните от публичния регистър при спазване на Закона за защита на личните данни. В определени срокове на официалната интернет страница се публикуват декларациите на задължените лица и списък с имената на тези, които не са изпълнили задължението си за подаване на декларация.

Служебна справка в интернет страницата на Сметната палата показва, че публикуваните декларации не съдържат данни за ЕГН, адреси, данни за лични документи за самоличност. Прави впечатление, че не са публикувани данните за правното основание за придобиване на конкретно имущество и произхода на средствата.

Съгласно чл. 6, ал. 4 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор, достъпът до данните от публичния регистър се осъществява и по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Със Закона за достъп до обществена информация се налагат някои ограничения върху правото на достъп, като примери в това отношение са хипотезите на чл. 5 (защита на доброто име, националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала), чл. 7 (защита на класифицирана информация или друга защитена със закон тайна), чл. 13, ал. 2 (относно достъпа до служебна информация), чл. 17, ал. 2 (търговска тайна) и чл. 37, ал. 1 (основания за отказ от предоставяне на достъп) от ЗДОИ. Всяко ограничение следва да се разглежда като изключение от принципа за общодостъпност на информацията, предмет на ЗДОИ.

Съществено изключение от посочените ограничения представляват случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно законовото определение, посочено в параграф 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес” е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ – държавни органи, техните териториални звена, органи на местно самоуправление, публичноправни организации, физически и юридически лица (само относно тяхната дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондовете на ЕС или предоставени от ЕС по проекти и програми. Следва да се отбележи, че установяването на надделяващ обществен интерес винаги е предпоставка за предоставяне на конкретна информация. Законът за достъп до обществена информация посочва това в три свои разпоредби:

Чл. 13, ал. 4 - достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Чл. 17, ал. 2 - информацията по чл. 17, ал. 1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Чл. 37, ал. 1, т. 2 - основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Целта на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор е имуществото на посочените лица да е винаги известно като вид антикорупционна мярка, която не може да бъде ограничена по силата на Закона за защита на личните данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права - при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена” в сравнение със защитата при останалите лица.

Публикуването на декларациите на интернет страницата на Сметната палата е действие по разпространение на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва при спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно който, личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

При всеки случай на обработване на лични данни следва да се следи за наличието поне на едно от условията за допустимост, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Следва да се отбележи, че относно обработването на личните данни на задължените лица по Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор, биха могли да намерят приложение следните основания:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД) – нормативно установеното задължение в чл. 6, ал. 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор.

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД);

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес (чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД);

Разглеждайки въпроса за съгласието на задължените лица за публикуване на техните декларации в интернет страницата на Сметната палата, следва да се обърне внимание, че съгласието е само едно от алтернативно посочените основания и то не е задължително при наличие друго основание за обработване на лични данни. Достатъчно в случая е нормативно установеното задължение.

Справка, направена по отношение на съдържанието на декларацията, предназначена да осигури публичност на имуществото на задължените лица, показва, че в края се съдържа следния текст:

„СЪГЛАСИЕ

по чл. 4, ал. 2 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни обществени и други длъжности в публичния

и частния сектор

/Писменото съгласие се дава едновременно с декларацията по чл. 4, ал. 1 от закона и е неразделна част от нея/

Подписаният

/име, презиме, фамилия/

Давам съгласието си, когато това се изисква по силата на закон, данните от декларацията по ЗПИЛЗВДОДПЧС да бъдат предоставени на и от други държавни и общински органи, органите на съдебната власт и други институции, пред които декларираните факти подлежат на вписване, обявяване или удостоверяване, когато това е необходимо за целите на проверките по чл. 7 от закона.

Давам съгласието си за обработването и разкриването пред трети лица на лични данни по чл. 5 от Закона за защита на личните данни, които съм обявил в декларацията, доколкото това е свързано с изясняване на основанието и произхода на декларираното придобито имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи.

Дата:

Декларатор:..... ”

Образецът на писменото съгласие по чл. 4, ал. 2 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор е одобрен със заповед № 010 / 15.01.2007 г. от председателя на Сметната палата.

Става въпрос за съгласие по силата на специален закон, когато това е необходимо за проверка на достоверността на декларираните факти. обстоятелството, че даването на съгласие се изисква по силата на такъв закон, на практика представлява задължение за предоставяне на съответна информация за целите на публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор и липсата му не може да блокира изпълнението на задължителните разпоредби на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор. Дори да липсва съгласие на

задължените лица за публикуване на информация от декларациите, поради наличието на нормативно установено задължение за Сметната палата да публикува такава информация, което е в изпълнение и на задача от обществен интерес, публичното ѝ оповестяване се явява допустимо и законосъобразно.

Публикуването на данни на задължените лица, като форма на обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, е допустимо и законосъобразно, тъй като в случая данните се събират за конкретни, точно определени и законни цели, а именно: осигуряване на публичност и прозрачност на имуществото на публични фигури от обществения и частния сектор, които с оглед на заеманите от тях постове и изпълнявани функции, се ползват с по-занижена степен на защита в сравнение с останалите граждани.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1.Обстоятелството, че даването на съгласие се изисква по силата на специален закон, на практика представлява задължение за предоставяне на съответна информация за целите на публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор и липсата му не може да блокира изпълнението на задължителните разпоредби на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор. Дори да липсва съгласие на задължените лица за публикуване на информация от декларациите, поради наличието на нормативно установено задължение за Сметната палата да публикува такава информация, което е в изпълнение и на задача от обществен интерес, публичното ѝ оповестяване се явява допустимо и законосъобразно.

2. Публикуването на данни на задължените лица, като форма на обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, е допустимо и законосъобразно, тъй като в случая данните се събират за конкретни, точно определени и законни цели, а именно: осигуряване на публичност и прозрачност на имуществото на публични фигури от обществения и частния сектор, които с оглед на заеманите от тях постове и изпълнявани функции, се ползват с по-занижена степен на защита в сравнение с останалите граждани.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РАБОТАТА В ОБЛАКА, ГОЛЕМИТЕ ДАННИ И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Анотация: В статията са разгледани някои от основните проблеми, свързани с новите информационни технологии и защитата на личните данни. Представени са новите понятия при работа в глобалната мрежа Интернет – работа в облака, големите данни и правото да бъдеш забравен. Основните дефиниции са базирани на NIST SP 800-145 от септември 2011 г. Отразени са световните тенденции и стандарти за осигуряване на неприкосновеността и защита на личните данни през погледа и интерпретацията на автора.

Ключови думи: Неприкосновеност, защита на данните, Интернет, информационни технологии, сигурност, рискове за сигурността, работа в облака, големи данни, правото да бъдеш забравен.

ВЪВЕДЕНИЕ

Развитието на новите комуникационни и информационни технологии и по-конкретно Интернет и социалните мрежи поставят нови предизвикателства пред комуникациите между хората и защитата на личните им данни и неприкосновеността на личността. Потребителите на новите технологии използват услугите, които предоставя глобалната мрежа Интернет и комуникират с приятели и колеги, използвайки услугите на социалните мрежи (Facebook, Twitter и др.). Новото поколение технологии поставят за отговор и множество въпроси:

- Запознати ли са потребителите с възможностите и услугите в мрежата?
- Запознати ли са потребителите със заплахите в мрежите?
- Какви са мащабите и обемите на съхраняваните и обработвани лични данни?
- Как се използват личните данни от потребителите, от доставчиците на услуги и какви са параметрите за настройка?
- Какви са правата на хората да бъдат информирани за съхраняваните и обработвани техни лични данни и какви са механизмите за тяхното заличаване?

НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ, ПОНЯТИЯ И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

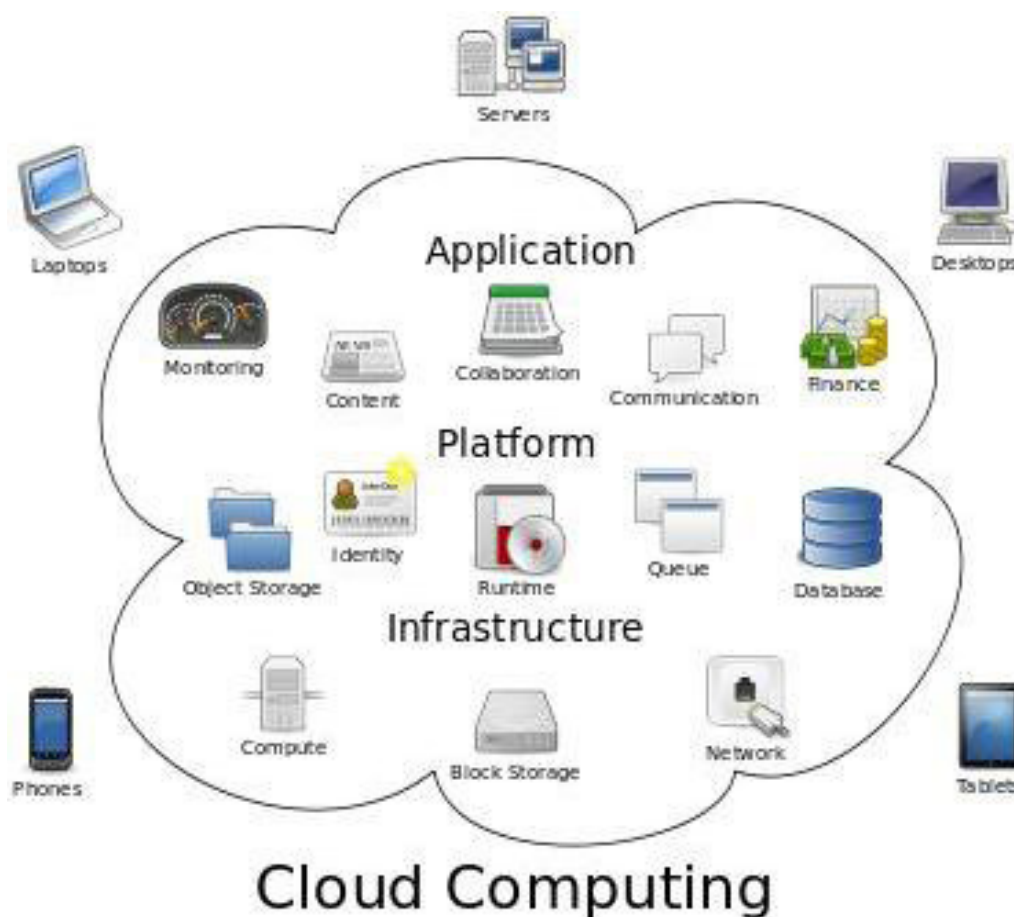
Новите предизвикателства за защита на личните данни са свързани с правилното разбиране и интерпретиране на новите понятия, като:

- Работа в Облака (Cloud computing);
- Големите данни (Big data);
- Правото да бъдеш забравен (Right to be forgotten).

Работа в облака (cloud computing)

Какво е работа в облака

Работата в облака е използването на компютърни (изчислителни) ресурси (хардуер и софтуер), които се предоставят като услуга (най-често абонаментна) по мрежата (обикновено Интернет). Името му идва от използването на символ с формата на облак като абстракция на комплексната инфраструктурата, която се съдържа в системните диаграми. Работата в облака осигурява отдалечени услуги с потребителски данни, софтуер и подходящата им обработка. Работа в облака е авторски превод на Cloud computing, който много често се среща като Облачни изчисления (включително и в официални документи на Европейския съюз). Определено може да се каже, че Работа в облака е смисленият и по точен превод на Cloud computing, отразяващ същността на технологиите и възможностите на Облака (Интернет технологията).

фиг. 1. Работа и услуги в облака

Характеристики на облака

Характеристиките на работа в облака са:

- Самообслужване по желание (On-demand self-service);
- Широк достъп до мрежата (Broad network access);
- Групиране на ресурсите (Resource pooling);
- Бърза мащабируемост (Rapid elasticity);
- Измерване на услугата (Measured service).

Самообслужване по желание

В такъв случай потребителят може да прекрати едностранно възможности за използване на компютърни ресурси, като сървърно време и мрежово съхранение, когато е необходимо автоматично, без да се изисква взаимодействието с доставчика на услуги.

Широк достъп до мрежата

Възможности на мрежата са налични и са достъпни чрез стандартни механизми, които позволяват използването от разнородни платформи за „тънък или дебел клиент” (thin or thick client platforms) (например, мобилни телефони, таблети, лаптопи и работни станции).

Групиране на ресурсите

Доставчиците на компютърни ресурси се обединяват, за да осигурят услугите на множество потребители, като използват един мулти-наемател модел (a multi-tenant model), с динамично назначени и преназначени различни физически и виртуални ресурси, в съответствие с потребителското търсене. Поражда се чувството за независимост поради това, че клиентът обикновено няма контрол или познания върху точното местоположение на предоставените ресурси, но може да бъде в състояние да определи местоположението на по-високо ниво на абстракция (например, област, държавата, или центровете за данни). Примери за ресурси включват съхранение, обработка, памет и скорост на мрежата.

Бърза мащабируемост

Ресурсите могат да бъдат бързо резервирани и освободени, навън и навътре, в повечето случаи автоматично, за да са съизмерими с търсенето. На потребителя възможностите за осигуряване на ресурси често изглеждат неограничени и могат да бъдат използвани в каквото и да е количество по всяко време.

Измерване на услугата

Системите за работа в облака автоматично контролират и оптимизират използването на ресурсите чрез повишаване на капацитета за измерване на някакво ниво на абстракция, подходящо за вида услуга (например, съхраняване, обработка, честотна лента, и активни потребителски сметки). Използването на ресурсите може да се наблюдава, контролира и съобщава, и това осигурява прозрачност както за доставчика и така и за потребителите на използваната услуга.

Услуги в облака

Основните услуги за работа в облака са:

- Инфраструктура като услуга (Infrastructure as a service, IaaS);
- Платформа като услуга (Platform as a service, PaaS);
- Софтуер като услуга (Software as a service, SaaS);

Инфраструктура като услуга

Това е възможност, предоставена на потребителя да използва предоставените устройства за съхранение на данни, мрежи и други основни компютърни ресурси, където потребителят е в

състояние да разположи и да стартира произволен софтуер, включително операционни системи и потребителски приложения. Потребителят не управлява или контролира основната инфраструктура на облака, но има контрол върху операционни системи, съхранение, и потребителските приложения и възможно ограничен контрол на определени мрежови компоненти (например, защитните стени).

Платформа като услуга

Това е възможност, предоставена на потребителя, да инсталира върху инфраструктурата на облака потребителски приложения (собствени или придобити), създадени с помощта на езици за програмиране, библиотеки, услуги и инструменти, предоставени от доставчика. Потребителят не управлява и не контролира основната инфраструктура на облака, включително мрежи, сървъри, операционни системи, или устройствата за съхранение на данни, но има контрол върху параметрите на инсталираните приложения и евентуално върху настройките за конфигурация на средата.

Софтуер като услуга

Това е възможност, предоставена на потребителя да използва приложения на доставчика на услуги в облака. Приложенията са достъпни от различни клиентски устройства или чрез тънък клиентски интерфейс, като например уеб браузър (например, уеб-базирана поща), или интерфейс на програмата. Потребителят не управлява или контролира прилежащата на облака инфраструктура, включително мрежа, сървъри, операционни системи, съхранение, или дори възможностите на приложението с изключение на ограничени за потребителя специфични настройки за конфигурирането на приложенията.

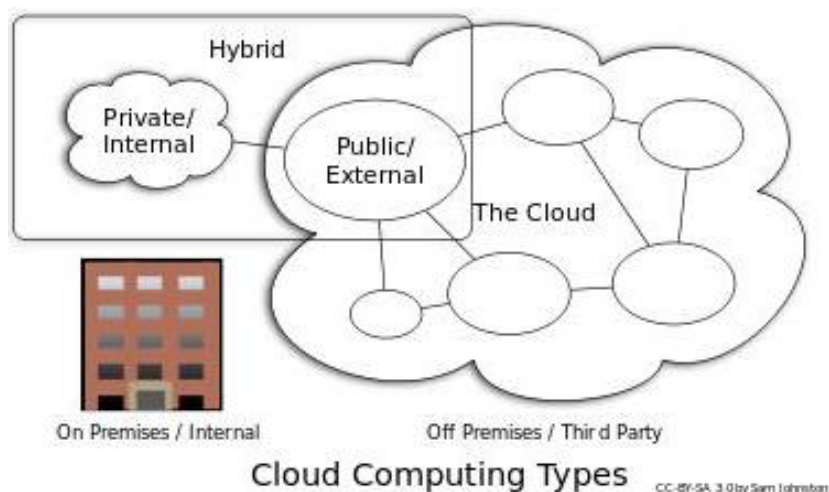
Допълнителни услуги за работа в облака са:

- Съхранение като услуга (Storage as a service, STaaS);
- Сигурност като услуга (Security as a service, SECaaS);
- Данни като услуга (Data as a service, DaaS);
- Тестова среда като услуга (Test environment as a service, TEaaS);
- Десктоп като услуга (Desktop as a service, DaaS);
- Потребителски програмен интерфейс като услуга (API as a service, APIaaS)
- Резервни копия като услуга (Backend as a service, Baas)

Видове облаци

Има различни видове облаци, за които можете да се абонирате в зависимост от вашите нужди. Като домашен потребител или собственик на малък бизнес, най-вероятно ще използват обществени облачни услуги.

- Публичен облак (Public Cloud) – публичния облак може да бъде достъпен от всеки абонат с интернет връзка и достъп до пространството на облака;
- Частен облак (Private Cloud) - частният облак е създаден за определена група или организация и е с ограничен достъп до точно тази група;
- Облак на общността (Community Cloud) – облакът на общността се поделя между две или повече организации, които имат сходни изисквания за облака;
- Хибриден облак (Hybrid Cloud) - хибридният облак по същество е комбинация от най-малко два облака, когато включените облаци са смес от обществени, частни или на общности.

фиг.2. Видове облаци

Отговорности и проблеми за неприкосновеността при работа в Облака (Privacy responsibility in cloud computing)

Новата технологична среда (cloud computing) изисква нови изследвания и дефиниции на отговорностите и специфициране и решаване на общите проблеми, свързани с неприкосновеността.

Отговорности

Целесъобразно е отговорностите да бъдат определени в зависимост от различните роли в процеса на взаимодействията, както следва:

- Собствениците на данни;
- Администраторите на данни;
- Различните входни точки в Облака;
- Доставчици на Интернет услуги (ISP's);
- Доставчиците на услуги в Облака (CSP's):
 - Google;
 - Amazon;
 - Други.

Общи проблеми

Общите проблеми са свързани с изискването за еднакво разбиране на неприкосновеността, заплахите, мерките и средствата за защита и единните критерии за оценка на степента за защита. Всичко това налага създаване на единно виждане по:

- Общото съответствие на нивата за защита;
- Общите критерии за оценка.

Големите данни

В областта на информационните технологии, големи данни е колекция от множества данни, толкова голяма и сложна, че става трудно да се обработи с използване на ръчни или конвенционални средства за управление на бази данни. Предизвикателствата включват обобщаване, съхранение, търсене, споделяне, анализ и визуализиране. Тенденцията към обработката на по-големи масиви от данни се дължи на необходимостта допълнителната информация да се извлича чрез анализ на един

голям набор от данни, свързани помежду си. Например: данните се разделят на малки групи с общ размер, което позволява да се намери корелация на бизнес тенденции; да се определи качеството на научни изследвания; за превенция на заболяванията; намиране на връзката юридически цитати; борба с престъпността и т.н.

Правото да бъдеш забравен

Принципът „**Правото да бъдеш забравен**” е свързан с правото на всеки да има контрол върху личните си данни. Изключително актуален е въпросът: **Възможно ли е да бъдеш забравен в цифровия свят?** Основните трудности са свързани с:

- Преходът от данните на хартия към цифровите данни;
- Възможностите за обработка на цифровите данни свързани с:
 - Съхранение;
 - Копиране;
 - Споделяне;
 - Унищожаване;
- Налага се необходимост от нови изследвания и нова правна уредба.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Новите взаимодействия (политически и икономически), новите информационни технологии и новите заплахи за неприкосновеността и личните данни са новите предизвикателства пред научните изследвания. За намиране на адекватни отговори и правилни решения е необходимо постигането на пълна интеграция и добро взаимодействие в усилията на:

- Държавните структури;
- Университетите и научните организации;
- Структурите на бизнеса;
- Неправителствените организации и медиите.

Основните насоки на взаимодействията са както следва:

- Координация и кооперация;
- Идентифициране на усилията;
- Дефиниране (определяне) на насоките за развитие.

Време е на проблемите за защита на личните данни да се погледне от технологична и системна гледна точка. Необходимо е изграждането на цялостна Система за защита на личните данни, подобно на системата за защита на класифицираната информация. Авторската позиция е, че в близко бъдеще двете системи ще се обединят в **Единна система за защита на информацията**, която включва в себе си:

- Системата за защита на класифицираната информация;
- Система за защита на личните данни;
- Системата за контрол и унищожаването на информацията от специалните разузнавателни средства.

Представените в статията проблеми, свързани със сигурността и защита на личните данни в условията на бум на новите информационни технологии, са резултат от изследванията и лекциите, проведени в Университета по библиотекознание и информационни технологии в рамките на програмата за „Бизнес и Административна Сигурност”. Възможно е предложените разсъждения и твърдения да бъдат развити и прецизирани в бъдещи изследвания. Отразен е и опитът на автора, придобит от работата му в различните структури на Република България, НАТО и ЕС, занимаващи се с проблемите на Сигурността на данните.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. Конвенцията на Съвета на Европа за защита на гражданите по отношение на автоматичната обработка на личните данни
2. Директива 95/46/ЕО за защита на гражданите във връзка с обработката на личните данни и свободното движение на такива данни
3. Препоръка № R (87) 15 на комитета на съвета на министрите към страните-членки на Съвета на Европа
4. Денчев, С. Публичност и тероризъм, „За буквите – о писменехъ”, София, 2005, ISBN 954-8887-07-X
5. Целков, В., Сигурността и защита на личните данни в процеса на глобализация, СВУБИТ, Научна конференция „Глобализация и сигурност”, 6 юни 2009 г.
6. Целков, В., Информационната цивилизация, глобализацията и неприкосновеността на личността, сп. Фонд за Научни изследвания, 2012 г.
7. Thomas, Richard, Data Protection in the European Union - Promising Themes for Reform, European Privacy and Data Protection Commissioners' conference, Edinburgh, 24 April 2009.
8. 32-та Международна конференция на комисарите по защита на данните и неприкосновеността на личния живот, 27 - 29 октомври 2010 г., Йерусалим, Израел
9. 33-та Международна конференция на комисарите за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, 1 - 3 ноември 2011 г., Мексико сити, Мексико.
10. NIST SP 800-145, The NIST Definition of Cloud Computing
11. Палашев, Н., Корпоративни комуникации,
12. Палашев, Н., Да създаваш реалности
13. Палашев, Н., Обществена комуникация /Частна теория за комуникацията/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров
 Валентин Енев
 Мария Матева
 Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (42) 2013 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
 Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид